

Ο ΑΓ ΑΠΑΤΕΡΣ ΓΑΜΟΣ

ΚΩΝΩΔΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ.

ΑΝΔΡΕΑΣ Ε, ΑΛΕΞΑΚΗΣ

ANDREW X. ALEXACHIS

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ:

1875.

ΕΚΔΕΚΤΩ ΕΘΑΤΤΙ

ΕΥΡΗΤ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΡΙΝΟΥ

ΕΙΣ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΥΠΟΛΗΨΕΩΣ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΚΟΜΩΔΙΑΝ

ΑΝΑΘΕΘΙΜΙ

Ο Συγγραφεύς.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΗΘΩΠΟΙΩΝ.

ΜΗΜΗΣ, μεσίτης χρεωγράφων

ΣΚΑΡΠΑΘΙΩΤΗΣ, υπηρέτης του.

ΜΑΛΑΜΑΤΕΝΙΑ, έρωμένη τοῦ Μήμη.

ΑΣΗΜΕΝΙΑ, μήτηρ τῆς Μαλαματένιας.

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΗΣ, σύζυγος τῆς Ἀσημένιας.

ΨΑΛΙΔΑΣ, υπηρέτης των.

ΜΠΙΜΠΙΚΟΣ, έρωμένος τῆς Ἀσημένιας

ΞΕΝΟΣ.

ΙΕΡΕΥΣ,

Τρεῖς ὠροφύλακες, εἷς σκοπὸς πολίτης ἄρχ.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ.

ΣΚΗΝΗ Α'.

Ἡ σκηνὴ περιστᾷ δωμάτιον ἀπεριποίητον ἓνα τραπέζι, τρεῖς καθέκλας καὶ μικρὸς τις καθρέπτης κλ. Ἀναπεταννυμένου τοῦ παραπετάσματος φαίνεται ὁ Μήμης καθήμενος εἰς τὴν τράπεζαν.

Μήμης (μόνος ἐγειρόμενος καὶ περιπατῶν).

Οὐφ! Θὰ σκάσω δὲν ὑπεφέρεται, ἀκοῦς ἐκεῖ ἀδελφε, δύω ἔτη εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ νὰ μὴν δύναιμαι ν' ἀποκτήσω οὔτε τὴν μεσιτικὴν εὐνοίαν, παρὰ νὰ περιφέρωμαι ἀπὸ καφφενεῖον, εἰς καφφενεῖον, τῶν διόδων (Passages) λεγομένων ὡς τινες φίλοι μου, καὶ νὰ πωλῶ ἀέρα κοπανιστὸν, μόνον ποῦ μανθάνω τὰς τηλεγραφικὰς εἰδήσεις. Τί τὸ θέλεις ἀδελφε, κανέννας νὰ μὴ παραδέχεται τὰς μεσιτικὰς μου ιδέας, πάντες νὰ μὲ περιφρονοῦν, καὶ διατί τοῦτο, διότι ἔχουν τὴν ιδέαν πῶς δὲν θ' ἀφήσω τὰ χρεώγραφα νὰ κυκλοφορήσουν ὡς κυκλοφοροῦν, μὲ φοβοῦνται τέλος, καὶ πάντες λέγουν· (ὶδού ὁ Κόντε Ραπανάκας) ἀλλὰ τί σᾶς ἔκαμα ᾧ! διαφθαρμένη κοινωνία! ᾧ! κατηραμένοι ἄνθρωποι, οἷτινες δὲν δύνασθε νὰ ἐκτιμήσητε τοὺς ἐκ γενετῆς των ἐμ-

πόρους. Περιφρονεῖτε ὦ ἄθλιοι ἐμέ, ὅστις ἔκαμα μεγάλα ἐμπόρια εἰς Πάρον, καὶ Ἀντίπαρον, ἐμέ τὸν ὁποῖον ἐθαύμασαν οἱ σποροκολοκινθέμποροι τοῦ Βώλου, ἐμέ, τὸν ὁποῖον ὅταν μάθητε τὴν ἔκτακτον ἱκανότητα εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν πολυχρόνιον διήκησιν καταστήματός μου τινὸς ἀπὸ διάφορα θεραπευτικὰ βότανα διὰ τὴν θερμὴν ὅπου διὰ μόνου τοῦ βλέμματός μου (ὅσῃν τὸν στρουθκάμηλον μὲ τὸν ὠόν του) τὸ διήκουν, θὰ μοῦ ζητήσητε μυριάκης συγγνώμην. Ναὶ μὲν ἡδυνάμην καὶ ἐδῶ ἅμα ἦλθον νὰ καταγίνω εἰς τὴν ἐμπορικὴν μου τέχνην, νὰ δώσω δείγματα τῆς ἐξόχου ἱκανότητός μου, ἀλλ' ἡδύστροφος τύχη μου ἦτις ἡτέλησε νὰ μὲ καταστρέψῃ μὲ ὥλησεν ὥς κατὰ γενικὴν ἐνταῦθα ἐπιδίωξιν, νὰ γίνω μεσίτης χρεωγράφων. Ἀφοῦ λοιπὸν εἰς τὴν πρώτην ἑναρξιν τῆς μεσιτικῆς μου τέχνης ἡγόρασα χρεώγραφα σιδηροδρόμων, τῶν ὁποίων ἡ κυκλοφορία δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ, πῶς ἀδελφε νὰ κάμω νὰ κερδίσῃ ὁ ἐντολοδόχης μου, ἀφοῦ ἐγὼ ὁ ὁποῖος εἶμαι ὁ μεσίτης τῶν μεσιτῶν, δὲν ἐγνώριζα τὴν ρέγουλα τῶν χρεωγράφων καὶ ἐπεθύμουν νὰ τὴν μάθω. Ἰδοὺ πῶς εἰς τὴν δευτέραν ἀγορὰν ἐπέτυχε ὁ ἄλλος, μὰ θὰ εἰπῆς ὅτι μοῦ εἶπε ν' ἀγοράσω σεμὲν τεφὲρ ἐνῶ ἐγὼ ἡγόραζα πρόσιμον, καὶ ἂν δὲν μὲ πρόφθανε, ἤθελε τοῦ πάρη ὁ διάβολος τὴν πάνγκα, καὶ τί μὲ μέλλει ἐμένα, ἐγὼ μὲ τὸ κόμπρο καὶ βέντο, πρόσιμον καὶ ξέρω. γῶ τί,

τὸν ἕκαμα νὰ κερδίσῃ, καὶ τὴν ὥραν ὅπου μὲ βλέπει μοῦ λέγει «σᾶς προσκυνῶ κυρ' μεσίτια». Τί λαμπρὸν ἐπάγγελμα! τί εὐγενὲς στάδιον! μὲ τὸ κόμπρο καὶ βέντο περνᾷ ἡ ἡμέρα χωρὶς νὰ τὴν ἐννοήσῃ, καὶ μὲ τὴν καλλητέραν συναναστροφὴν, ἥτυχος βίος, διασκεδαστικὸς πολὺ. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἀδελφὲ εἶχα δίκαιον νὰ κάμω γραφεῖον, καὶ ἃς ἦτον κ' εἰς τὴν Μπεχέ-ρα, καὶ ὅχι ποῦ εἶναι εἰς τὸ γνωστότατον καὶ καλλή-τερο μέρος τοῦ περιπάτου τῆς Ἀλεξάνδρας (Μουχα-ρέμπεη) μὰ θὰ εἶπῃ τις ὅτι δὲν εἶναι γραφεῖον ἀλλ' οἶκημα, ἐπειδὴ δὲν μᾶς χωροῦν τὰ σπίτια τῆς Ἀλε-ξάνδρας, ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ χρήματα εἶναι δανεικὰ, ὡς καὶ αὐτὴ ἀκόμῃ ἡ ἐτήσιος συνδρομὴ τῆς μπόρσας, μοὶ εἶναι ἀδιάφορον ἃς κλαίῃ ποῦ τὰ ἔδωκε, ἀρκεῖ ποῦ περνᾷ ἡ μπογιὰ μου καὶ μ' ὠνομάζουν μεσί-την χρεωγράφων, καὶ διὰ τῆς συναναστροφῆς ταύτης καὶ τοῦ τίτλου τούτου, καὶ μὲ τὸ ἄλλας τῆς πίστεως τοῦ ἔρωτος (παγκέρης καὶ, καί,) θ' ἀπολαύτῃ τὴν ὡραίαν μου Μαλαματένια τοῦ κυρίου Κοσμοπολίτου· ὡραῖον μέσον, εἶναι τρελλὴ δι' ἐμὲ, τὴν ἐμάγευσαν τὰ κάλ-λη μου, δὲν βλέπει τὴν ὥραν τῆς συζεύξεώς μας. Ἀχ καὶ πότε θὰ εὐρωμὲν ἀρμόδιον καιρὸν νὰ τελειώσουν τὰ βάτανά μου, καὶ τότε θὰ πάρῃ ὁ διάβολος τὸν ἄλλον διάβολον, ἀνάθεμά με καὶ ἂν τοὺς ἀφήσω νὰ πιά-σουν χαρτοσιὰ, δέκα ὀκτὼ φοραῖς τὴν ὥραν θὰ ἀκούουν

ὕψωμους καὶ ἐκπεσμούς· καὶ ἄς μὴ χάνω καιρὸν, νὰ ὑπάγω πρὸς ἀντάμωσιν τῆς ἐρωμένης μου ἢ (μεμνη-
στευμένης μου) καὶ μὲ κάθε λόγους ἐρωτικούς τὴν πείσω,
ἂν εὕρω καιρὸν, ποῦ, πῶς καὶ πότε διὰ τὸν γάμον.
Σκαρπαθιώτη! ὁ θεὸς τὸ γνωρίζει καὶ αὐτὸ τὸ ζῶον
τί θὰ κάνῃ πάλῃ. Σκαρπαθιώτη (φωνάζει) (φωνὴ ἔξω-
θεν) ἀμέσως ἀφέντη ἔφθασα (περιπατῶν βιαίως) ἅ!
ἂν δὲν τὸ κατωρθώσω, μὲ τὸ μαχαίρι θὰ σκοτοθῶ.

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΣΚΑΡ. Εἰσερχόμενος μὲ ἐφημερίδας εἰς τὰς χεῖρας φορῶν
χειρόκτιον καὶ μὲ μπροσθέλαν εἰς τὰ πλάγια (ὕπισθοχωρεῖ).

(Κατ' ἰδίαν.) Πῶ, πῶ, χριστέ μου μὲ τὸ μαχαίρι λέει
νὰ σκοτοθῇ (τρέμουν τὰ πόδιά του) θὰ μὲ σκοτώσῃ καὶ
ἐμένα τὸν κακομοῖρη, γλύτωσέ με Παναγία μου.

ΜΗΜ. Βρὲ θεότρελλε ἐλθὲ πλησίον, νὰ μοῦ εἰπῇς
τί ἀνοησίαις εἶναι αὐταῖς ποῦ κάμῃς μ' αὐτὰς τὰς
ἐφημερίδας.

ΣΚΑΡ. (Πλησιάζει μὲ βῆμα βραδύ) Ὅχι δά, καὶ
ἡ ἐντιμότης σας νὰ μὴν ᾔναι ἐφημερίδας, νὰ, ᾔναι
χρεώγραφα ἀπὸ 'κεῖνα ποῦ κάνεις καὶ λόγου σου.

ΜΗΜ. Τὴν κακὴν σου τὴν ἡμέραν κάμῳ, ἤκου-
σες; πάρε καθάρισον τὸ φόρεμά μου γρήγορα.

ΣΚΑΡ. (Καὶ τὴν ἀνάποδὴν σου). Πολὺ καλὰ ἀφοῦ
δὲν θέλεις νὰ μάθω τὴν τέχνην σας τὸ καθαρίζω

(τὸ καθαρίζει διὰ τοῦ πτύσματος μὲ τὰς χεῖρας του, καὶ κατόπιν τὸ γυρίζει ἀνάποδα καὶ τὸ τινάζει.

ΜΗΜ. (κατωπτρίζεται) Ἐ, τώρα θὰ τῆς εἰπῶ κομμένα καὶ ῥαμμένα ὅτι νὰ ἐνεργήσῃ ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα.

ΣΚΑΡ. Ἀφεντικὸ, δὲν μοῦ τὸ δίνεις ἐμένα αὐτὸ τὸ φόρεμα, καὶ σὺ βάλλε κανένα ῥάφτη στὸ ντουλάπη καὶ πάρε ἄλλο ὥς καθὼς καὶ ἄλλαις φοραῖς;

ΜΗΜ. Σκάσε ζῶον φέρετο καὶ φθάνει.

ΣΚΑΡ. (ὑπάγει ἐμπρὸς τοῦ καθρέπτου καὶ τοῦ τὸ δίδει) μωρὲ τοῦ κακοφάνικε γιατί δὲν ἤξεύρει τάχατες αὐτὴ τῇ τέχνῃ (καθ' ἑαυτόν).

ΜΗΜ. (στρέφει) Βάστιξέ το νὰ τὸ φορέσω

ΣΚΑΡ. Ἰδού· φόρεσέ το (Τὸ βαστᾷ καὶ παρατυρεῖ συγχρόνως εἰς τὸν καθρέπτην· Ἀφοῦ δὲ ὁ Μήμης φορεῖ τὸ ἐν μανίκιον ὁ Σκαρπαθιώτης προσπαθεῖ νὰ φορέσῃ τὸ ἄλλο). Ἐ, τί ωραία ποῦ μοῦ μνιάζει (καθ' ἑαυτόν).

ΜΗΜ. Βρὲ ζῶον τί κάμης ἐδῶ;

ΣΚΑΡ. Μπὰ ἀφεντικὸ ἔξεχασα, γιατί εἶχα στὸ νοῦν μου ἂν μοῦ τὸ ἔδινες ἔτσι ἤθελα νὰ τὸ φορέσω.

ΜΗΜ. (τὸ φορεῖ) ὦ νὰ χαθῆς ἀνόητε, ωραία, (παρατυρῶν) μπὰ, βρὲ δαιμονισμένε ἀνάποδα μοῦ τὸ ἔδωσες (τὸ εὐγάζει καὶ τὸ ξαναφορεῖ) ἤργησα καὶ πρέπει νὰ φεύγω (κατωπτρίζεται).

ΣΚΑΡ. Μὲ συγχωρῆς ἀφεντικὸ ἀπὸ τῇ βιά μου γράψε λάθος.

ΜΗΜ. Σχάσε, λοιπόν ἄκουσε; καθάρισε τὴν κάμα-
ραν καλὰ καὶ τὸ γραφεῖον, καὶ πρόσεξε ἂν ἔλθῃ κανέ-
νας, καὶ μὲ ζητήσῃ, ἐρώτησέ τον μὲ τρόπον νὰ ἐννοή-
σῃς ἂν μὲ θέλῃ δι' ἐργασίαν, καὶ εἶπε πῶς ἀμέσως
θὰ ἐπιστρέψω.

ΣΚΑΡ. Μὲ τοὺς ὁρισμούς σας, ἀλλὰ ἂν ἔλθῃ κανεῖς
γὰρ παράδ

ΜΗΜ. (τὸν διακόπτει) Ἦκουσες νὰ κάμῃς ὅπως
σὲ διέταξα (φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΣΚΑΡ. (ἀκολουθεῖ ἕως τὴν θύραν καὶ ἐπιστρέφει μὲ ἀπορίαν).

Μωρὲ ἀδελφέ, τί τρέχει; οὔτε καφφὲ δὲν ἔπινε, ἀλλὰ
παραγγελίας διὰ νὰ καθάρίσω τὴν ἑκάμαρα καὶ τὸ γρα-
φεῖον, καὶ ἂν ἔλθῃ κανεῖς καὶ τὸν ζητήσῃ, νὰ τοῦ εἰπῶ
πῶς θὰ ἔλθῃ ἀμέσως νὰ τὸν παρηγορήσω τάχατες διὰ τὴν
ἀπουσίαν του, δηλαδὴ νὰ μὴ τὸν ἀπελπίσω. ὦ! κακο-
χρόνο ἵνα ἴχῃς ἀγάπη μου, δὲν ἦτον καλλήτερον νὰ
σὲ ἔτρωγε ἓνας κακὸς λύκος, παρά που εὐγενες ἐμπρός
μου. Ἀκοῦς ἐκεῖ τώρα ποῦ ἔφυγε, γὰρ νὰ μοῦ πουλί-
σῃ δούλεψῃ, μοῦ λέγει ἂν ἔλθῃ κανεῖς καὶ τὴν τύφλα
στὰ μάτια του, καὶ ἐγὼ δὲν εἶδα ποτέ μου οὔτε διά-
βολο νὰ ἔλθῃ ἐδῶ μέτα ὅπου εἶναι γεμάτος ὁ κόσμος·
δὲν ἔλεγεν καλλήτερον ἂν ἔλθῃ κανεῖς γὰρ παράδες ὅπου
δὲν μὲ ἄφισε νὰ τὸ τελειώσω· γὰρ νὰ μὴν τ' ἀκού-

ση. Τί διάβολος θὰ μᾶς πάρῃ καὶ τοὺς δύο λέγω ᾿γῶ.
(κάθεται) Ἰδοὺ ὁ κόντε Ῥαπανάκας μεσίτης χρεω-
γράφων, νὰ γραφεῖον ποῦ θέλει νὰ τοῦ καθαρίσω, νὰ
μάλαμα, ποῦ εἶναι ὅλο καφφέδες γεμάτο. Δὲν πᾶς
νὰ πιγῆς λέγω ᾿γῶ καλλήτερα στὸ νεῖλο καὶ νὰ μὴν
μολύνῃς καὶ τοὺς ἄλλους μεσίτας· ἂ! ἀλήθεια τί κάθωμαι
ἐγὼ καὶ δὲ πᾶω νὰ πῶ ἓνα καφφέ, καὶ τί μὲ μέλλει
ἐμένα ἂν ἐκεῖνος δὲν ἔπῃε γιὰ νὰ πάῃ νὰ δώσῃ τὴν
καλὴ ἡμέρα τῆς Μαλαματένιας τοῦ νὰ σοῦ εἰπῶ, καὶ
αὐτὴ ἐπέτυχε ἀπὸ σβέρκο, τὸ εὔρηκε τὸ ἡῦρωμα, ὥστε-
ρον λογαριαζόμεθα· λοιπὸν ἄς πᾶω νὰ φροντίσω διὰ
τὸν καφφέ μου, καὶ ἐκεῖνος κάμῃ καλὰ νὰ ξεμάθῃ για-
τί ὥστερα ποῦ παράδες, ἀλλ' ἐγὼ δὲν τὸ ἔχω στὸ νοῦ
μου· (φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΜΗΜ. (ἴσταται ὑποκάτω τῆς οἰκίας τῆς Μαλαμα-
τένιας καὶ προφασιζόμενος ὅτι ὁμιλεῖ μετ' ἄλλου, πρὸς
τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς οἰκίας). Ἀντίο κύριε Μαραθιά;
πῶς; ἦλθε τηλέγραφος; σὲ ὀλίγον πέρασε ὁμως ἀπὸ
τὸ πάνγκο (τὴν βλέπει εἰς τὸ παράθυρον καὶ προσποιῇ-
τε). Ἀντίο κύριε, σὲ περιμένω χωρὶς ἄλλο.

ΜΑΛ. (ἀφοῦ ἀκούῃ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Μήμη ἐξέρχε-
ται εἰς τὸ παράθυρον) (κατ' ἰδίαν, ὁ Μήμης μου). Κἄ-
τι πρὸς Μήμη μου τί τρέχει;

ΜΗΜ. Καὶ δὲν γνωρίζεις ψυχὴ μου πῶς ὁ ὕπνος ἡ

ἡμέρα τὸ φῶς μου ἡ ζωὴ μου εἴσθε σεῖς ; καὶ πῶς δύναμαι νὰ κοιμηθῶ οὔτε μιὰ στιγμή χωρὶς ἐσέ (σκέπτεται),

ΜΑΛ. Ἄν ἤξευρες κ' ἐμένα ὅπου δὲν παρέρχεται οὔτε ἐν δευτερόλεπτον τῆς ὥρας νὰ μὴν σᾶς ἐνθυμοῦμαι, ἀλλὰ τί νὰ κάμω, ἀφοῦ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν στιγμήν ὁ πατήρ μου εἶναι μέσα, καὶ ὑμεῖς ποτὲ δὲν θέλεται νὰ ἔλθεται ἐπάνω, καὶ ἐγὼ σᾶς κρύπτω.

ΜΗΜ. (κατ' ἰδίαν) Μωρὲ τί γυρεύει ἡ ἄλεπού στὸ παζάρι.

ΜΑΛ. Διατί Μῆμη μου συλλογίζεσαι ἔτσι ; ἡσύχασε καὶ θὰ τελειώσουν τὰ δεινά μας, θὰ γίνω ἰδικὴ σου, λοιπὸν θέλεις νὰ ἔλθῃς ἐπάνω ;

ΜΗΜ. (κατ' ἰδίαν) Αὐτὸ μοῦ ἔλειψεν ἀκόμη, γιὰ νὰ χάσω τὰ αὐγὰ μὲ τὸ καλάθι, ὅπου μόλις μ' ἀκούσῃ ὁ πατήρ της εἶμαι ριμμένος κάτω ἀπὸ τῆς σκάλαις). Μὴ μοῦ τὸ λέγεις σὲ παρακαλῶ, διότι γνωρίζεις πῶς ὁ πατήρ σας εἶναι τοῦ Μεσαιῶνος ἄνθρωπος, καὶ κάθε φιλότιμος νέος ὡς ἐμέ, ὅπου μάλιστα δὲν παραδέχομαι ν' ἀκούσω τὴν παραμικρὰν ὑβρίν· ὥστε φρόντισον ὅσον τάχιστα

ΜΑΛ. (τὸν διακόπτει) Λοιπὸν μεῖνε ἡσυχος δι' αὐτὸ, καὶ φρόντισον ὁπόταν θὰ σᾶς εἰπῶ νὰ εἴσθε ἕτοιμος, διότι ὡς βλέπω πρέπει νὰ τὸ ἐξηγηθῶ καὶ τῆς μητρὸς μου, καὶ ἔτσι θὰ τελειώσουν μιὰ ὥρα ἀρχήτερα.

ΜΗΜ. (κατ' ιδίαν) Τώρα ἐξηγήθη ἡ παροιμία ποῦ λέγουν, «πῶς πάνε κόρακα τὰ παιδιά σου, ὅσο πᾶν μαυρίζουν» αὐτὸ μοῦ ἔλειψε ἀκόμη νὰ πάρῃ ἡ μητέρα τῆς ἐρωτῶντας τοὺς πάνγκους, καὶ νὰ ἔλθῃ νὰ μ' εὖρῃ εἰς τὸ (Passaces) νὰ μετρῶ τὰς πέτρας τοῦ πεζωδρομίου.

ΜΑΛ. Κάτι δὲν ἀποκρίνεσαι; μήπως καὶ δὲν θέλεις νὰ τὸ ἐξηγηθῶ τῆς μητρός μου;

ΜΗΜ. (κατ' ιδίαν, κοντὰ στὸ νοῦ καὶ ἡ γνώση). Βέβαια καὶ δὲν θέλω, διότι φεύγομεν ἀπὸ τὸν ἕναν καὶ πίπτομεν εἰς τὸν ἄλλον.

ΜΑΛ. Καὶ πῶς; θὰ εἰπῇ Μήμη μου ὅτι δὲν ἔχεις πίσιν εἰς τὸ ἐρωτά μου;

ΠΗΜ. (κατ' ιδίαν· Σὰν νὰ μὴ μοῦ ἀρέσουν τὰ πράγματα). Περὶ τοῦ ἔρωτός σου ψυχὴ μου οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει, ἀλλὰ . . . εἶπα . . .

ΜΑΛ. (κατ' ιδίαν) Τὸ πουλάκι μου, ἡ φωνὴ τοῦ ἐπιάσθη ἀφοῦ τοῦ εἶπα περὶ τοῦ ἔρωτός μου) ἔχεις δίκαιον, ἀλλ' ἐγὼ γνωρίζω τὴν μητέρα κατὰ πόσον μ' ἀγαπᾷ, καὶ τοιουτοτρόπως θὰ τελειώσουν ὅλα. (φωνὴ ἔσωθεν). Μαλαματένια! ἅ! μὲ φωνάζουν ἐγὼ σ' ἀφήνω, πῆγαινε, καὶ μεῖνε ἥσυχος ὑγίαινε ψυχὴ μου!

ΜΗΜ. Ἀντίο δώρημα τέλειον τοῦ Θεοῦ!

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΜΗΜ. (μόνος) Νὰ πηγαίνω . . . βέβαια καὶ ποῦ νὰ ὑπάγω. Μοῦ εἶπε νὰ φροντίσω νὰ ἦμαι ἑτοιμος, καὶ ἐκείνη μὲ τοὺς λόγους τῆς μὲ ἔκαμε νὰ μείνω ξερὸς ἐδῶ καὶ ὄχι νὰ ὑπάγω νὰ φροντίσω. Ἄχ! ἀνάθεμά του ποῦ εὐγάζε τὸ σεμὲν ντεφέρ, καὶ καίει τόσαις καρδιαῖς, ὅπως καὶ τὴν ἐδική μου τώρα. Ἀκοῦς νὰ φροντίσω νὰ ἦμαι ἑτοιμος, τί εἶναι αὐτό; ἀντὶ νὰ τῆς εἰπῶ ἐγὼ, μοῦ τὸ εἶπε αὐτὴ, ὅπου ἐγὼ αὐτὸ τὸ κοπανίζω πρὸ τόσοῦ καιροῦ. Ἄ! νὰ ἔχω καὶ μιὰ μεσιτεία, διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ φροντίσω χάριν τῶν ἐξόδων μου τουλάχιστον, καὶ ἄς ὑπάγω νὰ στείλλω τὸν ὑπηρέτην μου, διότι μόνος δὲν κάμει, ἐκπίπτω τῆς θέσεώς μου (φεύγει).

ΣΚΗΝΗ ΣΤ΄.

ΣΚΑΡ. (μόνος, πίνει καφφέ βουτᾶ ψωμὶ καὶ τρώγει)
ὦ δυστυχὴ Σκαρπαθιώτη! αὐτὸ μόνον ἀπόλαυτες νὰ πίνης καφφέ, ἀντὶ μολοχάνθη ποῦ κάποτε εἰς τὴν πατρίδα σου ἔπινες, κ' αὐτόν, νὰ πεδεύεσαι μία ὥρα ν' ἀνάψῃς φωτιά, καὶ ἐκείνη χωρὶς κάρβουνα, ἀλλὰ μὲ ξερὰ χόρτα σὰν τοὺς φελάχους. (κρύπτει τὰ σερβίτσια τοῦ καφφέ) ἔ, τώρα πρέπει νὰ διορθώσω τὸ παλιότραπεζο καὶ ὄχι τὸ γραφεῖον, μήπως ἔλθῃ καὶ μᾶς μαλώσῃ ὁ ἔμπορος τῆς Κούλουρης (τὸ διορθώνει) γιατί θὰ γράψῃ τὸν κακόν του τὸν καιρό.

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

ΜΗΜ. (εἰσερχόμενος δρομαίως) Τί Σκαρπαθιώτῃ ἐδιόρθωσες (παρατυρῶν) μπράβο ὅλα καλὰ, ἀλλὰ τώρα . . . βέβαια πρέπει νὰ λάβῃ πέρας, πρέπει (περιπατῶν).

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν) χωρὶς ἄλλο κάπιος θὰ τοῦ τῆς ἔβρεξε, γιατί βλέπω καὶ εἶναι πάρα πολὺ θωλωμένα τὰ μάτια του.

ΜΠΜ. Ναί, σὺ λοιπὸν τώρα, θὰ ὑπάγῃς, . . .

ΣΚΑΡ. (τὸν διακόπτει) Ξέρω ξέρω, δὲν θὰ ὁμίλησες μὲ τὴν Μαλαματοκαπνισμένην γιατί ἦτον ὁ λεγόμενος μέσσα καὶ τώρα, νὰ ὑπάγω νὰ εἰδῶ ἂν ἔφυγε ;

ΜΗΜ. Ὅχι ἐκεῖ ἀνόητε, ἀλλὰ διὰ παράδες, καὶ αὐτὴ ἡ δουλειὰ εἶναι τελειωμένη.

ΣΚΑΡ. Τελειωμένη ἔ καὶ τί παράδες ;

ΜΗΜ. Νὰ γιὰ τὰς μεσιτείας μου.

ΕΚΑΡ. (γελῶν) Χάχά χὰ, μεσιτείας ἔ ! μεσιτείας.

ΜΗΜ. Ναί βρὲ ζῶν μεσιτείας.

ΣΚΑΡ. Ἐλα στὸ νοῦ σου ἀρέντη, τί μεσιτείας καὶ καλὸ νὰ ᾽μόχῃς ἐγὼ δὲν καταλαμβάνω τίποτες, τίποτες ἀπ' αὐτὰ ποῦ μοῦ λές.

ΜΗΜ. Βρὲ ζῶν τί θέλεις νὰ καταλάβῃς ; νά ! πωλῶ καὶ ἀγοράζω διὰ λογαριασμὸν ἄλλων, καὶ λαμβάνω τὴν μεσιτείαν μου.

ΣΚΑΡ. Μπράβο κὺρ μεσίτα, μ' ἀρέσῃ καὶ ᾽μένα αὐτὴ ἡ δουλειὰ, ἀλλὰ νὰ εἰδοῦμαι καὶ τὶ πουλεῖτε ἄερα

ἐγὼ δὲν εἶδα ποτὲ νὰ πουλίσης οὔτε μαρουλόσπορο.

ΜΗΜ. Χρεώγραφα βῶδι, καὶ χθὲς ἐπώλησα εἴκοσι χιλιάδων λιρῶν.

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν) Ἐ τώρα ἐκατάλαβα πῶς εἶναι ὄνειρον γιατί οἱ ἀναπαραδιασμένοι βλέπουν στὸν ὕπνον τους πῶς μετροῦν παράδες). Ἀφεντικὸ σήμερον εἶναι πέμπτη καὶ δὲν ἐξηγοῦνται τὰ ὀνειράτα, γιὰ ἐνθυμήσου καλὰ καὶ γιατί ἔτσι ἔχω ἀκουστὰ ἀπὸ τὴν προγιαγιά μου.

ΜΗΜ. Οὐφ! νὰ χαθῇς ὄρνις, εἰς πῆγαίς νὰ εἰσπράξης τὰς μεσιτείας μου· τῶν εἴκοσι χιλιάδων λιρῶν.

ΣΚΑΡ. Πολὺ καλὰ πηγαίνω, ἀλλὰ πόσο τῆς ἐπούλησες;

ΜΗΜ. Ἐπτὰ καὶ τρία τέταρτα.

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν) Ἐτσι ντὲ, λίραις σκαρπαθιώτικες προϊόντα τῆς πατρίδος μου, καὶ δὲν μούφερνε καὶ ῥμένα μία τοῦ καχομοίρη ποῦ ἔχω τόσον καιρὸν νὰ τὴν πιάσω στὰ χέρια μου). Ἀφεροῦμ ἀφεντικὸ μου, ἀκριβὰ τῆς πούλησες, γιατί στή πατρίδα μου ἔχουν τρία ἕως τέσσαρα φράγκα.

ΜΗΜ. Βρὲ βλάκα δὲν εἶναι ἀπ' αὐταῖς ἀλλὰ λίραις παράδες καὶ ξεκουμπίσου νὰ ὑπάγῃς ἐκεῖ ποῦ σοῦ λέγω.

ΣΚΑΡ. Μόλο τὸ συμπαθεῖς ἀφεντικὸ, ἔκαμες λάθος, καὶ ἔτσι ἂν ἦναι σὲ ῥέλασαν, γιατί ἡ λίρα ἔχει ὅπως ἤκουσα εἴκοσι πέντε φράγκα καὶ κάτι παραπάνω.

ΜΗΜ. (κατ' ιδίαν), ἃ τὸ ζῶον εἶπα καὶ ἐγὼ ὥς
κάτι θὰ μοῦ εἰπῇ) Θὰ ὑπάγῃς καὶ μὴ μὲ συνγχίζῃς πε-
ρισσότερον.

ΣΚΑΡ. Ἀφεντικὸ πηγαίνω, ἀλλὰ ξέρεις δὲν θὰ τὰ
καταφέρω καλὰ, κα ἔκαμες ἄσχημα τόσον καιρὸν
ποῦ δὲν μ' ἄφισες νὰ μάθω, ποῦ σὲ παζάρι ἐρχομαι
πολὺ, ἃ μὰ δὲν χορατεύω.

ΜΗΜ. ᾠ! μὰ θὰ σοῦ σπάσω τὸ κεφάλι δὲν ὑποφέ-
ρεσαι πλεόν ἄκουσες ;

ΣΚΑΡ. (καθ' ἑαυτὸν, αὐτὸ μόνον ἀηδιάζω) Πηγαίνω
πηγαίνω, μὰ λέγε ποῦ . . . σὲ ποῖον θέλεις νὰ ὑπάγω;
εἶναι μακρὰν γιὰ νὰ πάρω καὶ ἓνα γαῖδαρον.

ΜΗΜ. Δὲν χρειάζεται νὰ ὑπάγῃς ἔτσι, εἰς τὴν πάγ-
κα ἀουστροεξιψέν.

ΣΚΑΡ. (καθ' ἑαυτὸν, ἄ-στερογυψέν, μωρὲ τὸν γκαλ-
ντιρίμ τσελεπή, μὲ τὰ ἀστέρια ἔκαμε ἀλισβερίσι, καὶ
ἐγὼ δὲν εἶδα οὔτε μ' ἀτσιγκάνους νὰ κάμῃ). Ἀφεντικὸ
λέγω καὶ ἔγώ τί διάβολο ποῦ ἐξόδεψες τόσαις πολλαῖς
λίραις, λοιπὸν καὶ τ' ἀστέρια πάνγκα ἔχουν ἐδῶ ;

ΜΗΜ. (κατ' ιδίαν, σκότῳ τρελλοὺς πλήρῳ ντζε-
ρεμέ). Ὅχι βρὲ θεότρελλε, ἀλλ' εἰς τὴν Ἀουστροαι-
γυπτιακὴν πάνγκα.

ΣΚΑΡ. (κατ' ιδίαν, σὲ μεγάλας πόλεις μὲ τὴν Αὐ-
στρίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον). Καὶ διατί δὲν εἶδα νὰ λάβῃς
γράμματα χαμμία φορὰ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη ;

ΜΗΜ. Ἄχ! ποῦ ἀνάθεμά σε με ζάλισες θὰ ὑπάγῃς;
(περιπατῶν με θυμόν).

ΣΚΑΡ. Πολὺ καλὰ πηγαίνω (ἀφοῦ τὸ ξεροκοπανᾷ
μπορεῖ νὰ ᾔῃ ἀλήθεια) ἀλλὰ γιὰ νὰ σᾶς εἰπῶ τὸ
μέρος τὸ ξέρεις ποῦ εἶναι;

ΜΗΜ. Βρὲ ζῶον πῶς δὲν τὸ ἤξεύρω; εἰς τὸ κάτω
ὄχι εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῆς Πλατείας ἀπὸ τὸ ἀριστε-
ρὸ χερί εἴκοσι τριάντα σαράντα βήματα.

ΣΚΑΡ. (καθ' ἑαυτὸν) ὦ! φωτιὰ ποῦ μ' ἔκαψε οὔτε
τὸ μέρος δὲν ἤξεύρει, πότε κάτω λέει, πότε ἐπάνω.

ΜΗΜ. Ἄκουσες; ἐκεῖ ἐρωτᾷς καὶ σοῦ λέγουν.

ΣΚΑΡ. Ἐχει γούστο λέει νὰ ᾔῃ τρέλλα, καὶ τοῦ
ἐπέρασε ἡ ἰδέα πῶς ἔκαμε αὐτὴ τῇ δουλιᾷ καὶ ἀλοί-
μονον ἀπὸ ἴμένα, μπακαλοῦμ (καθ' ἑαυτὸν).

ΜΗΜ. (τὸν σπρώχνει) Κουνίστου ζευζέκη.

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν, ὦ! ποῦ νὰ σὲ κουνίσῃ ἡ ζάλη).
Μὲ τρόμαξες ἀφεντικὸ καλὰ πάω (κινεῖται νὰ φύγῃ).

ΜΗΜ. Στάσου Σκαρπαθιώτη!

ΣΚΑΡ. Ἄλτ, μεταβολὴ ἓνα δῶς τρία· ἐδῶ με.

ΜΠΜ. Πρόσεξε νὰ μὴ σὲ πληρώσουν ὀλιγότερον τῶν
εἴκοσι χιλιάδων λιρῶν μεσιτεία.

ΣΚΑΡ. Βέβαια βέβαια βέβαια χρειάζεται μεγάλη
προσοχή, μὰ γιὰ νὰ σᾶς εἰπῶ οἱ χαμάλιδες ποῦ θὰ τὰ
φέρουν, ἐδὼ θὰ πληρωθοῦν;

ΜΗΜ. Ὁχι ζῶον, σὺ θὰ τὰ φέρῃς.

ΣΚΑΡ. Όχι, όχι άφεντικό, σκοπόν δέν έχω νά κοψωμεσαστό νά τά φέρω μονάχος.

ΜΗΜ. Ω! ανάθεμά σε τρισκατάρατε! Βρέ σὺ δέν θά πάρης ὅλο τὸ ποσόν, ἀλλ' ἓνα τόσο τὰς ἑκατό.

ΣΚΑΡ. Α! ἐννόησα μέρος χρημάτων, ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ χέρι καὶ εἴκοσι τριάντα σαράντα βήματα (φεύγει).

ΜΗΜ. Στάσου στάσου Σκορπαθιώτη!

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν) ἀνάθεμα τὸν Σκαρπαθ. καὶ σένα μαζί, γιατί ὅσο νά καλονοήσω θά περάσῃ ἡ προθεσμία τῶν χρημάτων (κάθεται ἀφοῦ ὁμιλεῖ ὁ Μήμης).

ΜΗΜ. Πρότεχε νά μὴν σοῦ δώσουν τὰ χρήματα κορέντε ἀλλὰ ταρίφα. Ἀλλὰ διατί ἐκάθρσες;

ΣΚΑΡ. Διότι βλέπω πῶς δέν θά τελειώτῃ αὐτὴ ἡ ἱστορία σήμερον.

ΜΗΜ. Όχι ἐτελείωσε, ἐκατάλαβες λοιπόν;

ΣΚΑΡ. Ἀκοῦς λέει ἐπροσπέρασα κιόλας, ἀλλὰ μόνον αὐτὸ δέν ἠξέρω, ταρίφα καὶ κορέντε τί θά εἰπῇ;

ΜΗΜ. Ταρίφας εἶναι διπλᾶ τὰ δύο γρόσια ἓνα καὶ τὰ κορέντε εἶναι τὰ τρεχούμενα.

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν) Τώρα ἀκούω καὶ ἐξεπέσαμε στὰ γρόσια καὶ ἀνάθεμά με τὸν παρὰ ποῦ θά πάρῃ, γιατί θά ᾄναι ὀνειράτα) μπένε μπένε, ἐκατάλαβα ἀντίο (φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Η'.

ΜΗΜ. (μόνος) Ω ἀνάθεμά σε βουρλισμένε μου εὐγαλες τὴν ψυχὴ ἕως νά σοῦ δώσω νά ἐννοήτῃς μίαν

ὑπόθεσιν, καὶ ἐδαπάνησα τόσῃν ὥραν ἐπὶ ματαίῳ, ὅπου εἰς ἡμᾶς τοὺς μεσίτας μία ὥρα εἴτε ἐν δευτερόλεπτον τῆς ὥρας εἶναι πολύτιμον, μάλιστα ὁπόταν ὑπάρχει ἰδέα ὑψωμοῦ ἢ ἐκπесμοῦ, δὲν βλέπει τις τὴν ὥραν, καθὼς π. χ. σήμερον ὅπου κατὰ τὰς χθεσινὰς τηλεγραφικὰς εἰδήσεις ἐπὶκεῖται ἰδέα ἐκπесμοῦ, μὰ θὰ εἰπῆς καὶ τί μὲ μέλλει ἐμένα ποῦ δὲν πωλῶ, οὔτε ἀγοράζω ἀδιάφορον, πρέπει νὰ φοιτῶ καθὼς μεσίτης διότι κατόπιν αὐτοὶ θὰ ἐκδικηθοῦν ὅπου δὲν θὰ μὲ βλέπουν, καὶ πάντες θὰ λέγουν, «ἰδοὺ ἐναυάγησεν» ἂ! δυστυχισμένοι ἄνθρωποι! καὶ ἂν ἐγνωρίζεται τὰ περαιτέρω ἀπὸ τοῦδε ἡθέλεται μὲ κολακεύεται γιὰ νὰ σᾶς δίδω μετὰ ἐργασίας· ἀλλὰ σεῖς βέβαια θὰ γνωρίζεται τὸ φεῖδι ποῦ θὰ σᾶς φάγῃ καὶ ἔχεται πάντοτε τὸν φόβον ἀλλὰ λοιπὸν ἂς ἐξέλθω μιὰ στιγμὴ ὅπως ρίψω ἐν βλέμμα εἰς αὐτὰ τὰ πασσάλια γιὰ νὰ τοὺς πιάσῃ παροξυσμὸς, διὰ τὸν ἀναφαντὸν ἐμφανισμόν μου, καὶ ἂς μὴ βραδύνω, καὶ ἴσως συναπατήσω καὶ τὸν Σκαρπαθιώτην καθ' ὁδὸν καὶ τὸν ὁδηγὸ τί νὰ πράξῃ. (φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Θ'.

Ἡ Ἀσημένια φαίνεται εἰς τὸ δωμάτιόν της περιπατεῖ ἀδειμονοῦσα καὶ παρκτηρεῖ εἰς τὸ παράθυρον.

Πόσον λυποῦμαι ὅπου ἀκόμῃ δὲν ἤλθον αἱ νέαι μόδες, αὐτὸ τὸ κοστούμη τὸ ἐβαρέθην, τὸ φορῶ τρεῖς ἐβδομάδες. Τί ζέστη ποῦ κάμει ἐδῶ μέσα (παρατηρεῖ

εις τὸ παράθυρον) ἄρά γε διατί ἤργησεν ὁ Μπιμπίκος μου. Ἄχ θεέ μου! τί χαριτομένος νέος εἶναι! πόσον τὸν ἀγαπῶ! καὶ δὲν εἶναι σφάλμα ν' ἀγαπήσῃ κανεὶς ἓνα διευθυντὴν ἐνὸς καταστήματος, ἀφοῦ καὶ εἰς τὸν κύριον Κοσμοπολίτην ἀρέσῃ ἢ συναναστροφὴ του. ὦ! πόσον μοὶ ἀρέσῃ ἢ ποικιλία! . . Τότε μὲν εἶναι κακὸν καὶ ὀλέθριον ὁπότεν ἀγαπήσῃ τις τὸν τυχόντα καὶ . . . ἅ! ἰδοὺ τον ἔρχεται, σὰν ἄγγελος περιπατεῖ .

ΣΚΗΝΗ I'.

Μπιμπίκος (ἵσταται ὑποκάτω τοῦ παραθύρου). Προσκυνῶ τὴν κυρίαν Ἀσημένια;

ΑΣΗΜ. Ἀντιπροσκυνῶ τὸν κύριον Μπιμπίκον μου.

ΜΠΙΜ. Τί κάμεται εἰσθε καλὰ;

ΑΣΙΜ. Πολὺ καλὰ μπιμπίκο μου. ὑμεῖς τί κάμεται; εἰσθε καλὰ; διατί ἤργησες τόσο καὶ εἶχον μεγάλην ἀδημονίαν ἕως νὰ σᾶς εἰδῶ.

ΜΠΙΜ. Ἐχεται δίκαιον παρῆλθεν ὀλίγον ἡ ὥρα διότι συνωμήλουν μεθ' ἐνὸς φίλου μου.

(Ἡ Μαλαμ. εἰσέρχεται εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἀφοῦ συνωμῆλει ἡ μήτηρ τῆς μετὰ τοῦ Μπιμπίκου καὶ ταρίσσεται διὰ τὴν συνομιλίαν τῆς μητρὸς τῆς). (κατ' ἰδίαν).

Ἄχ θεέ μου! οὐδὲν παράδοξον νὰ ἦλθε ὁ Μήμης καὶ νομίζων πῶς τῆς ἐξηγήθην αὐτὰ ὅπου τοῦ εἶπον, καὶ ἀφοῦ τὴν εἶδεν εἰς τὸ παράθυρον, ὁ θεὸς τὸ γνωρίζει!

τί θά τῆς λείει, καί θά μοῦ χταστραφεῖν παντελῶς τὰ
σχέδιά μου, ἀλλ' ἄς προλάβω. (εἰσέρχεται)

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'.

ΜΑΛ. Καλὲ μητέρα μου ἐδῶ εἰσθε; καί ἐγὼ ἐόμην
σα πῶς ἐφύγεται, Μὴ συγχωρεῖται ὅμως, ἐπεὶ ἡ παρὸ
ἐλπίγου δὲν ἤλθον ἐγκαίρως, διότι δὲν ἤμην εἰς κατά-
στασιν, μόλα ταῦτα δὲν πειράζει . . . ἀλλὰ . . . πῶς
σᾶς φαίνεται αὐτὴ ἡ ἐκλογὴ.

Ἀσημ. (ταράσσεται καὶ περιπατεῖ προσποιουμένη δῆ-
θεν θυμὸν κατὰ τῆς Μαλαματένιας, καθ' ἑαυτήν).

Ἄχ θεέ μου, μὲ εἶδεν συνομιλοῦσαν μετὰ τοῦ Μπι-
μπίκου, καὶ πῶς τώρα θά τὸ κολάσω, ἀλλ' ἄς μὴ φα-
νερώσω τίποτες περὶ ἐκλογῆς). Βέβαια σᾶς ἤθελον ἐ-
κείνην τὴν στιγμὴν, τώρα ὅμως ὄχι, καὶ ἤλθον ἐδῶ νὰ
πάρω τὸν ἀέρα μου.

ΜΑΛ. (καθ' ἑαυτήν, ἃ βλέπω καὶ δὲν ὑπάρχει τί-
ποτε εἰς τὸ μέσον, ἀλλ' ἀνάγκη πᾶσα νὰ διαψεύσω τὸ
περὶ ἐκλογῆς). Συγγνώμην μητέρα μου, ἀλλὰ διατί
δὲν μὲ εἶπες τίποτα περὶ ἐκλογῆς ὅπου σᾶς εἶπον; ἴσως
δὲ σᾶς ἐνδιαφέρει. (χαϊδευτικῶς).

ΑΣΗΜ. (καθ' ἑαυτήν, ἃ τὴν ἀναθεματισμένην). Καί
τί νὰ σᾶς εἰπῶ σὺ τὸ γνωρίζεις τοῦτο (ἄχ ὁ Μπιμπίκος
μου νὰ περιμένῃ, πῶς νὰ τὴν κάμω; (καθ' ἑαυτήν).

ΜΑΛ. Ἔχεις δίκαιον μητέρα μου, ἀλλὰ θέλω νὰ

λάβω καὶ τὴν ἰδικήν σας γνώμην, τὸ φόρεμά μου νὰ τὸ κάμω μὲ χάνδρας εἰς τὰς ραφάς του; δὲν θὰ ᾔῃναι καλλήτερα κατὰ τὴν σημερινὴ μόδα;

ΑΣΗΜ. (κατ' ἰδίαν) Ἄχ! ἔλαβον ὀλίγην ἄνεσιν διότι ἐνόμην πῶς ὅλα αὐτὰ ᾔητον δι' ἐμέ, καὶ ἐκεῖνο εἶναι ἄθῳον τὸ καυμένο, ἃς τῆς ὀμιλήσω μὲ ψυχὴ). Ναὶ καὶ θὰ ᾔῃναι βέβαια ὠραῖον, τῆς ἐποχῆς, ἀρεσὴ καὶ εἰς ἐμέ ἔτσι κόρη μου.

ΜΑΛ. (ἃ βλέπω καὶ τοῦ ὀμιλῇ καλλήτερα, τώρα ἐδῶ κᾶτι τρέχει, ἃς εἰδῶ εἰς τὸ παράθυρον τίς ᾔητον, (προσποιῆται διὰ τὴν ζέστην). Ἀλήθεια μητέρα μου, εἶναι καλὴ ἡ ἐκλογή μου; Τί ζέστη ποῦ κάμει σήμερον. (προχωρεῖ εἰς τὸ παράθυρον).

ΑΣΗΜ. (κατ' ἰδίαν, ἃ τὴν πονηρά· θεέ μου διώξς τον νὰ μὴν τὸν εἰδῇ). Πράγματι εἶναι ζέστη.

ΣΚΗΝΗ ΙΒ'.

(Ὁ Μπιμπῆκος νομίζων ὅτι εἶναι ἡ Ἀσημένια λέγει)
«ἀντίο φεύγω».

ΜΑΛ. Μπὰ ὁ κύριος Μπιμπῆκος. Ἀντίο, κύριε Μπιμπῆκο διατί φεύγετε . . .

ΑΣΗΜ. (τὴν διακόπτει) Μαλαματένια μου ἐρώτησέ τον διὰ ποῦ θὰ ταξειδεύσῃ (τρέχει εἰς τὸ παράθυρον).

ΜΠΙΜ. ὦ διάβολε τὴν ἐπαθα, πολὺ τὰ ἐμπέρδεψα.

ΜΑΛ. Καὶ διὰ ποῦ . . .

ΑΣΗΜ. (τὴν διακόπτει, παρατηρεῖ καὶ αὐτή). Καὶ διατί δὲν μᾶς λέγετε διὰ ποῦ ταξιδεύεται κύριε Μπιμπίκο; πῶς ἦτον καὶ αὐτὸ νὰ περάσητε νὰ μᾶς εἰπῆτε μόνον ἀντίο, τί κάμεται εἴσθε καλὰ;

ΜΠΙΜ. Πολὺ καλὰ σᾶς εὐχαριστῶ· ἀλλὰ καὶ τί νὰ σᾶς εἰπῶ ἐπειδὴ μόνον σκοπὸς ὑπάρχει διὰ τὴν Σίφνον.

ΜΑΛ. (καθ' ἑαυτήν). Βέβαια καὶ τῇ νὰ εἰπῇ, ἀκοῦς λέει εἰς τὴν Σίφνον (γελαῖ) χαχὰ, εἰς τὴν Σίφνον κύριε Μπιμπίκο ἔώραϊον ταξιδάκι.

ΣΚΗΝΗ II'.

ΨΑΛΙΔΑΣ εἰσέρχεται δρομαίως μὲ τὸ σάρωμα εἰς χεῖρας καὶ οἱ ἄνω.

Μπὰ μπὰ τί ἀκούω ἐδῶ μέτα τί συμβούλια γίνονται (τρέχει εἰς τὸ παράθυρον καὶ πίπτει ἐπάνω των). Σταθεῖτε νὰ εἰδῶ καὶ ἐγὼ ποῖος εἶναι;

ΑΣΗΜ. Γκρεμῆσου ἀπ' ἐδῶ ζῶον γρήγορα καὶ πηγαινε νὰ σκουπήσης.

ΨΑΛ. Πολὺ καλὰ φεύγω, ἀλλὰ στάσου νὰ εἰδῶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου πάει στὴ Σίφνο γιὰ νὰ τὸν συστήσω ἔχει πέρα εἰς ἓνα συγγενή μου.

ΜΑΛ. Ἀκόμη ὁμιλεῖς ἀνόητε; πীগαινε νὰ μὴν σᾶς βλέπω ἐμπρός μου.

ΨΑΛ. Πολὺ καλὰ φεύγω (καθ' ἑαυτὸν) μωρὲ ἀδελ-

φὲ καὶ αἱ δύο εἶναι κρεμασμέναις στὸ παράθυρον, ἀλλὰ ὕστερον λογαριαζόμεθα μὲ τὸν κύριον κύριον (φεύγει).

ΜΠΙΜ. Μάλιστα ὥρατον ταξειδάκη. Ὁ κύριος Κοσμοπολίτης εἶναι καλὰ; (καθ' ἑαυτὸν) μᾶς ἔπιασε στὰ πράσα.

ΑΣΗΜ. Πολὺ ὥραία.

ΜΠΙΜ. Λοιπὸν ἐγὼ σᾶς προσκυνῶ καὶ χαίρω ὅπου εἵσθε καλὰ. (φεύγει).

ΑΣΗΜ. καὶ ΜΑΛ. Καὶ ἡμεῖς ἐπίσης δι' ὑμᾶς.

ΣΚΗΝΗ ΙΔ'.

ΜΑΛΑΜ. καὶ ΑΣΗΜ.

ΜΑΛ. Θεία περίστασις νὰ κάμω ἐγὼ ὅτι θέλω.

ΑΣΗΜ. Μαλαματένια μου τί ὥρατος νέος, τί περιποιητικὸς, καὶ πολὺ ἀγαπᾷ τὸ σπῆτι μας. Βλέπεις ὅτι ἤλθε ἐπίτηδες νὰ μᾶς εἰδῇ, δὲν σᾶς ἀρέσει;

ΜΑΛ (κατ' ἰδίαν) Ἄμ' δὲν ἤλθε ἐπίτηδες νὰ εἰδῇ ἐμᾶς ἂν ἔχη τύχη; μόνον διὰ σᾶς). Βέβαια μοὶ ἀρέσει μητέρα μου ἀλλὰ . . , ὄχι . . .

ΑΣΗΜ. Ἀλλὰ τί ἀλλὰ ἐξηγήσου, ἐγὼ θέλω νὰ εἰπῶ ὅτι τὸν ἀγαπῶ διὰ τὴν συναναστροφὴν του εἰς ἐσᾶς διαφέρει πολὺ.

ΜΑΛ. Ναί, δίκαιον ἔχετε ἀλλ' ἐγὼ ἀγαπῶ . .

ΑΣΗΜ. (κατ' ἰδίαν, τί θαῦμα εἶναι νὰ μᾶς περιπαίξει καὶ τὰς δύο) ἀγαπᾶς; ποῖον; λέγε καὶ θὰ γίνῃ τὸ

Θέλημά σου. Μήπως ἀγαπᾷς αὐτόν;

ΜΑΛ. Ὅχι . . .

ΑΣΗΜ. Ἀλλὰ ποῖον;

ΜΑΛ. Ἄλλον πολὺ καλλήτερον καὶ πλούσιον, καὶ τὸν ὁποῖον ἀγαπῶ πρὸ πολλοῦ.

ἌΣΗ. Καὶ πῶς ὀνομάζεται;

ΜΑΛ. Μήμης ὅστις διαμένει προσωρινῶς εἰς τινα συναιτερικόν του κατάστημα ἐνταῦθα, καὶ ὁ ὁποῖος καθ' ἐκάστην ταξειδεύει, καὶ ἤδη μὲ ἔχει τόσον πολὺ στενοχωρήσει ὅπου μὲ ὁποῖον δῆποτε τρόπον ἤμποροῦμεν νὰ στεφανωθῶμεν.

ΑΣΗΜ. Καὶ πῶς τόσον καιρὸν δεν ἐξηγήσω πρὸς τὸν πατέρα σου ἢ πρὸς ἐμέ;

ΜΑΛ. Εἰς ἐσᾶς βέβαια εἶχον τὰς ἐλπίδας μου, ἀλλὰ πρὸς θεοῦ μητέρα μου μὴν τύχη καὶ κάμης λόγον εἰς τὸν πατέρα διότι τὸν γνωρίζει ποῦ εἶναι ἰδιότροπος καὶ δὲν θέλει. Καὶ ὑπερὸν μοῦ ματαιοῦνται οἱ κόποι, καὶ τότε εἶμαι χαμένη.

ΑΣΗΜ. Ἐχεις δίκαιον. κόρη μου διότι γνωρίζω τί θὰ εἰπῇ ἀγάπη, καὶ πρέπει μὲ πρώτη εὐκαιρία νὰ στεφανωθῇτε κρυφίως, ἂν ᾔηται ὅπως τὸ λέγεις καλός.

ΜΑΛ. Ὅσον ἀφορᾷ δι' αὐτὸ μέινεται ἡσυχος, μητέρα μου, μόνον σκεφθεῖτε περὶ τοῦ γάμου νὰ γίνη ὅσον τάχιστα, καὶ ἂν δυνατόν καὶ ἔξω τοῦ σπητιοῦ μας.

ΑΣΗΜ. Λοιπὸν ἀφοῦ εἶναι τοιοῦτος, πρέπει νὰ

φροντίσωμεν εἰς ἄλλο σπῆτι ἂν δὲν μᾶς παρουσιασθῇ εὐκαιρία, μάλιστα πηγαίνωμεν ἔξω ὅταν φύγει ὁ πατήρ σου καὶ φροντίζομεν· ἃς εἰδοῦμεν λοιπὸν τί κάμει (φεύγει).

ΜΑΛ. (Ὅπισθεν κατ' ἰδίαν). Δόξα σοι ὁ θεὸς ὡς κα-
θὼς τὰ ἔφερε (φεύγει).

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΜΗΜ. (μόνος) καθήμενος εἰς τὴν τράπεζαν καὶ γράφων. Πρό-
σιμον ἀπὸ τὸν Σουρταφέρταν, καὶ . . . (ρίπτει τὴν πέναν ἐπὶ
τῆς τραπέζης) ἃ! ἐγὼ εἶδον τὴν προκοπὴν αὐτὴν, τότεν και-
ρὸν χωρὶς ν' ἀπολαύσω τίποτε· ἀλλ' αὐτὸ νὰ εἰδοῦμαι, διατί
ἤργισεν ὁ Σκαρπαθιώτης νὰ μάθωμεν τί ἔκαμεν; ὅπως παρηγορη-
θῶ ὀλίγον· διότι δὲν ἔχω πεντάρα οἱ δὲ νόμοι καὶ οἱ προφῆται ἐκεῖ
κρέμονται, ὡς νὰ μ' ἀζιώσῃ ἡ τύχη νὰ πάρω τὴν ὠραίαν μου
Μαλαματένιαν, ὅπου βεβαία αὐτὴ καὶ μόνῃ ἡ ἐλπίς μᾶς ἔμεινεν·
ἂν δὲ καὶ εἰς ταύτην ἀποτύχω ἤμεθα διὰ τὸν νεῖλο. Ἄλλ' ἀδύ-
νατον τὸ περὶ ἀποτυχίας κεφάλαιον, δὲν πρέπει νὰ σκέπτωμαι,
ἀφοῦ μὲ νομίζει ἀπὸ τὰ ὀνύχια μέχρι κορυφῆς Π α γ κ έ ρ η καὶ
πλούσιον, καὶ ὅλα ταῦτα τὰ ἀπέκτησα διὰ τοῦ ἐπαγγέλματος
τούτου. Ὡραῖον τέλος πάντων ἐπάγγελμα, καὶ τίς δύναται νὰ
μὴν ἐξαπατηθῇ ὅπου ἡ ψυχὴ τῆς ψυχῆς μου, τὸ ἄγγελμα ἡ Μα-
λαματένιαν μου ἠγάπησε ἐμέ; ἃ! αὐτὴ ὁμῶς τοῦλάχιστον ἔχει

καὶ κάπριον δίκαιον καὶ νὰ ᾔηται καὶ τρελλή δι' ἐμέ, διότι βλέπει ἄγγελον, πεπρωτισμένον μ' ὅλα τὰ προτερήματα τῆς ωραιότητος καὶ τῆς κομψότητος καὶ ὅπου μὲ βλέπει τὸ κακόμοιρον εἰς τὸ νοῦμερον τρία ἐπειδὴ δὲν συμφέρει νὰ τῆς ὁμιλήσω, ἀλάσσει δέκα ὀκτὼ χιῶματα γίνεται πράσινη, κίτρινη, σταχτιὰ, γαλάζια, οὐρανό, μπενμπιά, μελὶα, καὶ ποῦ μυελὸ νὰ τὰ ἐνθυμῇται τις ὅπου αὐτὲς μπογιατίζῃς δὲν θὰ τὰ ἤξεύρη ὅλα ἀπ' ἐξω, ὥστε ποῦ θάνατι πλέον καὶ γίνεται κόκκινη, σὰν ἀστακὸς πολίτικος. Ἰδοὺ λοιπὸν τρανώτατα δείγματα ἀδελφε, καὶ πῶς νὰ ὑπάρχη ἰδέα ἀποτυχίας, ποτὲ, ποτὲ, ἄπαγε τῆς βλασφημίας· μόνον αὐτὸ τὸ πρόσκομμα ὑπάρχει εἰς τὴν μέσην, ὅπου ὁ πατήρ της μὲ γνωρίζει ὡς ἀν κάλπικο ἄσπρο, καὶ τὸ ὄνομα Κόντε Ῥαπανάκας καὶ ἂν τὸ μάθῃ καταστρέφονται τὰ πάντα. Τώρα δὲ, ὅπως βαδίζει ἡ ὑπόθεσις «ἂν δὲν ἐπέλθῃ τί εἰς τὸ μέσον», εἶναι εὐτυχὴς θνητός. Χρῆζει ὁμοῦς σκέψις περὶ τοῦ γάμου (ὡς τῆς ἐκλέτω καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ μου) μέχρι, οὐ γίνῃ, καὶ ἔπειτα θέλει δὲν λέγῃ θὰ τὸ παραδεχθῇ, ἀφοῦ μάλιστα μάθῃ καὶ ποῖον γαμβρὸν ἔκαμεν ὅπου δὲ ἤρμοζεν εἰς τὴν κόρην τοῦ ὁ ὑποφαινόμενος, ἀλλὰ, χάριν ἔρωτος· καὶ λοιπὸν ἔπειτα ἀπὸ τινος ἡμέρας σὶα καὶ ἀρχίζαμεν εἰς Κωνσταντινούπολιν διότι ἐδῶ δὲν μ' ἀρέσῃ μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἐπειδὴ δὲν γνωρίζουν νὰ ἐκτιμῇσουν τοὺς ἐκ γενετῆς των ἐμπόρους· καὶ τότε ποῦ λὲς ἐκεῖ ὅπου ὁμοιάζῃ ὡς τὴν ἐβραϊκὴ χάβρα εἰς τὸ Consolidé, θὰ ἀρχίσω, (ἐξάγει πρωτοφύλιον) γιρμὶ μπὲς μπὶν, γιρμὶ, γιρμὶ ἀλτὶ μπὶν, ὄν, ὄν ἰκὶ μπὶν, βερντὶ ἀλντὶμ, (γράφει καὶ ὁμιλεῖ) ντοκοὺς μπὶν σατιόρουμ ἐλὶ ἀλτὶ γροὺς, ντοκοὺς μπὶν σατιόρουμ ἐλὶ ἀλτὶ γροὺς, ὄν ἰκὶ μπουτσούκ.

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΕΓΓΝΟΣ (εἰσέρχεται σρομαίως) Κύριε . . . κύριε μεσίτα ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ στὰ χέρια σας εἰλασα τὸν σκύλον μου ἀπὸ χθὲς καὶ τὸν ὁποῖον ὑπερκαποῦσα, καὶ σᾶς περιεχλῶ νὰ χαρῆτε τὴν ζωὴν σας . . .

ΜΗΜ (κατ' ἰδίαν καὶ ἀδημονῶν) Μὴ χειρότερα ᾶ; εἰδοῦμαι τοῦ ἀποτελέσματος) Καὶ τί ζητεῖς ἀπὸ ἐμέ;

ΞΕΝ. Νὰ κάμῃς ὅτι γνωρίζεις

ΜΗΜ. (κατ' ἰδίαν, ὕπαγε ὁποῖω μου σκατῶ). Καὶ τί γνωρίζω ἐγώ; λέγε καθαρᾶ διότι ἔχω δουλειά.

ΞΕΝ. Γνωρίζεις, γνωρίζεις, ἔλα δὰ τώρα.

ΜΗΜ. (περιπατῶν ἀδημονῶν καὶ κατ' ἰδίαν) Αὐτὸ εἶναι ποῦ λέγουν οὔτε τὸν διάβολον ν' ἀπαντήσης οὔτε τὸν σταυρόν σου νὰ κάμῃς). Βρὲ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, λέγε, τί γνωρίζω ἔ, καὶ καλὰ γνωρίζω, καὶ τί μὲ τοῦτο;

ΞΕΝ. Θέλω νὰ εἰπῶ ὅτι σὺ ποῦ εἶσε μεσίτης θὰ γνωρίζης, καὶ ἔτσι μοῦ τὸ δώσης σᾶς δίδω τὴν προμυθίαν σας.

ΜΗΜ. (κατ' ἰδίαν, μπὰ τὸ ζῶν) Καὶ τί μὲ ἔκαμες ἐνὲ ἀπερίσκεπται ἄνθρωπε; ντελάλη, ἥ μὲ εἶχες καὶ τὸ ἐφύλαττον, κάμε μου τὴν χάριν καὶ δεῖξε μοῦ τὴν ῥάχιν σου.

ΞΕΝ. Ὅχι ἔτσι ἐνόμισα, ὅτι σὺ ποῦ εἶσαι μεσίτης τοῦ Μουχα-ρέμπεη, μὲ ἄλλους λόγους τῆς ἐξοχῆς θὰ κάμῃς καὶ αὐταῖς ταῖς δουλειαῖς γιὰ νὰ ὠφελεῖσαι.

ΜΗΜ. (μὲ θυμόν). Ἐλα, ἄλλα ξεκουμπίσου, καὶ δὲν θ' ἀκούω ταῖς ἰδικαῖς σου τρελλαῖς θεότρελλε.

ΞΕΝ. (ἀπὸ τὴν λύρην). Ἐ! καλὸ φεύγω, ἀλλὰ θὰ χάσης ὅπου

κ' ἐγὼ ἔχασα τὸν σκύλον μου διότι εἶχα σκοπὸν νὰ σᾶ; φέρω καὶ ἄλλους μουστερίδες (φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΜΗΜ. (μόνος ὀργισμένος καὶ περιπατῶν). Βρὲ τὸ τετράποδον ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ σοῦ λέγῃ πῶς γνωρίζω ποῦ εἶναι ὁ σκύλος; καὶ ὅτι ἐπειδὴ κάθωμαι εἰς τὸ Μουχρέμπη θὰ ἔχω ἀνάγκην ἐργασιῶν; ναὶ ἔχει μὲν ὀλίγον δίκαιον διὰ τὸ μέρος ἀλλὰ πῶς με ἐνόμοισεν τὸ Ἰῶν; δὲν ἐξέταξεν νὰ μάθῃ τίς εἶμαι καὶ τί μετέρχομαι; Ἄ! πῶς μοῦ ἐγλύτωσεν, πῶς ἐστάθην ἀνόητος καὶ δὲν τοῦ ἔσπασα τὴν κεφαλὴν ὅπου ἦλθε καὶ μοῦ διετάραξε τὴν ἡσυχίαν, ἔπρεπε, ἔπρεπε, νὰ τοῦ σπάσω τὸ ἓνα ποδάρι· τοῦλάχιστον νὰ ἐξέλθῃ κουτσό; ἀπ' ἐδῶ μέσα (περιπατῶν μετὰ σπουδῆς).

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΣΚΑΡ. (Εἰσέρχεται μὲ πῖλον ὑψιλὸν καὶ δίοπτρα)

Πῶ, πῶ παναγία μου χριστέ μου, θὰ μοῦ σπάσῃ τὸ κεφάλι· λέει (ἐξέρχεται)

ΜΗΜ. (κατ' ἰδίαν, μπὰ τὸν ἀνόητον ἐνόμισε πῶς λέγω δι' αὐτὸν) Βρὲ παιδί μου ἔλα μέσα σὺ, καὶ . . .

ΣΚΑΡ. (τὸν διακόπτει) Ὅχι, ὄχι, ἀφεντικὸ δὲν ἔρχ. . . ἔ. . . εἰ. . . εἶσαι παλά;

ΜΗΜ. Θεότρελλε θὰ ἔλθῃς μέσα νὰ μοῦ εἰπῇς τί ἔκαμες; καὶ εἰ καπέλον καὶ γυαλιὰ εἶναι αὐτό;

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν) Μπα αὐτὸς ἐμένα λέει τρελλὸν τάχα ἀπὸ τοὺς δύο μας ποῖος νὰ ἦναι, μ' ἀλήθεια μὲ τὰ σωστά του νὰ κουσυντιάζῃ;) Ἀφεντικὸ ἔρχομαι. . . μὰ. . . νὰ πᾶω νὰ φέρω ἓνα πα-

πᾶ νὰ . . . ἐδῶ εἶσαι κάμε τὸν σταυρόν . . . (ἄφου ὁ Σκαρπαθ. ὁμι-
λεῖ ὁ Μήμ. κάμνη τὸν σταυρόν του) μπά τὸν κάμη καλά εἶναι
(καθ' ἑαυτόν).

ΜΗΜ. ὦ! ποῦ νὰ στραβοῦῃς βουρλισμένε καὶ βέβαια θέλεις
διάβασμα (περιπατῶν μὲ ἀδιμονίαν)

ΣΚΑΡ. Ὅχι ἀφεντικὸ μὲ συγχωρεῖς εἶπα θεὸς νὰ σὲ φυλάξῃ,
λέγουν τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὅσιν ῥολόγι καὶ καμμία
φορὰ ἀπὸ ταῖς πολλαῖς δουλειαῖς ὅσιν καὶ σᾶς, εἶπα μήπως καὶ
σᾶς χάλασε ἡ μηχανή.

ΜΗΜ. Σκάσε ποῦ ἀνάθεμα σὲ καὶ τὸ σόη σου, καὶ λέγε ποῦ
εἶναι οἱ παράδες καὶ μὴ μὲ συγχίζης ὅσιν αὐτόν τὸν θεότρελλον
ποῦ ἦλθε ἐδῶ καὶ μοῦ ἐζητοῦσε τὸν σκύλον του.

ΣΚΑΡ (κατ' ἰδίαν γελῶν) Χᾶ, χᾶ, χᾶ, μωρὲ μεσίτης ἐκεί-
ποῦ θὰ ἔδωζεν τοὺς σκύλους στήν ἀγκάρια θὰ ἔλπιε κανένα
καὶ τὸν ἐπούλησε γιὰ προμύθιας χᾶ, χᾶ, χᾶ.

ΜΗΜ. Τί γελᾷς ἄθλιε;

ΣΚΑΡ. Ὅχι δὲν γελῶ τάχατες λέγουν θὰ πούλησες κανένα
σκύλον γιὰ προμύθιας, καὶ τώρα τὸν ζητῇ ὁ νοικοκύρης.

ΜΗΜ. Ὅχι ζῶον, ἀλλὰ τὸν ἔχασε καὶ ἦλθε ἐδῶ καὶ τὸν
ἐζητοῦσε.

ΣΚΑΡ. Μωρὲ προσβολάρχ τὸν ἄθλιον, καὶ ποῦ ἐπῆγε νὰ πᾶω
νὰ τὸν σκοτώσω (κινεῖτε νὰ φύγῃ) ἀλλὰ πάλιν . . . καλὸς ἦτον
ἀφεντικὸ νὰ τὸν εὕρισκες σὺ, ποῦ ἔχεις τὰ μέσα, νὰ πιηγαίνης
νὰ κυνηγᾷς, ἀλλὰ . . . πάλιν μὲ τί θ' ἀγοράζεις μπρούτι καὶ
σκάγια;

ΜΗΜ (κατ' ἰδίαν) Πάρε τὸν ἑ.α κτύπα τὸν ἄλλον ὃ ποῦ :
τί νὰ εἰπῶ) Βρε ζῶον λέγε μου, ποῦ εἶσαι οἱ παράδες;

ΣΚΑΡ. Ναι ἀλήθεια ἀφεντικὸ ἐξέχασα, τῆς παράδες τῆς ἐπῆ-
ρε ἑνας ἀράπης καὶ τῆς ἐπῆρε σὲ ἕνα μεγάλο σπῆτι.

ΜΗΜ. (τεταραγμένος καὶ κατ' ἰδίαν) Ὡ φωτιά ποῦ μ' ἔκαψε!
καὶ τώρα, τί νὰ κάμω χωρὶς παράδες; Βρὲ Σκαρπαθιώτη λέγε
ποῖος ἀράπη: ἐπῆρε τῆς παράδες καὶ ποῦ τῆς ἐπῆρε;

ΣΚΑΡ. (γελῶν κα' ἰδίαν) Καὶ τώρα τί νὰ εἰπῶ κόκκινος ἢ
μαῦρος; παράδες θέλεις; Ἀφεντικὸ, νὰ ἦτον μαῦρος ἀράπης καὶ
τῆς ἐπῆρε στῆς πολλαῖς μοῦ εἶπε.

ΜΗΠ. (κατ' ἰδίαν, καθόλου δύσκολον ἐπειδὴ καθ' ὃ ἀνόητος
θὰ τὸν ἐγέλασε κανεὶς καὶ τοῦ τῆς ἐπῆρε) Βρὲ θεότρελλε ἐξηγή-
σου μου καλῶς διότι ἐκρύψαε τὸ αἶμα εἰς τῆς φλέβας μου.

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν, μὲ τὸ ζόρι παράδες θέλεις) Τί ἄλλο ἀφεντι-
κὸ νὰ ἐξηγηθῶ νὰ. παράδες γιόκ.

ΜΗΜ. (κατ' ἰδίαν, αὐτὸς ποῦ δὲν μοῦ λέγει, κίτι θὰ ἔκαμεν ἐξω-
ὡς καθῶς συμπεραίνω θὰ ἦναι μεγάλο τὸ ποσόν) Βρὲ πεδί μου,
λέγε μου, μήπως ἐπῆρες καὶ μοῦ ἔκαμες τίποτε καὶ δὲν θὰ ἔχω
πρόσωπον νὰ ἐξέλθω εἰς τὴν ἀγοράν;

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν, μωρὲ πρόσωπον γιὰ τὴν Ἀγοράν). Ἀφέν-
τη δὲν σᾶς ἔκαμα τίποτε, οὔτε παράδες ἐπῆρα.

ΜΗΜ. Ἀλλὰ τὸ καπέλο καὶ τὰ γιγλιὰ μὲ τί τὰ ἀγόρασες;

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν, αὐτὰ εἶναι ποῦ τὸν κόπτουν καὶ τὸν θερί-
ζουν) αὐτὰ δὲν εἶναι μὲ παράδες ἰδικούς σου (τὸ εὐγάζει τὸ κα-
πέλον καὶ τὰ γυχλιὰ καὶ τὰ παρατηρεῖ καὶ κατόπιν τὰ φορεῖ),
ἀλλὰ σὰν θέλεις ν' ἀκούσης σοῦ τὰ λέγω.

ΜΗΜ. Πολὺ καλὰ, μὰ λέγε γρήγορα.

ΣΚΑΡ. Μὲ τὴν ἀράδα του; θὰ ἔλθουν καὶ μὴ βιάζεται σὰν
τὴν σκύλα ποῦ ἀπὸ τῇ βιά τις κάμνει τὰ κουλούκια της στραβὰ.

ΜΗΜ. Λοιπὸν λέγε ἐξακολουθεῖ.

ΣΚΑΡ. Ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα·
λοιπὸν ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ χέρι εἴκοσι τριάντα σαράντα βήματα
καὶ μέρος χρημάτων, δὲν μοῦ εἶπες ἔτσι; ἐγὼ τὰ ἐνθυμοῦμαι.

ΜΗΜ. (κατ' ἰδίαν) Θέλεις δὲν θέλεις πιε γαῖδαρε διόσμο, καὶ
δὲν μὲ μέλλει ἐμὲ τόσον διὰ τὰς ἀνοησίας του ὅσον διὰ τοὺς κυ-
ρίους ἀκροατὰς), βέβαια ἔτσι . . λέγε.

ΣΚΑΡ. Τέλος πάντων μόλις βῆθασα εἰς τὰ μεγάλα σπίτια
ποῦ εἶναι τὰ δένδρα, βλέπω κάτω εἰς τὸ *Passago* Παράζ καὶ
τί νὰ εἰδῶ, ἀνθρώπους μαζεμένους ὅσων κουκουναρά ποῦ λέγουν,
καὶ εἶπα χαρὰς τὴν τύχην μου, καμμιὰ χαρὰ εἶπα θὰ γίνηται καὶ
θὰ κάμω χόζι, ἀλλ' ἀφοῦ δὲν ἄκουσα λίραις νὰ παίζουν νὰ σᾶς
εἰπῶ, ὅσων νὰ μοῦ ἐχάλασε ἡ διάθεσις, γιατί εἶχα σκοπὸν νὰ
χορέψω δύο γύρους ἔτσι καὶ ἐγὼ τὸ σκαρπαθιώτικο (τοῦ δεικνύει).

ΜΗΜ. (ὑπομονή) κατόπιν;

ΣΚΑΡ. Νὰ ὕστερα ἐπῆγα μὲ τὴν καρδιά καυμένη κοντὰ, καὶ
ἀφοῦ ἤκουσα ὅτι μαλώνουν ἐπῆγα νὰ εἰδῶ μὲ τί κτυπιῶνται ἐδῶ
στὴν Ἀλεξάνδρα, μὲ μαχαρία ἢ μὲ τὰ ραβδιὰ, καὶ δὲν εἶδα
τίποτες τίποτες, μόνον μὲ τὰ νούμερα, ὁ ἓνας μὲ τὸ ἐπτὰ καὶ
μισὸ, καὶ ὁ ἄλλος μὲ τὸ ὀκτὼ, καὶ ἄλλοι ἐκτυποῦσαν τοὺς ἀ-
ραπάδες ἔτσι δὰ στὴ μῆτη (κτιπᾶ τὸν Μῆμην).

ΜΗΜ. Ἄχ ποῦ ἀνάνθημα τὸ καράβι ποῦ σὲ ἐρεῖνε στὴ Ἀλε-
ξάνδρα) Βρὲ ὦν μου ἔσπασες τὴν μῆτην.

ΣΚΑΡ. Μὲ συγχωρεῖς διότι ἡ ὀμιλία τὸ ἔφερε, καὶ μύλα ταῦ-
τα ἀφεντικὸ νὰ σᾶς εἰπῶ τὴν μαύρη ἀλήθεια, ὅσων νὰ μ' ἄρεσε
κ' ἐμένα νὰ μαλώσω ἔτσι, γιατί ἔρχομαι πολὺ σὲ καυγὰ, ἃ μὰ
δὲν χορτατεύω, καὶ νὰ εἰδῇς ποῦ ὅλοι ἐμένα ἔβλεπον στὰ μάτια,

ἴσάν νά τὸ κατάλαβαν πῶς εἶμαι ἄνθρωπος τοῦ καυγά· καὶ εἶναι σωστὸν δὲν χαρίζω κάστανα, ὅταν μοῦ ἔλθῃ τὸ γινάτι, ἀλλ' ἔλα γὰρ ποῦ δὲν εἶχα καπέλο καὶ γυαλιά.

ΜΗΜ. (κατ' ἰδίαν, οὔφ' ἂν δὲν σκάσω τῶρα ποτέ). "Ε-
πειτα;

ΣΚΑΡ. "Ε ἔπειτα ἀφοῦ εἶδα ὅτι πρέπει νά φορέσω καπέλο καὶ γυαλιά γιὰ νά μὴν σᾶς προσβάλλω, πᾶς σὲ ἕναν καὶ τοῦ λέγω «ποῦ πουλοῦν καπέλα καὶ γυαλιά· αὐτὸς μοῦ λέγει» «γιατί ἐρω-
τάς; «θέλω ν' ἀγοράσω μὰ δὲν ἔχω παράδες. Τότε αὐτὸς ἐπῆ-
γε νὰ σκάσῃ ἀπὸ τὰ γέλωτα, ἀμέσως μ' ἀγάπησε καὶ μοῦ εἶπε·
ατί τὰ θέλεις· (Μήμη; μὲ ἀδημονίαν φαίνεται στενοχωρούμενος
καὶ ψυθιρίζων κάτι τι). Τότε ἐγὼ τοῦ εἶπα τὰ θέλω νὰ τὰ φορέ-
σω, καὶ νὰ ὑπάγω νὰ φιλονικήσω κοματάκη, μ' αὐτοὺς ἐδῶ μὲ
τὸ ἐπτὰ κόμπρο, καὶ μὲ τὸ ὀκτῶ βέντο, καὶ ὕστερον νὰ ὑπάγω
εἰς τὴν Πάγκα ἀστεροφημὲν νὰ πάρω εἴκοσι χιλιάδες λίρχις προ-
μήθιας τοῦ ἀφεντικοῦ μου τοῦ Μήλη.

ΜΗΜ. "Ω ποῦ νὰ σὲ πάρῃ καὶ νὰ σὲ κάψῃ ὁ διάβολος, Βρὶ
βάρος τῆς γῆς, ὄχι ἀστεροφημὲν, ἀλλὰ ἀουστροεγυψέν.

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν, μωρὲ ἄνθρωπος ποῦ δὲν βαρίνει τὴ γῆ),
ἔ τῶρα καὶ τοῦ λόγου σου γυρεύεις ψύλους στ' ἄχερα, ἀρκεῖ ποῦ
τοῦ ἔδωσα καὶ ἐκατάλαβε, καὶ μοῦ ἀγόρασε καὶ αὐτὰ (τοῦ δει-
κνύει τὸ καπέλον καὶ τὰ γυλιά).

ΜΗΜ. Τὴν κακὴν σου τὴν ἡμέραν τοῦ ἔδωσες νὰ καταλάβῃ,
γρήγορα λέγε ὥον διότι θὰ μὲ σκάσῃς.

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν) Μικρὸ κακό. Καλὰ καὶ σώνει γρήγορα
ἐγὼ ἀηχανῶ, δὲν εἶμαι ἀγάλια ἀγάλια, καὶ σὴν θέλῃς νὰ πᾶς που-

θενά νὰ παρίδες πήγαινε καὶ σᾶς τὸ λέγω τὸ βράδυ.

ΜΗΜ. Ὡς νὰ εἶς σε διαβόλε μεταμορφωμένε. Βρὲ λέγεις;

ΣΚΑΡ. Λέγω μὰ δὲν μ' ἀφίης.

ΜΗΜ. Σὲ κρίνω ποῦ νὰ σὲ φῶσῃ ἡ 'γείασού.

ΣΚΑΡ. Ἐκ τὰ ὕστερα τοῦ εἶπα τὸ χρυσόσου ὄνομα πῶς ἔχεις νὰ λαμβάνης εἰκοσι χιλιάδες λίραις, ξύρεις τί μοῦ εἶπεν; ἂν τὸ εὖρη;

ΜΗΜ. Βρὲ λέγε, σὺ καὶ ἐκεῖνος τὸ ἤξεύρεται.

ΣΚΑΡ. Ἀδελφικὸς θέλωμεν καὶ οἱ δύο στὰ ριζούτια, καὶ ὡς καθὼς ἐκτατάβα ἀπὸ τὸν οὐδερκὸν τοῦ ποῦ ἦτον χονδρεὸς καὶ ψιλὸς σὺν λελέκι ἦτον γιατρός, καὶ βεβαίᾳ θὰ ὠφεληθῶμεν νὰ βγῇ καὶ κάμποσο αἷμα.

ΜΗΜ. (κατ' ἰδίαν, ἐ! τί βῶδια τρώγει ὁ λύκος). Καὶ σὺ τί τοῦ εἶπες;

ΣΚΑΡ. Ἐ ἀφεντικὸ μὴ μὲ ἔχεις γιὰ κουτόν, ἢ πῶς δὲν σὲ ἀγαπῶ;

ΜΗΜ. Τὸ γνωρίζω, τὸ γνωρίζω.

ΣΚΑΡ. Νὰ τοῦ εἶπα «Νὰ συχωριθῇ ἡ μάννα σου καὶ ὁ πατέρας σου», ἐκεῖνου καὶ ὅχι ἡ ἰδική σου, νὰ ἔλθῃς νὰ βγάλῃς καὶ τοῦ ἀφεντικοῦ μου γιὰ νὰ παχύνῃ ὁ κακομοῖρης καὶ ἐκεῖνος, ἀλλὰ παράδες δὲν ἔχει νὰ σᾶς δώσῃ.

ΜΗΜ. Βρὲ δαιμονισμένε εἰς ἐσένα ἀρμώζει τὸ αἷμα καὶ εἰς τοὺς ὁμοίους σου διαβόλου ἀλαφροζυγαριὰ ποῦ ἀνάθεμά σε μὲ καταντρόπιασες λοιπὸν ὕστερον τί σοῦ εἶπε;

ΣΚΑΡ. Καὶ ὕστερα μοῦ εἶπε, μάλιστα καὶ μὲ πιάνει ἔτσι (πιάνει τὸν Μῆμην μὲ τὸ ἓνα χεῖρ ἀπὸ τὸν βραχίονα).

ΜΗΜ. Ζῶον ποῖον πιάνεις ;

ΤΚΑΡ. Μὲ συμπάθειο ἀφεντικὸ ἐσένα γιὰ νὰ σοῦ δείξω φόρε-
σε τὸ καπέλον μου (τοῦ τὸ φορεῖ).

ΜΗΜ, Πίλιν τὰ ἴδια ;

ΣΚΑΡ. Στάσου νὰ ἰδῇς φόρεσε τὸ καπέλον μου (τοῦ τὸ βάζει
ὁ ἴδιος) καὶ ὕστερον ποῦ λές, μοῦ δίδει μιὰ κλωτσά) καὶ τὸν ρί-
πτει κάτω τὸ δὲ καπέλον τοῦ φεύγει ἐκ τῆς κεφαλῆς του) καὶ
μοῦ λέγει νὰ ἡ πρώτη πρόβα νὰ ἐξυπνίσουν τὰ αἶματά σου»,

ΜΗΜ. Ἄχ κακὸν χρόνον νάχης μὲ κοψωμέσασες (ἐγείρεται,
βραδέως).

ΣΚΑΡ. Ἀφεντικὸ ἐγὼ δὲν τὸ ἔκαμα γιὰ κακὸ ὁ κακομοῖρος
ἀλλὰ γιὰ νὰ σοῦ δείξω πῶς ξυπνοῦν τὰ αἶματα ποῦ εἶπε ὁ
γιατρός.

ΜΗΜ (ἐγειρόμενος προσποιεῖται πῶς θὰ τὸν κτυπήσῃ) Βρὲ
ζῶον σὺ εἶσε γιὰ δαίσιμον μὲ σκότωσης.

ΣΚΑΡ. [ὀπισθοχωρεῖ] Ὅχι ὄχι ἀφεντικὸ μὲ συγχωρεῖς για-
τί δὲν εἶχα ἄλλον κανένα νὰ σοῦ δείξω ἐπάνω του. (μωρὲ βροτιά
ποῦ ἔφρχε ἄν ἄσκι φουσκωμένο ἔπεσε κάτω ὁ κύριος μεσίτης).

ΜΗΜ. Βρὲ λρα σκαρπαθιώτικη ποῦ λές, λές; τὸν κακὸν σου
τὸν καιρὸν. Αὐτὰ σὲ ἐστεῖλλα καὶ νὰ ἔλθης νὰ μοῦ κάμης; θὰ
μοῦ εἰπῇς τί ἔκαμες διὰ τοὺς παράδες ποῦ ἐπῆγες ;

ΣΚΑΡ. Μωρὲ ἀπὸ τὴν ἀναπαραδιά ποῦ ἔχει ἐμένα μὲ βλέπει
γιὰ σακούλι μὲ γεμάτο παράδες ἐμπρὸς του, καὶ ὁ νοῦς του ἐκεῖ
εἶναι (καθ' ἑαυτόν) βέβαια καὶ ἐπῆγα.

ΜΗΜ. (μὲ θυμὸν) Καὶ τί σοῦ εἶπεν ; λέγε.

ΣΚΑΡ. (στέκεται εἰς προσοχὴν ἀφοῦ τοῦ ὁμηγεῖ ὁ Μήμης)
λέγω, ἀφοῦ ἐμβῆκα μέσα καὶ τοὺς εἶπα εἶμαι ὑπηρέτης δούλος

σαι, αὐτοὶ ὅλοι ἐγύρισαν καὶ μὲ εἶδον στὰ μάτια καὶ ἤρχισαν νὰ γελοῦν καὶ ἓνας μόνον εἶπε εἶναι χίλιαι πεντακόσαις λίραις, καὶ πάλιν ἤρχισαν νὰ γελοῦν. Τάχατες ἤθελαν νὰ μὲ δοκιμάσουν, ἀλλὰ εἶπα κ' ἐγὼ, μέσα μου, ποῦ σὰς πάνε οἱ φραγκοπαπᾶδες.

ΜΗΜ. Καὶ σὺ τότε δὲν εἶπες τίποτε; (τώρα θὰ ἐννοήσω).

ΣΚΑΡ. Ἄ καὶ ἡ ἐξοχότης σας τόσον ἀνόητον μ' ἔχεις· ἀμέσως ἐθύμωσα καὶ τοὺς εἶπα· διατί χίλιαι πεντακόσαις; εἶναι εἴκοσι χιλιάδες. Αὐτοὶ τότε μ' ἓνα στόμα λέγουν· γιατί ἐφροβήθησαν· Στάσου νὰ τῆς ζυγίσωμεν καὶ ἤρχισαν νὰ γελοῦν, τάχατες τοῦς ἐπίασα στὰ πράσα.

ΜΗΜ. (κατ' ἰδίαν, τὸ ἀποτέλεσμα εἶμαι περίεργος νὰ μάθω) λοιπὸν σοῦ τῆς ἔδωσαν;

ΣΚΑΡ. Ὁχι, ἀφοῦ τῆς ἐζύγισαν τῆς ἐπῆρε ἓνα; ἀράπης. Τότε ἐγὼ τοὺς εἶπα· μπάστα, δὲν ἔχει τὴν ἄδεια ὁ ἀράπης νὰ τῆς πάρῃ πρὶν τῆς μετρίσω, ἐννοεῖς ἀφεντικὸ διὰ τὴν τιμὴν μου; καὶ ἂν θέλετε τοὺς λέγω μαλώνομαι μὲ τὸ ἐπτά φεροβία καὶ ὀκτὼ πρόσιμον, μάλιστα ἐπειδὴ μοῦ εἶχε ἀρέση αὐτὸς ὁ καυγᾶς.

ΜΗΜ. (περιπατῶν μετ' ἀδημονίας) Ἄχ θεέ μου τί ζῶα ἔκαμες ἀνθρώπους (καθ' ἑαυτὸν)

ΣΚΑΡ. Στάσου δὲ ν' ἀκούσης τὴν ἱστορίαν.

ΜΗΜ. (μὲ θυμὸν) Εἶρε τετραπάδον ζῶον ὑπὲ μορφὴν ἀνθρώπινην τί ν' ἀκούσω; σὺ μὲ ἐθεσίκατες καὶ χωρὶς νὰ καταλάβω τίποτε λέγε

ΣΚΑΡ. Ἰδοὺ λέγω, τότε αὐτοὶ μὲ ἐρωτοῦν ποῖος σὲ ἐστειλεν; ἀλλ' ἐγὼ τὸ σακκοῦλι καὶ ἄγιός ὁ θεός τὸ βιστοῦσα καὶ μόλις τοῦς εἶπα τὸ περιγελὸν ὄνομά μου γιατί εἶναι χιτῆστικόν, μὰς δίδουν

μιά σπρωξιά (σπρώγγχει τὸν Μήμην καὶ πίπτει κατὰ γῆς καὶ φεύγει· τὸ καπέλον ἐκ τῆς κεφαλῆς του) καὶ πάνε ἄλλου τὰ καπίλα μου ἄλλου τὰ γυαλιά που, καὶ μοῦ λέγουν, γκρεμήσου ἀπὸ ἐδῶ μὲ τὸν Κόντε Ριπανάκια.

ΜΗΜ. (ἀφοῦ πίπτει κατὰ γῆς ἐγείρεται βραδύως) Ἀχ τὸ ζῶον μὲ σκοτώσε δὲν τὸν ὑποφέρω πλέον.

ΣΚΑΡ. (Πρὶν ἐγερθῇ τὸν συλλαμβάνει ἐκ τοῦ τραχήλου καὶ τὸν οὔρει) Ἐγὼ ποῦ λές ἀφεντικό, σηκένουμαι ἐπάνω, καὶ πιάνω τὸ σακκοῦλι καὶ τὸν ἀράπην ἀπ' ἐδῶ (σύρει τὸν Μήμη) καὶ λοιπὸν τράβα ἐκεῖνος, τράβα 'γὼ (τὸ ἐπαναλαμβάνει· τρίς καὶ σύρει τὸν Μήμη) καὶ τὸν ἔλεγα γιατί πρῶτα ἦτον χίλιαις πεντακόσιαις λίραις καὶ τώρα τίποτε, ἀλλ' ἀφοῦ βλέπω μπαστούνι στὰ χέρια καὶ ὅχι μὲ τὰ ἐπτὰ ποῦ ἔλεγα 'γὼ, παρὰ τὸ σακκοῦλι καὶ τὸν ἀράπην καὶ τὸ βάζω στὰ πόδια, καὶ λέγω φέξε μου καὶ γλύστρισα

ΜΗΜ. (ἐγείρεται ὀργίλος) Ἀνόητε σὺ ἔχεις σκοπὸν νὰ μὲ ἀποθάνῃς (τὸν συλλαμβάνει καὶ τὸν κτυπᾷ) νὰ ἔτσι τραβοῦν, ἔτσι ρίπτουν κάτω, ἔτσι . . ἔτσι . . .

ΣΚΑΡ. Νῶ πῶ μανούλα μου μὴ μὲ δέρνεις τὸν κακομήρη ἀφεντικό φθάνει τόσον ξύλον ποῦ ἔραγα ἀπὸ τοὺς καπελάδες, μὴ μὲ δέρνεις καὶ σὺ.

ΜΗΜ. Ἄ κατ' ἡντησεῖς ἀτυπόφορος πλέον, διὰ νὰ βάλῃς γυνῶσι ἄλοτε νὰ μὴ κάμῃς ἀνοησίας.

ΣΚΑΡ. Ἐξ αἰτίας ταῖς ἰδικαῖς σου ἀνοησίαις γίνονται αὐτὰ ὅπου μὲ ἔστελλες γιὰ προμήθιας, ὅπου οὔτε σὸ ἄνειρον σου δὲν τὰς εἶδες, ἀλλὰ γιὰ τὴν τύχη τὴν ἰδική μου γιὰ νὰ τρώγω ξύλο.

ΜΗΜ. Σκάσε βουδάσου μὴν ὀμιλεῖς ἐμπρός μου.

ΣΚΑΡ. Πολύ καλὰ ἀφοῦ δὲν θέλεις νὰ ὀμιλῶ ἐμπρὸς σου
φεύγω (κινεῖται νὰ φύγῃ).

ΜΗΜ. Βρὲ σὺ ποῦ ὑπάγης νὰ χαθῇς;

ΣΚΑΡ. Νῆ, νὰ φύγω ἔξω νὰ μὴν σᾶς ὀμιλῶ.

ΜΗΜ. Νῆ μὴν φύγῃς παρὰ ν' ἀκούσης νὰ σοῦ εἰπῶ αὐτὸ ποῦ
ἐσκέφθην.

ΣΚΑΡ. Ἀφεντικὸ μὴ μοῦ τὸ λὲς καλλήτερά εἶναι, γιατίι ὅτι,
καὶ ἂν σκεφθῇς κουταμάρα θὰ ἦναι γιὰ δικαίᾳς μου ζυλιαίς.

ΜΗΜ. Οὐφ' νὰ χαθῇς τρελλὲ διὰ τοῦτο σὺ καὶ οἱ ὄμιλοι σου
δὲν βλέπετε ποτὲ χαίρι;

ΣΚΑΡ. [κατ' ἰδίαν, μωρὲ χαίρι ποῦ τὸ ἔχεις καὶ μὲ στέλνει
γιὰ προμήθιας καὶ μὲ ὑποδέχονται μὲ τὸ ξύλο 'στῆς πλατάϊς
μου γιὰ τὸ χατίρι του] Ἀφεντικὸ καὶ τί ἐσκέφθης;

ΜΗΜ. Ἴδου ἐσκέφθην νὰ σᾶς δώσω αὐτὸ τὸ γραμματάκι καὶ
νὰ πᾶς νὰ τὸ δώσης τῆς ἐρωμένης μου Μαλαματένιας εἰς τὰς
χεῖράς της.

ΣΚΑΡ. Πῶ πῶ, θεὸς φυλάξῃ, γιὰ τὸ θεὸ μὴ μοῦ τὸ λὲς, δὲν
σᾶς εἶπα ὅτι καὶ ἂν σκεφθῇς γιὰ μὲνα κακὸν θὰ ἦναι;

ΜΗΜ. Διατί ἀνόητε, φοβῆσαι; πῶς πρῶτα ἐπήγενας

ΣΚΑΡ. Ἐπήγαινα, μὰ ὅχι μέσα ἔξω διότι εἶναι ὁ λεγάμενος.

ΜΗΜ. Ὅχι-ζῶον ἀμέτῳ; μέσα, ἀλλὰ νὰ καιροφυλάξῃς πρῶ-
τον ἀφοῦ φύγει ὁ πατήρ της καὶ ὕστερον.

ΣΚΑΡ. Τότε πολὺ καλὰ πηγαίνω Ἀλλὰ νὰ σᾶς εἰπῶ καὶ
ἐνῷ ἄλλο, γιὰ νὰ μὴ χαλάμαι τὰ παπούτσια μας ἄδικα, ξέρεις
ὅτι ὁ γέρος δὲν τ' ἀκούει αὐτὰ, θέλει νὰ φέρῃ γαμβρόν ἀπὸ τὸν
παράδεισον καὶ πλούσιον γιὰ τὴν κόρην του.

ΜΗΜ. Ἰσα ἴσα, αὐτὸ εἶναι ἀνόητε ὅπου αὐτὴ μὲ νομίζει
πλούσιον καὶ παγκέρην

ΣΚΑΡ. Λοιπὸν, ψεύματα ἐπούλησες καὶ εἰς ἐκείνην, καὶ ὅχι πῶς σ' ἀγαπάει. Διὰ τοῦτο μὲ ἐστελνε; ὅτ' ἀψεύματα καὶ τὰ ἤθελες καὶ ταρίφα, μ' αὐτὰ δὲν περνοῦν ἐδῶ.

ΜΗΜ. Ἀθλίε πήγαине, περνοῦν καὶ προτπερνοῦν, ἀφοῦ καὶ ἐγὼ τώρα ποῦ θὰ ἐξέλθω θὰ ὑπάγω νὰ φροντίσω διὰ τὸν γάμον, καὶ θὰ σὲ βάλλω νὰ χορέψης.

ΣΚΑΡ. [κατ' ἰδίαν, καὶ νὰ ἐττάκιζε λέει ὁ διάβολος τὸ πο-
δάρι του νὰ τὴν ἔπερνε] ἀφοῦ εἶναι ἔτσι πηγαίνω ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πῶς θὰ φᾶς τὴν χυλόπητα ὕστερα.

ΜΗΜ. Πήγαине ἐκεῖ ὅπου σὲ λέγω νὰ δώσης τὸ γράμμα.

ΣΚΑΡ. Μάλιστα τὸ δίνω ἀλλὰ παράδες ποῦ θὰ εὔρης νὰ δοῦμε

ΜΗΜ. Γιάσου Γιάννη κουκιά σπέρνω. Σκάσε ζῶσαν καὶ πη-
γαине γρήγορα

ΣΚΑΡ. Καλὰ πηγαίνω ἀλλὰ θέλω νὰ εἰπῶ ἂν ἦναι ὅπως τὸ
λές τρελλή γιὰ σένα, καὶ σὲ νομίζει γιὰ πλούσιον, εἰμπορεῖς νὰ
δανεισθῇς παράδες, ἐπειδὴ δὲν ἔχεις διὰ τὸν γάμον.

ΜΗΜ. [κατ' ἰδίαν, βρε τὸν κούτοπόνηρον τί μοῦ ψέλνει] Βρὲ
οὐ λάβε τὸ γράμμα καὶ πήγαине (τὸ δίδει, ὁ Σκαρ. τὸ λαμβάνει)
Πρόσεξε ὅμως καλὰ νὰ ἦναι μόνη, καὶ νὰ τὴν δώσης εἰς τὰς
χεῖράς της

ΣΚΑΡ. Ἄς ἐτοιμάζω ταῖς κλάταις μου (κινεῖται νὰ φύγῃ)

ΜΗΜ. Στάσου, εἶπε δὲ πρὸς τούτοις ὅτι καθ' ὃν καιρὸν τὸ
ἔγγραφον εἰς τηλέγραφος ἦλθε ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὅτι
δῆθεν ἐλυπήθην καὶ ἀμέσως ἀναχώρησα διὰ τὸ γραφεῖον

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν, μωρὲ τὸ ὑποκείμενον νὰ λήῃ γραφεῖον
καὶ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν οὔτε τραπέζι) Ἐ καλὰ νὰ τῆς ζητήσω καὶ
ἐνα ζευγάρι παπουτσὶα δικὰ μου;

ΜΗΜ. Ὁχι ἀνόητε μὴ τυχὸν καὶ τῆς ζητήσεως τίποτες, μό-
νον αὐτὰ ποῦ σοῦ εἶπον νὰ τῆς εἴπῃς

ΣΚΑΡ. πάει πολὺ καλὰ . . μὴν τύχει καὶ ἐκεῖ καὶ μοῦ τῆς
παίξουν ἴμὲ τὸ ἐπὶ μπάστοῦνι; (φεύγει)

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΜΗΜ. (μόνος) Ἔτιώρα πλέον ἂν πάλιν δὲν κατατρέξῃ ἡ
τύχη θὰ εὐτυχίσω. Φοβοῦμαι ὅμως μήπως αὐτὸ τὸ ζῶο, ὁ
Σκαρπαθιώτης δὲν προσέξει εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ πατρὸς τῆς. Ἀς
ὕπᾳγω νὰ προετοιμασθῶ διὰ κάθε ἐνδεχόμενον. (φεύγει καὶ πί-
πτει τὸ παραπέτασμα)

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ δωματίον εὐπρεπέστατον. Ἀναπτειννόμε-
νου τοῦ παραπετάσματος φαίνεται ὁ Κοσμοπολίτης καθήμενος
ἐπὶ ἐνὸς καναπέ πλησίον τῆς τραπεζῆς.

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΗΣ (μόνος) Τέλος πάντων κατὰ τὰς χθεσινὰς
τηλεγραφικὰς εἰδήσεις θὰ ἔχομεν σήμερον ὑψωμὺς, τοῦτο δὲ
δὲν μοῦ εἶναι ὅχι ὀλίγον εὐχάριστον καθόσον ἔτυχε νὰ ἔχω ἀρκετὰ
χρῶμα ἀγορασμένα, καὶ βέβαια ἂν ἡ τύχη τῆς μονακριβοῦς
μου κόρης τὸ φέρον τῆς Ἀλεξάνδρας τὰ φέρῃ καὶ κερδίσω πρέ-
πει ἐν πρώτοις νὰ φροντίσω ὅσον τὸ δυνατόν γενηγορέτερα διὰ
τὴν εὐρεσίαν τοῦ γαμβροῦ, ὁ ὅποιος πρέπει νὰ ᾔναι τίμιος καὶ

καλὸς ὅπως καὶ αὐτὴ, καθὼς τὸ ὁμολογεῖ ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ
 Ἀλεξάνδρεια, μὴ ἤμπορουν νὰ εἰποῦν ὅτι εἶναι καὶ ὁ περιορισμός,
 ἐπειδὴ ποτὲ δὲν τὴν ἀφίνω μόνην νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν περίπατον.
 Ἀδιάφορον καὶ αὐτὴ εἶναι καλὴ ἀνατροφή. Τί περιορισμός εἶναι
 αὐτὸς ἀδελφε, ἐνῷ ὅσκις ἐξέλθομεν ἐφ' ἀμάξης μόνον εὐτὲ βλέπει
 εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ποτε νὰ στρέψω τὴν κεφαλὴν μου πρὸς τὸ
 ἄλλο μέρος, τότε αὐτὴ στρέφει καὶ βλέπει. Ὅσῃ τὴν ὀχλὴ καὶ ὡς
 λέγουν, καὶ ὅπῃον ἐγγύς ποτε εἶδεν εἰς τὰ μάτια της τοῦ δίδει καὶ
 καλὰ νὰ εὐνοήσῃ ὅτι, ὅν μὲ ἀφίνουν. Ἰδοὺ ὅτι βασιτῆ ἐπομένως
 τὸ πατρικὸν σεβας καὶ δὲν εἶναι ὅσῃ ἄλλαις φίλαις της τοῦ κυρ
 Μαρζῆζ, Ἀγγρῆλιὰ καὶ Βαρδαλαμπούμπα καὶ, καὶ . . . ὅπου γινώ-
 ριζομεν, αἱ ὁποῖαι π. χ. ἐξέρχονται ἐφ' ἀμάξης [ἐγείρεται κινῶν
 τὴν κεφαλὴν του καὶ μιμεῖται τὰ κινήματα τῶν γυναικῶν] καὶ
 κάμουν ὡς νὰ ἦναι αἱ κεφαλαὶ των ἀπὸ γῆφον, ὡς ἐκεῖνα τὰ
 σκυλάκια, ἢ γάταις ποὺ κάμουν οἱ νεαπολιτάνοι εἰς τὰ καλούπια.
 Τί τὸ θέλεις ἀδελφε, εἶχει μεγάλην διαφοράν, καὶ ἂν παραβῇ
 καρμὶάν μου διαταγὴν θὰ ἔχη δίκαιον διότι αὐτὴ ἡ ἀθλία κοι-
 νωνία εἶται τὸ θέλει, καὶ καθὼς κατήντησεν μὲ τὸν εὐρωπαϊσμόν
 της εἰρεθεῖ διὰ τὴν θάλασσαν ἀπὸ τὸν μικρὸν ἕως τὸν μεγαλλή-
 τερον . . . ἅ! κατήντησεν πλέον ἀθλία, ἐλεηνή! (παρατηρῶν
 τὸ ὥρολόγιόν του) ἅ ἐπλησίασεν ἡ ὥρα καὶ πρέπει νὰ κάμω ὅ,τι
 μοῦ ἐπιβάλλει τὸ πατρικὸν καθήκον, καὶ οἱ ἄλλοι ἅς βουρλίζονται,
 ἐγὼ πρὶν φύγω θὰ δώσω τὸ καλὸν μάθημα ὡς καλὸς διδάσκα-
 λος. καὶ ἅς τὴν προσκαλέσω (κτυπᾷ τὸν κώδωνα καὶ κάθεται)

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΨΑΔ. [εἰσέρχεται ἔχων δεμένην τὴν κεφαλὴν μὲ ἄσπερον μαν-

θύλιον, καὶ κρατῶν σάκρωθρον εἰς τὰς χεῖρας του]. Εἶμαι παρών.
 Τί . . δὲν ἐκτυπήσατε τὸ κουδοῦνι;

ΚΟΣΜ. Ναὶ φώναξε τῆς κυρίας Μαλαματένιας.

ΨΑΛ. Καὶ τῆς κυρίας Ἀσημένιας τῆς μεγάλης κυρὰς νὰ μὴν
 τῆς φωνάξω;

ΚΟΣΜ. Ὅχι ἀνόητε μόνον τῆς Μαλαματένιας.

ΨΑΛ. (φωνάζει ἑωσθεν) Κυρία Μαλαματένια κοπιᾶσται εἰς
 τὸ σπουδαστήριον.

ΚΟΣΜ. Ζῶον ἀπὸ ἐδῶ φωνάζης, πῆγαινε ἔξω. [Ψαλίδας φεύ-
 γει] ἅ τὸν ἀνόητον τί τρέλλαις ποῦ κάμει

ΨΑΛ. (ἐπιστρέφει) Ἀφεντικὸ ἐπῆγα ἔτσι κρυφὰ εἰς τὴν πόρτα
 (τοῦ δικινύει) καὶ εἶδα νὰ ἔχη δουλειά.

ΚΟΣΜ. Καὶ τί δουλειὰ ἔχει;

ΨΑΛ. Νὰ δουλειὰ ποῦ δὲν λέγεται . . δὲν εὐχαίρει

ΚΟΣΜ. (κατ' ἰδίαν) Τίποτες δουλειὰ δὲν θὰ κάμῃ παρὰ κάμ-
 μία ἀνοησία τοῦ Ψαλίδα. Βρὶ δὲν βγάζεις τὸν περιδρομον νὰ εἰπῆς
 τί κάμει;

ΨΑΛ. (κατ' ἰδίαν, ἀφοῦ τὸ θέλει ἔτσι) Νὰ ἀσπρίζει μὲ τὸ
 σφουγκᾶρι τὸν τοῖχον.

ΚΟΣΜ. Θεότρελε ξεκουμπίσου καὶ εἰπέ της νὰ ἔλθῃ

ΧΑΛ. Ἐ καλὰ ἀφεντικὸ τὸ λέω (δὲν ἠξέρω τί θυμώνει μ'
 ἐμένα καὶ δὲν θυμώνει μὲ τὸν μάστορα (φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΚΟΣ. (μόνος) Ἀκοῦς ἐκεῖ τὸν ὀργισμένον νὰ λέγῃ πῶς ἀσ-
 πρίζει τὸν τοῖχον ὥς νὰ ᾔναι σοβατζῆς. Τέλος πάντων αὐτὴν
 τὴν κόρην πρέπει νὰ τὴν ἀποκαταστήσω μὲ ἓνα καλὸν σύζυγον.

καὶ κατὰ τὴν θέλησιν της. Καὶ ἂν δὲν φροντίσω φοβοῦμαι
μήπως ἀπὸ ἐρωτικῆν τινα ἀπάτην, ὅχι ὅπως ὅτι θὰ τὸ κἀμὲ ἐκ
κακῆς προαιρέσεως καὶ μοῦ κουβαλήσῃ ἐδῶ μέσα κανένα βαγα-
πόντε

ΣΚΗΝΗ Δ'.

Ψαλίδας καὶ Μαλαματένια εἰσερχομένη με ῥιπίδιον εἰς χεῖρας
καὶ τὴν κόμην ἡμελημένην ὁ δὲ Ψαλίδας ὀπισθεν καὶ διὰ τῆς
ἐμπροσθένος του ἀερίζων αὐτήν.

ΨΑΛ. [καθ' ἑαυτὸν, Μετὰ βαΐων καὶ κλάδων τὴν φέρω. Ἴδε
τὴν ὅσῃ ξεβιδωμένη περιπατεῖ]. ἄφροντικό σὰς τὴν καταδίδω

ΜΑΛ. Σκάσε ζῶν μοῦ εὐχαλες τὴν ψυχὴν, γρήγορα καὶ γρή-
γορα (πρὸς τὸν πατέρα της) ἀντίο πατέρα μου τί ἀγαπάτε ;

ΣΚΑΡ. Δὲν φταίω ἐγὼ σοφatz . . κοκονίτσα ὁ κύρ πνευ-
ματ . . κύρ πατήρ σας. Βλέπετε; ἄφροντικό ἐκεῖνο σου ἔλεγα ;

ΚΟΣ. Κάρναξ (πρὸς τὴν Μαλαμ.) Ἀντίο κόρη μου τίποτε δὲν
σὰ; θέλω, μένον νὰ σὰς εἰδῶ διότι θὰ φύγῃ.

ΜΑΛ. (καθ' ἑαυτήν, καὶ ὅγῳ αὐτὸ θέλω) καὶ ποῦ μακριά ;

ΨΑΛ. ,καθ' ἑαυτὸν, ἔχου τὴν ὁ νοῦς της εἶναι γιὰ μακριὰ νὰ
εὐρημοναξιά.

ΚΟΣ. Ὅχι κόρη μου, εἰς τὸ γραφεῖον, ἐπειδὴ χθὲς εἰχόμεν
εὐαρέστους τηλεγραφικὰς εἰδήσεις, καὶ ἂν ἔχῃς τύχη ὥς ὑπάρχει
μεγάλῃ ἐλπίς κέρδους καὶ κερδίσιω θὰ φροντίσω καὶ ἐντὸς ὀλίγου
διὰ γαμβρόν.

ΓΑΛ. (καθ' ἑαυτὸν, μὲ τὸν γέρο ξεκουτιάρεν, τί λέει, ἐλθο-
μόνησε ποῦ ποῦ εἶπε ὅτι θὰ μ' ἀποκαταστήσῃ μιὰ φορά).

ΜΑΛ. Καλὲς πατέρα μου ἂς λείψῃ κάθε φροντίς περὶ γαμβροῦ.
(Καὶ ἐγὼ σὰς περιμένω νὰ μοῦ τὸν εὐρεῖτε, καθ' ἑαυτήν)

ΚΟΣ. Διατί κόρη μου ἄς λείψῃ;

ΨΑΛ. (καθ' ἑαυτὸν, βέβαια παλιόγερε διότι θὰ πάρῃ ἐμένα).

ΜΑΛ. Δότι ὡς καθὼς ἔγ.νε ὁ κόσμος τώρα, ἀφοῦ βλέπομεν ὅτι μόνα τῶν κρηττα ἐδῶ κάμουν τὴν ἐκλογὴν καὶ πάλιν δὲν ἀρέσκει· πόσον μᾶλλον ἀφοῦ τουλόγου σου. . .

ΚΟΣ. Τὴν διακόπτει βέβαια ἐγὼ πρέπει κόρη μου, διότι ὅποια δὴποτε ἐκλογὴ καὶ ἂν κάμουν αἱ νέαι καλὴ σχεδὸν δὲν θὰ ᾔῃαι.

ΨΑΛ. (καθ' ἑαυτὸν, ἀνάθεμά με καὶ ἂν ἐκατάλαβῃ τίποτε, μόνον 'σάν νὰ παίζουν τὸ κρυφτουλάκι.

ΜΑΛ. (καθ' ἑαυτὴν, ἄχ πῶς νὰ τὸν καταφέρω νὰ εἰπῇ τὸ νὰ) Μὰ ἐγὼ πατέρα μου θὰ σκεφθῶ καλῶς ὁπόταν . . . ἀλλ' ἄς παύσωμεν ὁμιλοῦντες περὶ τούτου.

ΨΑΛ. (καθ' ἑαυτὸν, τάχα πῶς ἐντρέπη ἀφοῦ τὸ εἶπε τὸ μισό) Κυρία Μαλαματένια, τελείωσέ το καὶ μὴν ἐντρέπεςε

ΚΟΣΜ. Σιωπὴ ἀνόλτε (πρὸς τὴν Μαλαμ.) ἔχεις δίκαιον καὶ ἡ φροντίς αὕτη ἄς μένῃ ἐπάνω μου καὶ ἐλπίζω νὰ μείνῃς εὐχарιστημένη.

ΨΑΛ. (καθ' ἑαυτὸν, νὰ εἰδοῦμαι ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο θὰ γελάσῃ τὸν ἄλλον.

ΜΑΛ. (περιπατοῦσα καὶ διὰ τοῦ ριπιδίου ἀερίζομένη, καὶ ἐγὼ αὐτὰ λέγω) λοιπὸν πατέρα μου πρᾶξε ὅπως γνωρίζεις (παρτηρεῖ τὸ ὠρολόγιόν της) Πότε παρῆλθεν ἡ ὥρα.

ΨΑΛ (καθ' ἑαυτὸν, διάτρεξέ τον γρήγορα)

ΚΟΣΜ. (παρτηρῶν τὸ ἰδικόν του) Ναὶ καὶ πρέπει νὰ ἐξέλθω καὶ ὅσον ἀφορᾷ δι' αὐτὸ εἶναι ἰδική μου δουλειά. (κι εἶται νὰ φύγῃ) Ἀλλὰ πρόσεχε ὅμως νὰ μὴ κάμῃς κινήματα ἄτινα ἀντι-θαίνουσι τῆς καλῆς σου ἀνατροφῆς ὅπερ σᾶς ἐδῶσα· δηλαδὴ ἐπὶ

τὸ παράθυρον νὰ μὴν ἐξέρχεται . . .

ΨΑΛ. (τὸν διακόπτει) Πῶ πῶ, θεός νὰ φυλάξῃ νὰ πᾶν νὰ πέσῃ νὰ σκοτωθῇ (τὴν συλαμβάνει ἡ δὲ Μαλαματ. τὸν σπρώχνει) Καὶ τὴν ἀφίνω ἐγώ; μόνον ποῦ παρατηρεῖ κάτω ποῖος περᾶ καὶ τὸν γράφει εἰς τὸ πρωτόκολλον καὶ γελοῦμεν καμμιὰ φορᾶ (ἡ Μαλαματένια κάμνει νεῦμα τοῦ Ψαλῖδα καὶ ἐκεῖνος γελᾷ) χά χά.

ΚΟΣΜ. Μαλαματένια, τί πρωτόκολλον ἀκούω; νὰ τὸ πιστεύσω;

ΜΑΛ. Καλὲ πατέρα μου δὲν ἀφίνης τὸν ἀνόητον, καὶ ποῦ γνωρίζει αὐτός τί θὰ εἰπῇ πρωτόκολλον (κάθεται)

ΨΑΛΙΔ. (καθ' ἑαυτὸν) Γιὰ τὸ χατίρι τῆς δὲν τὸ μαρτυρό.) Ἀφεντικὸ δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλὰ . . . ἓνας λόγος, καὶ τέλος ἓνας λόγος

ΚΟΣΜ. Ἀνόητε νὰ προσέχῃς ἄλλοτε (πρὸς τὴν Μαλαμ) Μὴ συγχίζεσαι κόρη μου. Νὰ τί θὰ εἰπῇ κόρη τιμία (ἰδίᾳ, κινεῖται νὰ ἐξέλθῃ) λοιπὸν φεύγω καὶ θὰ σᾶς στείλω καὶ τὰ ὀψώνια μὲ τὸν ἄράπη.

ΜΑΛ. Καὶ δὲν πρένεις τὸν ὑπηρέτην μὲς, καὶ μὴ ἀκούω αὐτοὺς τοὺς βρομαραπᾶδες. Ἡρώτισε ὅμως καὶ τὴν μητέρα μήπως θέλει τίποτες ἄλλο

ΨΑΛ. Ἀκούς τα γεροξεκουτιασμένε νὰ μὲ διώξῃ θέλει γιὰ τὸ θὰ ἔχῃ καμμιὰ συνέντευξιν. καὶ δὲν τῆς τὸ λές πῶς εἶναι ἰδική μου νὰ μὴν μὲ πεδεύῃ (καθ' ἑαυτὸν)

ΚΟΣΜ. Ἄ καλὸ ἄ; ἔλθῃ αὐτός. Πήγαίνε Ψαλῖδα φώναξε τῇ κυρᾶς σου καὶ πάρε καὶ τὸ ζυμπίλι (περιπατῶν)

ΨΑΛ. Μάλιστα (στεκεται καὶ παρατηρεῖ τὴν Μαλαμ.) φτάω

τώρα ἐγὼ νὰ τῆς εἰπῶ θέλεις νὰ μὲ διώξῃς γιατί . . . καὶ τὸ
τόκολλον τάχατες ψεύματα εἶναι ;

ΜΑΛ (Γελαῖ κατ' ἰδίαν)

ΚΟΣΜ. Ἀνόητε τί στέκεσαι καὶ μουρμουρίζεις πῆγσινα γέγρα.

ΜΑΛ. Τιοῦτον εἶναι τὸ ζῶον.

ΨΑΛ. Καλὰ δὲ πάω μοῦ ἐρχεται νὰ σκάσω γιατί . . . (φεύγει
καὶ συναπαρτᾶται μετὰ τῆς Ἀσημ. εἰς τὴν θύραν).

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΨΑΛΙΔΑΣ ΑΣΗΜΕΝΙΑ καὶ οἱ ἄνω

ΨΑΛ. Νὴ κατὰ φων . . . εὖ φωνάζει κυρὰ ὁ ἀφέντης (μωρεὶ
πῶς δὲν τὸ ἐκπιτάλαβε, καθ' ἐκυτόν)

ΑΣΗΜ. Εἶναι περιττόν νὰ μοῦ τὸ εἰπῇς ἀφοῦ ἦλθα. Κοσμο-
πολίτη μου ἐγὼ εἶσαι ἀκόμη ;

ΚΟΣΜ. Ἀφοῦ μὲ βλέπεις. Ἀλλὰ . . . (ἀκούεται κρότος εἰς τὴν
θύραν).

ΜΑΛ. καὶ ΑΣΗΜ. συγχρόνως. Μπὰ τίς νὰ ᾔηται !

ΚΟΣΜ. Ἴσως ἦλθε ζητῶν με κανεῖς.

ΜΑΛ. (καθ' ἑαυτήν, Ἀχ θεέ μου πῶς κτυπᾷ ἡ καρδιά μου
μήπως καὶ εἶναι ὁ Μήνης, προχωρεῖ ν' ἀνοίξῃ)

ΚΟΣΜ. Ὅχι ὄχι, σὺ Μπλαματένια (τρέχει ἡ Ἀσημένια) οὔτε
σεῖς κυρία, ἀνοίγῃ ὁ Ψαλιδάς, (φωνάζει) Ψαλιδα, εἰδὲ ποῖος εἶναι ;

ΨΑΛ. Πηγαίνω (ᾶ ᾶ, ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης)

ΜΑΛ. (ἐπιστρέφουσα ὁμιλεῖ κρυφίως μετὰ τὴν Ἀσημ.).

ΨΑΛ. (ἀπὸ τὴν θύραν) Εἶναι ἓνας ἄνθρωπος, πῶς τὸν λένε, ποῦ
βριστᾷ στὰ χεῖρῃ του γράμματα ; καὶ θέλει τὸν παραφέντη

ΚΟΣΜ. Ἄ τὸν ἀνόητον. Πολὺ καλὰ ᾶ ; ἐλθῃ

ΜΑΛ. πρὸς τὴν ΑΣΗΜ. Ἄχ μητέρα μου τώρα ποῦχασα

ΨΑΛ. (κράζει τὸν γραμματ. πρὸς τὴν χεῖρά του, ποσὶτ, ποσὶτ)
ἀφεντικό δὲν ἀκούει νὰ τὸν εἰπῶ νὰ φύγῃ;

ΚΟΣΜ. Βρὲ ζῶν τί λέγεις; φώναξέ του

ΨΑΛ. Βρὲ οὐ μὲ τὰ γράμματα, δὲν ἀκούς; (τὸν κράζει διὰ τοῦ ποδός) εἶναι ἐλα. θέρα ἢ πόρτα. Μιὰ χαρά τὸ κατάρρεα (καθ' ἑαυτόν)

ΜΑΛ. Θεέ μου τί ζῶν εἶναι!

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

ΓΡΑΜ. Εἰσέρχεται φέρων σακκίδιον ὑπὸ τῆς ἀμφοσχάλης καὶ γράμματα εἰς χεῖρά του καὶ οἱ ἄνω).

ΓΡΑΜ. (χαιρετᾷ μὲ τὸ χεῖρ εἰς τὴν κεφαλὴ) Προσκυνῶ, κύριε Κοσμοπολ. ἔχεται τηλεγράφων (τὸν ἐξάγει ἐκ τοῦ σακκιδίου)

ΚΟΣΜ. ἀντίο, πολὺ καλὰ δός μου του.

ΨΑΛ. Βρὲ σὺ διατί δὲ μούφερνες καὶ ἑμένα κανένα γράμμα ἀπὸ τὴν πατρίδα μου (κρυφίως)

ΓΡΑΜ. Ἰδοὺ λάβε καὶ ὑπογράψετε (τὸ δίδει)

ΨΑΛ. (κρυφίως) Βρὲ χαμένε δός μου ἑμένα νὰ ὑπογράψω.

ΚΟΣΜ. (ἀναγινώσκει καὶ ἀφοῦ ἀκούει τὸν παρατηρεῖ)

ΨΑΛ. (στέκεται μὲ ἀδικοφορίαν, κατ' ἰδίαν) Γιὰ δός τον πῶς βλέπει τὴν ἐρωμένην μου εἰς τὰ μάτια καὶ ἔχει γούστο ν' ἀγαπήσῃ αὐτόν καὶ ἐγὼ ποῦ κάμω δουλειὰς ὡς καὶ γιὰ δούλα νὰ μείνω μὲ τὴν γλύκα (τὸν τραβᾷ γραμ. προσποιῇται ὅτι δὲν ἀκούει) ἐσὺ ποῦ εἶσαι, ἐλα φύγε καὶ αὐριο τὸ πέρνει. δὲν ἀκούει καὶ ἔτσι μοῦ ἔρχεται νὰ τοῦ δώσω μιὰ γρόνθιά (δῆθεν πῶς θὰ τὸν κτητήσῃ) μὴ δὲν ἀκούει (τὸν κτυπᾷ)

ΓΡΑΜ. Βρὲ σὺ τρελλὸς εἶσαι ; πῶς θὰ φύγω, χωρὶς νὰ ὑπογράψῃ νὰ πάρω τὴν ἀπόδειξιν

ΨΑΛ. (μειδιὰ εἰρωνικῶς)

ΜΑΛ. Ὁ ποῦ νὰ χαθῇς κάθησε ἥσυχος

ΨΑΛ. (καθ' ἑαυτὸν) Καλὰ λέγω ἔγω πῶς θὰ τὴν πάθω· ἀμέσως τῆς ἤρесе τῆς μοῖρας

ΚΟΣΜ. (καθ' ἑαυτὸν) Ἀνάγκη νὰ φύγω σήμερον (ὑπογράφει) λάβε τὴν ἀπόδειξιν (τὴν δίδει)

ΓΡΑΜ. (τὴν λαμβάνει) Δοῦλός σας φεύγει

ΨΑΛ. (καθ' ἑαυτὸν) ἔλα πήγαινε στὰ ξεκουμπήματα, γιατί σου ἄρεσε μοῦ θέλεις νὰ ἔμβῃς δοῦλος. Καὶ νὰ ἤξεύρες ὅθλιε ἐγὼ γιατί κάθωμαι ἐδῶ

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

ΑΣΗΜ. Καὶ πόθεν εἶναι ὁ τηλέγραφος Κοσμοπολίτη μου ;

ΚΟΣΜ. Ἀπὸ Καῖρον· ἐπραγματοποιήθη ὁ λόγος τῆς Μαλαματένιας. Ὡστε ἰδοὺ τί διαλαμβάνει ὁ τηλέγραφος (ἀναγινώσκει).

«Κύριε Κοσμοπολίτη Ἀλεξάνδρειαν

«Φθάσῃς σήμερον παρὶ τῆς ὑποθέσεως, πρόκειται λάβῃ πέρασ· ἀνευ ὑμῶν οὐδένα τέλος λαμβάνει.

«Διευθυντῆς πύσης ξεροκαμπίας

«Ταξιάρχης Ταξιαρχῶν»

Εἶναι σπουδαῖος καὶ πρέπει ἀμέσως ν' ἀναχωρήσω

ΑΣΗΜ. Πράγματι εἶναι σπουδαῖος· καὶ προφθάνεις μ' αὐτὴν τὴν ἀμαξοστοιχίαν ; (Μαλαμ. περιπατοῦσα χαρυνεντιζομένη)

ΨΑΛ. (καθ' ἑαυτὸν) Βέβαια, δώστου τὸ σικτὴρ πιλάφι

ΚΟΣΜ. (καρτερεὶ τὸ ὀρολόγιόν του) Ὁ βέβαια μ' αὐτὴν

ἐγὼ ἡ ἰσείαν ὤραν καιρὸν ἕως νὰ φύγῃ ὁ σιδηρόδρομος (παρε-
τηρῶν εἰς τὸ γραφεῖον σου)

ΑΣΗΜ. (καθ' ἑαυτήν) Ἄχ τί ἀνέλπιστον ταξείδιον

ΜΑΛ. (καθ' ἑαυτήν) Θεέ μου! ἀλήθεια εἶναι ἡ ὄνειρεύομαι
Καλὸ πατέρα μου ἂν διαμένῃς πολλὰς ἡμέρας γράψε μας

ΨΑΛ. (καθ' ἑαυτὸν) Μωρὲ ταῖς ἀναθεματισμέναις τὴν ὥραν
δὲν βλέπουν πότε νὰ φύγῃ· ἅ! μὰ εἶμαι καὶ ἐγώ

ΚΟΣΜ. Βέβαια ἂν διαμείνω πολλὰς ἡμέρας ὅπου τοῦτο
ὁ θεὸς τὸ γνωρίζει θὰ σὰς γράψω ἄλλ' ἔσως καὶ αὖριον ἔλθω· λοι-
πὸν χωρὶς νὰ χάνω καιρὸν πρέπει γρήγορα νὰ εἰσέλθω ὅπως
προφθάσω τὸν σιδηρόδρομον (φεύγει, ἡ Ἀσημέν. ἀκολουθεῖ καὶ
ὁ ὑπηρέτης κατόπιν)

ΑΣΗΜ. Ναὶ πηγαίνωμεν ν' ἀλλάξῃς

ΨΑΛ. (καθ' ἑαυτὸν) Μωρὲ καὶ ὅλα νὰ τὰ πάρῃς δὴ πᾶσι-
δες δὲν διδουν, μόνον σὺ νὰ φύγῃς νὰ ἀδιάσῃς τὴν γονεϊά.

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΜΑΛ. (μόνη) Τί ἀνέλπιστος εὐτυχία! τί χαρὰ ὅπου δι' ἐμὲ
ἐξημέρωσε. Σὲ εὐχαριστῶ Ἄγιε θεέ διὰ τὴν χάριν ἣν μοὶ ἀπέ-
δωκας! Σὲ καθικεύω δὲ καὶ πάλιν ὅπως καὶ εἰς τὰ περὶ αἰσίως
μοὶ τὰ διευκολύνῃς.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΚΟΣΜ (Ἐισέρχεται φορῶν μακρὸ παλτεσοῦ καὶ φακόλλον
ὕψιλον) Λοιπὸν κόρη μου ἐγὼ ἀναχωρῶ καὶ εἰς· συνιστῶ τὴν φρό-
νησιν· καὶ νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν μου μὴν κάμῃς... γνωρίζεις; ἀντί-
οιμαι)

ΜΑΛ. [ἀκολουθεῖ ἕως εἰς τὴν θύραν]. Σᾶς εὐχαριστῶ πατέρα
ώρα καλὴ καὶ μὴ σᾶς μέλλει. Καλὰ φύγε καὶ θὰ μὲ εὖρης διπλῇ.
[φωνὴ ἐξωθεν] Ὁ Ψαλίδας στὸ καλὸ.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΛΣΗΜ. Εἰσέρχεται καὶ **ΜΑΛΜ.**

ΛΣΗΜ. Μαλαματένια μου τώρα δὲν μένει ἄλλο εἰμὴ νὰ ταχύ-
νωμεν τὸν γάμον. Ὅστε οὐ κάθῃς νὰ γράψῃς μίαν ἐπιστολὴν
πρὸς τὸν Μήμην ὅπως φροντίσῃ διὰ τὰ εἰς χρῆσιν τοῦ γάμου, καὶ
νὰ ἔλθῃ τὸ-εσπέρας, ἐπειδὴ ὡς ἤκουσες αὐριον ἴσω· ἔλθῃ ὁ πα-
τήρ σου, καὶ οὐδέποτε ἄλλοτε θὰ εὕρωμεν ἀρμοδιότερον καιρὸν
ὡς αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἐξέρχωμαι ὅπως ἐτοιμασθῶ εἰς τὸ δωμάτιόν
μου. (Δὲν ἐκρεπε ἔγὼ νὰ παραδέχομαι αὐτὰ, ἀλλ' ἀφοῦ μὲ εἶδεν
ποῦ κάμω καὶ ἐγὼ αὐτὰ τὰ ἴδια, τί νὰ κάμω. (καθ' ἑαυτὴν)
ἐξέρχεται

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'.

ΜΑΛ. (μόνη, καθήμενη γράφει) Τώρα πρέπει νὰ τοῦ τὰ
γράψω καθαρὰ καὶ ἔαστερα ὅτι ὁ πατήρ μου ἀνεχώρησεν διὰ
Καῖρον κλπ. (ἀκούεται ταραχὴ ἐξωθεν) Τί τρέχει ἔξω ἅς γράψω
ὁμῶς αὐτὰς τὰς δύο λέξεις (γράφει)

ΨΑΛ. [ἐξωθεν] Μωρὴ καληκατοῦρα τί θέλεις; ποῖος σὲ ἐστει-
λε; ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ποῦ θέλεις, λέγε;

ΜΑΛ. Μπὰ τί φιλονικεῖα εἶναι αὕτη

ΨΑΛ. Μωρὲ ἄμε στὸ . . μὴ σὲ στελλῶ, πῆγαινε νὰ πλύνῃς
τὰ πιάτα γατομούτρη, καὶ ἐγὼ εἶδ' ποῦ ἐφυγε ὁ λεγόμενος,
καὶ τώρα ξέρω ποῖον θέλω

ΣΚΗΝΗ ΙΒ'.

ΨΑΛ. καὶ ΣΚΑΡ. εἰσέρχονται καὶ οἱ ἄνω

ΨΑΛ. Κυρία νᾶ, αὐτὸς ὁ μασκαρᾶς τί θέλει ;

ΣΚΑΡ. Μασκαρᾶς εἶσε σὺ διαβόλου τσατσαμάρο

ΜΑΛ. (ἐγείρεται φοβουμένη καὶ σφραγίζει τὴν ἐπιστολήν) Κύ-
ρις τί ἀγαπᾶτε τί τρέχει ;

ΣΚΑ. Νᾶ σένα τὴν εὐγενεῖάν σας θέλω, ἀλλ' αὐτουνοῦ θά
τοῦ μετρίσω τῆς πλευραῖς

ΨΑΛ. (καθ' ἑαυτὸν) Μπράβο ἦλθον τ' ἄγρια νᾶ διώξουν τὰ
ἡμεῖς) ᾶ, ᾶ, μὰ νᾶ σᾶς εἰπῶ κυρὰ δὲν τὸν ὑποφέρω, καὶ θά τὸν
πιάσω ἀπὸ τὸν σβέρκο νᾶ τοῦ δείξω ὅ γῶ πόσα ἀιπήδια βάζει ὁ
σάκκος τοῦ διαβόλου τὸν νεκραναστημένον.

ΜΑΛ. (καθ' ἑαυτὴν, ὦ θεέ μου, φρονοκομεῖται) ἔγινε ἐδῶ μέσα
[πρὸ τὸν ψαλ.] Σκάσε ζῶον πῆγαινε ἔξω

ΣΚΑΡ. Ναὶ ναὶ φύγε ἀπὸ ὅδῳ διότι ἔχομε δουλειὰ (τὸν κτυ-
πᾶ μὲ τὸ καπέλον του) νᾶ ἔξω

ΨΑΛ. Ᾱ! μὰ ἐγὼ αὐτὰ δὲν τὰ τρώγω, (νᾶ, τὸν κτυπᾶ καὶ
αὐτὸς) Ἔτσι βγαίνουν ἔξω (πιάνονται)

ΜΑΛ. Θεέ μου ! θά σκοτωθοῦν οἱ θεότρολλοι. Καλὴ μητέρα
(φωνάζει)

ΨΑΛ. (ἀφοῦ εἰσέρχεται ἡ Ἀσημ. τοῦ πέρνει τὸ καπέλον καὶ
τὸ κλωτσᾷ καὶ φεύγει)

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

ΛΣΗΜ. Εἰσέρχεται τεταραγμένη καὶ οἱ ἄνω

ΛΣΗΜ. Τί, τί, ταραχὴ εἶναι αὐτὴ ἐδῶ ; τί πράζει ; καὶ ποῖο
εἶναι ἡ εὐγενεῖα τοῦ ;

ΣΚΑΡ. Ἡ εὐγενεία μου ναί . . . εἶμαι ἕνας . . . ἄχ! τί νὰ σοῦ κάμω ὁποῦ ἔφυγες, ἀν δὲν τοῦ εἶ οὐτε τῇ μύτῃ καὶ τὰ αὐτιά (καθαρίζει τὸ καπέλο του διὰ τοῦ πτόσματος).

ΜΑΛ. Καλὴ μητέρα. αὐτὸς ὁ ἀνόητος ὑπερήφανος μας ἐπέστη ἐδῶ μὲ τὸν κύριον (κάμει νεύρα τῆς μητρός της καὶ ὁμιλοῦν κρυφίως)· μοῦ εἶπε πῶς θέλει ἐμένα

ΑΣΗΜ. Ἀ! μὲ τὸν κύριον. Καὶ τί σὲ ἐστειλε;

ΣΚΑΡ. Νὰ, ρε ἐστειλε . . . ἀλλὰ . . . ἔχει καὶ ἐδῶ προση-
θείας;

ΑΣΗΜ. Κόρη, ναὶ τί προσηΐχες ἀκούω;

ΜΑΛ. Τὸ καὶ, ἀλλὰ δὲν ἠελώ τι ἐννοεῖ μ' αὐτὸ, θὰ νὰ τοῦ ἐπαγγέλωμαι.

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν) Χωρὶς ἄλλο λένε, μὲ τί νὰ μοῦ τῆς βρέ-
ξουν, καὶ ἂν ἐτοιμασθῶ

ΜΑΛ. Ἀ! στάσου μητέρα (πρὸς τὸν Σκαρπαθ.) Ἐδῶ κύριε ἀπὸ δὲν τὰ καλὰ ἔχει, μόνον κακὰ δὲν ἔχει.

ΣΚΑΡ. Σὰν ᾔναι ἐτσι, νὰ, ἔχω ἕνα γράμμα, ποῦ μοῦ τὸ ἔδω-
σε (νὰ εἰπῶ τὸ ὄνομά του μήπως καὶ φέω ξύλο), ὁ ἀφέντης μου,
ἐκεῖνος ποῦ ἤξεύρεις, ποῦ ἔχει νὰ λάβῃ ἀπὸ τοῦ αἰγυπτιακοῦ
ἀτσιγκάνους, καὶ ἂν ἀγαπᾶται νὰ τὸν ὀκνεῖστε . . .

ΑΣΗΜ. (Κατ' ἰδίαν) αὐτὸς ὡς καθὼς ἐκατέλαβα εἰς τὰ σή-
θηρά τοῦ νοσοκομείου ἦτον καὶ ἔφυγε.

ΜΑΛ. Ἔ, καλὰ, δός μου τὸ γράμμα.

ΣΚΑΡ. (τὸ δίδει καὶ ὀπισθοχωρεῖ, ἃς ἔχομεν καὶ τὸν νουν μας.

ΜΑΛ. (τὸ ἀποσφραγίζει) Μητέρα, γράμμα τοῦ Μήτη

ΑΣΗΜ. (πλησιάζει) Καλὰ τὸ ἐννόησα ἐγώ, πῶς καὶ τρέχει
ἀπὸ ἐκεῖνον. (τὸ ἀναγινώσκει).

ΣΚΑΡ. (ἰδίᾳ) Βλέπω καὶ τρέχουν τὰ σάλια τους καὶ πρέπει νὰ τοὺς τὰ εἰπῶ ὅλα, γιὰ νὰ κολίσῃ τίποτε) Νὰ σᾶς εἰπῶ καὶ ἓνα ἄλλο ποῦ μοῦ εἶπε ;

ΛΣΗΜ. Λέγε (ἡ δὲ Μαλαματένια ἀναγινώσκει).

ΣΚΑΡ. Μοῦ εἶπε θὰ φύγῃ, καὶ ὅτι ἔλαβεν καὶ τηλέγραφον.

ΛΣΗΜ. Πολὺ καλὰ μᾶς τὸ γράφει.

ΣΚΑΡ. Σᾶς γράφει καὶ γιὰ ἓνα ζευγάρι παπούτσια δικά μου, γιατί ἀφέντης δὲν πῆρε παράδες.

ΜΑΛ. Ἀκούεις μητέρα τί λέει; ἴσως τοῦ ἔταξε παπούτσια, γιὰ νὰ φέρῃ τὸ γράμμα. Μᾶς γράφει, καὶ τοῦ τὰ στέλνωμεν εἰς τὸ γραφεῖον

ΣΚΑΡ. Καὶ σὲ πρὸ γραφεῖον εἰς τὴν καμάραν μας . .

ΛΣΗΜ. Ναὶ εἰς τὴν καμάραν σας. Αὐτὸς ἔχει σκοπὸν νὰ μᾶς βραδιάσῃ (κατ' ἰδίαν).

ΜΑΛ. Πολὺ καλὰ ἐνοήσαμε, λάβε αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν καὶ νὰ τὴν δώσῃς εἰς τὰς χεῖράς του.

ΣΚΑΡ. Εἶρω ξέρω, ἀλλὰ γιὰ νὰ σᾶς εἰπῶ μὴν εἶδετε ἓνα γαῖδ . . . ἓνα σκύλο ποῦ χάθηκε νὰ τοῦ τὸ γράψῃτε

ΜΑΛ. Ἐλα, ἔλα, κύριε, καὶ ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν αὐτά.

ΣΚΑΡ. Πολὺ καλὰ φεύγω μὰ ἤθελε νὰ κάμετε μεγάλο ψυ-
χικό.

ΜΑΛ. ὦ διάβολε, κῦθαμεν τὸ μπελά μας μὲ τὸ ζῶον

ΛΣΗΜ. Κύριε κάμε μας τὴν χάρι καὶ φύγε, ἀρκεῖ πλεόν, ἀντίο (περιπατεῖ)

ΣΚΑΡ. Σκοῦρα τὰ ἔφερε βλέπω· καὶ ἡ τὸ μαζεύω (εὐγάζει τὸ καπέλον του) ἔ, ἀντίο. κυράδες (φεύγει καὶ συνκαπαντᾶται μὲ τὸν ψαλιδά).

ΨΑΛ. Στάσου, ποῦ; πῶς, μὲ, γιὰ νὰ σᾶς εἰπῶ κυράδες, αὐτὸς εἶναι ἐλεύθερος ;

ΣΚΑΡ. Μωρὲ, πήγαινε στὸ διάβολο στὸν καλλίτερον ἄνθρωπον, ὅταν νὰ ἔμαι ὑπόδικος, ἐδῶ ἀνέκρησι δὲν εἶναι, ἀλλὰ γάμος.

ΜΙΑΛ. Σκάσε ἀνόητε ἄφινε τὸν ἄνθρωπον νὰ φύγη

ΣΚΑΡ. (φεύγει ἔξωθεν) Ἐννοια σου καὶ δὲν θὰ μοῦ γλυτώσης.

ΨΑΛ. Γκερεμήσου ἀπ' ἐδῶ διαβόλου νεκροθάφτη (εἰσέρχεται) μὲ γιὰ νὰ σᾶς εἰπῶ, κυράδες, τί γάμο ἀκούω, αὐτὸς εἶναι ὁ γαμβρός ; Καὶ δὲν εἶναι κρίμα, ἐκεῖνος καλλήτερος εἶναι ἀπὸ 'μένα τὸν λεθόντη.

ΑΣΗΜ. Χάσου ἀπὸ ἐμπρὸς μου ζῶν φύγα ἔξω

ΜΑΛ. (ἀναγινώσκει τὴν ἐπιστολὴν καὶ κάμει διαφόρους κινήσεις.).

ΨΑΛ. Κυρά, μὲ συγχωρεῖς εἶπα τόχατες, πῶς κρίμα εἶναι στὸ κορήτσι καὶ γιὰ μένα, ἂν δὲν εἶναι ἐδῶ ἀλλοῦ.

ΑΣΗΜ. Τετράποδον ἀκόμη ὁμιλεῖς ἐμπρὸς μου, (κάμει πῶς θὰ τὸν κτυπήσῃ) ἂ ζῶν

ΨΑΛ. Ὅχι, ὄχι, κυρά, τίποτε (φεύγει)

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

Ασημένια καὶ Μαλαματένια

ΑΣΗΜ. Κόρη μου ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν ; διότι δὲν μᾶς ἄρησαν τὰ κτήνη.

ΜΑΛ. Ἐγὼ τὴν ἀνέγνωσα, ἀλλ' ἀκούσατε καὶ ἐσεῖς ; (ἀναγινώσκει)

Ἀγαπητὴ μου Μαλαματένια, σᾶ, ἀσπάζομαι.

Διὰ τῆς παρύσεως μου ἐπιστολῆς σπεύδω, ὅπως εἶδομαι ἔγω

ὕμᾱς, ἵνα εὐαρεστούμενη ἡ ὑμετ. καρδιά σας, ταχύνῃ τὰς πρὸς τὸν πατέρα σας ἰκεσίας, εἰ δυνατόν ὅπως δεχθῇ τὴν ἐκλογὴν σας, οὐχ' ἤττον ὀρώς, ἐπειδὴ γνωρίζομεν τὰς ἀπὸ τοῦ 1600 προλήψεις του, ἡ μᾶλλον σκουριασμένας ἰδέας του, ὅτι εἶναι ἀδύνατο, φρόντισον ὅσον τῆς χίστα ὅθεν νὰ γίνῃ ἡ στέψις ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς οἰκίας σας, καθότι καὶ ἐγὼ ἀναχωρῶ διὰ Κωνσταντινούπολιν. Εἶτε μὲν ἤ.

Ὁ διὰ βίου λάτρης σας

Μήμας Πατεινόπουλος

ΛΣΗΜ. Λοιπὸν, κύρη μου, μὴ χάνωμεν καιρὸν. ἃς ἐξέλθωμεν ὅπως φροντίσωμεν διὰ τὸν γάμον, καὶ αὐτοὶ οἱ πατέρες εἰσι εἰς αὐτὴν σήμερον ὅτῃ Ἀλεξάνδρεια, καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ Σαῦ εἰσι τοῦ ἐγγύστε, ὅτι τῶρα εἶναι ὁ ἀρμόδιος καιρὸς καὶ νὰ φροντίσῃ διὰ κακὰ καὶ καλὰ;

Μ. Α. Βλέπω καὶ εἶπα· ἀλλὰ τῶρα δι' αὐτὸν τὸν ἄλιον ὑπερέτην μας συμπεριλάβετε καὶ μᾶς κἀνὴ τίποτε ἀναγκασίας.

ΑΣΗΜ. Ἐγὼ δέχομαι, ἐπειδὴ θεὸς ἠμποροῦμεν νὰ τὸν διώξωμεν, μήπως καὶ μᾶς μαρτυρήσῃ εἰς τὴν θείαν σας καὶ ἔλθουν ἐδῶ, καὶ ὕστερον δὲν θὰ κἀνωμε τίποτε. Ὡστε τὸ ἐσπέρας ἐρμηνεύομεν τὸν ἱερέα καὶ τοῦ δίδει καὶ βαπτᾶ ἕνα κηρίον πλησίον σας καὶ αὐτὸς θὰ νομίζῃ πῶς εἶναι γαμβρὸς καὶ τελειώνει τὸ ζήτημα.

ΜΑΛ. Ὁρᾷς σιέψις, νὰ τὸν φωνάξω νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ τὸν πάρωμεν καὶ μὲν ἤ;

ΑΣΗΜ. Ναι, ἃς ἔλθῃ, φώναξε του.

ΜΑΛ. (φωνάζει ἔσωθεν) Φαλίδα, ἔλα μέσα.

Φαλ. (ἐξώθεν) Ἐφθασα, κυρία μου.

ΣΚΗΝΗ ΙΔ'.

ΨΑΛ. (Εισέρχεται κατηρής καὶ ἡ ἄνω)

ΑΣΗΜ. Ἐλα δα, Ψαλίδα, πλησίασε.

ΨΑΛ. (Χαριεντίζεται) Ἐ, ἔ (πλησιάζει) κοντά, κοντά.

ΑΣΗΜ. Ἴδου ποῦ ἔγινε ἡ χάρις σου, εἰσαι⁸γαμβρός τὸ βράδυ, νὰ ἔλθης μαζύ μας τώρα δὲ ποῦ θὰ ἐξέλθωμεν διὰ νὰ ὀψωνίσωμεν διὰ τὸν γάμον.

ΨΑΛ, (ἀφοῦ ὁμιλεῖ ἡ Ἀσημ. κατωπτρίζεται, διωρθώνει τὴν κόμην του καὶ κατ' ἰδίαν). Καλὰ τὸ ἐκατάλαβα ἐγὼ, πῶς κατ' τι τρέχει διὰ τὴν ἀγάπη μου καὶ ἂν δὲν μὲ πρίφθαναν ἤθελα νὰ γυρίζω τὰ σπήτια ἅν ψευταπόστολος καὶ ἄμα ἤθελα νὰ εἰδῶ κανένα) Ἐ, ἔ, καλὲ κυρ' μητέρα ἀμέσως κιόλας νὰ πάμε ποῦ ξέρω νὰ ψωνίσω καὶ τὰ νυφάτικα.

ΜΑΛ. (ἰδίᾳ) κακὸν χρόνον ἄχης, (φεύγει)

ΨΑΛ. (ἰδίᾳ) Γιὰ ἰδὲς τὴν τὴν κερδικά μου πῶς πηδᾷ!

ΑΣΗΜ. Ψαλίδα, ἀκουλοῦθει (φεύγει)

ΨΑΛ. Ἀκοῦς, λέει ἀμέσως (ἀπὸ τὴν θύραν) λοιπὸν τώρα ποῖος ἔχει τὴν χεῖρ μου γαμβρός τοῦ κυρ Κοσμοπολίτου (φεύγει).

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΣΚ Π (εἰσέρχεται κατηρής καὶ ὁμιλῶ) Ἀφαιτικὸ ἢ αὐταμάχος σου θὰ μὲ κάμουν νὰ μπλαστρώνησαι κροπόδια (βλεπὼν δὲ εἶναι μόνος) Μὰ δὲν εἶναι ἐδῶ, ποῦ νὰ ᾔται; πάει ἴσως γιὰ

καμὰ μεσιτεία βέβαια ἀπὸ κεῖναις ταῖς μακροΐτησις τοῦ μ' ἐστέλιε νὰ πάω νὰ τοῦ φέρω ταῖς προμηθεΐαις του, καὶ ὕστατα ἐγὼ ἔπειρα σαράντα μίλια τὴν ὄραν. Ἀκού; μεσίτης! καὶ δὲν ἔσει καλλήτερα πῶ; εἶναι ὁ ἐραστής εἰς τοὺς μεταφροντας τοῦ πανιοδύναμον εἰς τὰ σακκούλια, παρὰ στέλνει ἐμένα νὰ μοῦ ἀρχίσουν τὸ κατοῖ. Εἶπε ὅμως δικαίον νὰ λήγῃ ὡς κάμει μεγαλαΐ; δουλείαις, ἐπειδὴ ἐξέπεσε ἐπὶ τὸ ὑψηλὸν ἔργον του. Ἐμπρὸς κοινουποζίνγκου! περιστογὸν μοῦ φαίνεται πῶς τὰ ἐσοφ- ζε ὁ πειρασμός! ἐξυπνὸς ἄθροπος, ἐξῆλθε φος τοῦ διαβόλου, ἀρὸς γνωρίζει τόσας γλώσσας, τὴν ρωμαϊκὴν, τὴν ἀρβυλτικὴν, ἃ, καὶ πᾶ ἀλλὰ καὶ τὴν κυρκαστικὴν, καὶ ὅλαις αὐταῖς τῆς καλο- σῶνας ταῖς ἀπόλλυσε διὰ τοῦ ἐρητορίου ἐκεῖνου καὶ πρέπει νο- πον νὰ τὸν παρακαλέσω, νὰ μοῦ δώσῃ τιμὴν περὶ ἄλλο ἀπὸ τὴν πρῶτα τοῦ ποῦ θὰ πάγῃ ἀπὸ τὴν Μαλακατόνια, καὶ θὰ πάω ν' ἀρχίσω καὶ ἐγὼ ἐκεῖσε τὸ ἐμπορίον. Ἀ, μὲ τοῦτο δὲν τὸ ἡξήσω, τὰ τομάρια τῶν κοινουποζίν, τί τὰ ἐκάνε; ἃ, θὰ τὰ ἐστέλιε εἰς τὸ παρτί; γιὰ νὰ φθίσουν καπέλα γιὰ ταῖς κυρίαις τοῦ εἶδα μὲ φρεὰ σὲ μιᾷς κυρίας τὸ καπέλο ἐστίνω ἐνν σὺν κοινουότι, καὶ ἀρὸς ἐπῆγχε καὶ τῆς εἶπα «Κυρά θὰ σοῦ φάγῃ τὸ καπέλο εἰς κοινουότι, ἐκεῖνη μοῦ εἶπε γκερμίσου ζῶν ἀπὸ εἶδω, γιὰτὶ τὸ εἶχε γιὰ μόδα, καὶ φαίνεται νὰ ἦτον ἀπὸ ἐκεῖνα, ὅττε λοιπὸν θὰ ῥαίει καὶ ἐγὼ προμηθευτὴς τῆς μόδας καὶ θὰ στέλνω καὶ ἀπὸ ἐκεῖνους τοὺς χουσοὺς μπουραπούλους γιὰ νὰ τοὺς κρεμοῦν στὸ λαιμόν της γιὰ μενταλόν. Τέλος πάντων θὰ γίνω μεγάλ- λος ἄνθρωπος καὶ δὲν πρέπει καὶ ἀπὸ τὰ τώρα νὰ ὀμιλῶ κανενὸς ναι, κανενὸς (περιπατῶν βιαίως) ἔχω ἀσχολία, ἄφες με ἤτυγον μὲν ἄλλαν ὄρα, ἔτσι ἄριστοκρατία μεγάλη ὅττε ποῦ νὰ τὸν βχ-

ρεῖ ἤ ὡς καὶ αὐτὸς ὁ διάβολος (περιπατῶν ἄφρονος).

ΣΚΠΠ Β'.

ΜΗΜ. (ἰδοῦντος μὲ παιδίον ῥάπτου φέρων πανταλόνιον καὶ ἕν γράμιον, καὶ ὁ ἄλλος)

ΜΗΜ. Βρε, πρῶτος σκαρπαθιώτη; βλέπω καὶ δὲν ὀμιλεῖς· ἐκα-
ταλὰς τῶς δὲν σὲ ἐπλήρωσαν (πρὸς τὸ παιδίον) δὲς μοι τὰ ἐδῶ
καὶ πῆγαινε (τὸ παιδίον τὰ δίδει καὶ φεύγει)

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν, μωρὲν τουλιαπὶλὰ τοῦ ἐθαλε τοῦ ῥάφτη καὶ
γιὰ νὰ τ' ἀκούσῃ ὁ μαθητὴς του μ' ἐρωτᾷ ἂν εἰσέπραξα παράδες,
ματζο-ρίνα στὸ κατώγ. βάσανα πῶχει ἡ ἀγάπη, καὶ ὅταν τοῦ
εἶπα ἐγὼ νὰ μοῦ δώσῃ ἐμένα τὸ φόρεμα καὶ πέφνει ἄλλο τάχα
τοῦ κακοφάνηκε

ΜΗΜ. (τὰ ῥίπτει εἰς τὸ κάθισμα) ὠραῖα εἶναι, ἔ Σκαρπαθ. τί
μαντάτα, ἐδωσες τὸ γράμμα;

ΣΚΑΡ. Μίαν ἄλλη ὥρα μιὰ ν' ἄλλην (καθ' ἑαυτόν) γιατί ἔχω
τραχανὰ ἀπλωμένο περιπατεῖ)

ΜΗΜ. Τι διάβολο ἔπαθε; Βρε ζῶν τί λέγεις.

ΣΚΑΡ. Αἰγὼ ὅτι ἔχω ἀσχολίας, μιὰ ἄλλη στιγμὴ

ΜΗΜ. Βρε θεότρελλε δὲν ὀμιλεῖς τί ἐκχυες; τί τρέχει;

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν) κάτω ἡ ὀριστοκρατία, δὲν συμφέρει ζυ-
λαιὲς τρέχουν σὺν βρογχῇ ἐπ' αἰῶ μου ὅπου καὶ ἂν μὲ στέλνεις.

ΜΗΜ. Καὶ διατί;

ΣΚΑΡ. Διότι ἦτον καὶ ἄλλος; ὅταν καὶ ἐμένα μέσα καὶ ἔτσι
ἐτρακαριστήκαμε.

ΜΗΜ. (καθ' ἑαυτόν, ἡῦρε ὁ Φίλιππος τὸν Ναθανάηλ, κακὸ χρό-
νο νὰ ἔχετε καὶ οἱ δύο σας) Καὶ τὸ γράμμα, τὸ ἔδωσες;

ΣΚΑΡ. Βέβαια ὕστερα τὸ ἔδωσα καὶ αὐτὴ μοῦ ἔδωσε ἕνα ἄλλο,

καλὸ κορήτσι γιὰ τί μοῦ εἶπε πῶς θὰ μοῦ στείλῃ ἓνα ζευγάρι παπούτσια.

ΜΗΜ. Ναί, ναί καλὰ, λοιπὸν δός της τὴν ἐπιστολὴν

ΣΚΑΡ. (τὴν ἐξάγει ἐκ τοῦ κόλπου του) Ἴδου λάβε την, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πῶς δὲν εἶναι γιὰ τὰ δόντια σου.

ΜΗΜ. (τὴν λαμβάνει, ἀποσφραγίζων αὐτὴν τάχιστα, τῶρα θὰ μάθω ἐκ τῆς ἐπιστολῆς της ἂν ὅσα λέγῃ ὁ Σκαρπαθιώτης, εἶναι ἀληθῆ.

ΣΚΑΡ. Μωρὲ τὸν περιπλανώμενον Ἰουδαῖον, ποῦ τὴν ζετρούπω-
σε, καθ' ἑαυτὸν) Ἄφεντικό νὰ σοῦ εἰπῶ ὅτι νὰ μ' ἄρσεις καὶ μέ-
να μιὰ στάλα ἢ κουνουπ. . . ἢ ἐμπόρισα (Μήμ. ἀναγ.) μωρὲ
κανόνικ νὰ τοῦ ῥίξω τῶρα ἐκεῖνος δὲν ἀκούει (τὸν γαργαλᾷ εἰς
τὸν τράχηλον, ἐκεῖνος ὁμῶς δὲν ἐννοεῖ τίποτε) χαμπάρι δὲν τὸ
ἔχει

ΜΗΜ. Θεὸς συνεληφθῇ ὑπὸ τῆς παγίδος μου, τὰ τεχνητὰ ἐπι-
χειρήματά μου τὴν ἔχουν πρελλή, καθ' ἑαυτὸν) Τώρα χόρεψε,
χόρεψε τὸ βράδυ ἔχομεν γάμον

ΣΚΑΡ. (χαλὰ) Χὰ χὰ χὰ παντρεύεται ἔ; λοιπὸν τὴν ἐφα-
γες τὴν χυλόπητα

ΜΗΜ. Βρὲ κούτσουρο τί λές; ἐγὼ θὰ τὴν πᾶσω δὲν ἀκούς τί
μοῦ γράφει;

ΣΚΑΡ. Τί τὸ θέλεις ἀφεντικό δὲν ἤμπορῶ νὰ τὸ πιστεύσω,
ποῦ νὰ τὸ ἴδῶ μὲ τὰ αὐτιά μου καὶ νὰ τ' ἀκούσω μὲ τὰ μάτια
μου, ἀλλὰ γιὰ λέγε πάλιν ν' ἀκούσω τί σοῦ γράφει;

ΜΗΜ. Βουρλισμένε, ἄκουσε (ἀ ἀγνώσκει τὴν ἐπιστολὴν).

«Διὰ τῆς παρούσης, μὲ ἐπιστολῆς, οἷς εἰδοποιῶ, ὅτι ὁ κατ' ὄ-
νομα ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ Κρήτης κατὰ τὴν 3 καὶ ἑξῆς»

ὥραν π. μ. σήμερον καὶ ἀναχώρησε ἀμέσως. Ἦ δὲ διαμονή
 »του εἶναι ἄγνωτος· ἔσον ἀφορᾷ τὸ περὶ συγκαταθέσεως τῆς μη-
 »τρός μου εἶναι ψυχὴ τε καὶ σώματι ὑπὲρ ἐμοῦ, φροντίσον δὲ
 »τάχιστα ὡς σᾶς εἶπον, καθὼς καὶ ὁ ἱερεὺς νὰ εἶναι ἄγνωτος· τῆς
 »οἰκίας μας, κατὰ τὴν ὁγδόην ὥραν μ. μ. νὰ εἴσθε ἐδῶ· ἀνευ
 »εἰτέρου

Ἡ μέλουσα σύζυγός σου

»Μαλ. Κοσμοπολίτου.

Τώρα, καθὼς ὀλέπω, ἐὰν δὲν λάβουν ἄλλην φάσιν τὰ πράγμα-
 τα, εἶμαι νυμφευμένος· λοιπὸν Σκαροπαθιώτη ἀκουσες; τώρα χό-
 ρεψε.

ΣΚΑΡ. Δὲν ἀκουσα τίποτες γιατί εἶχα ἄλλοῦ τὸ κεφάλι μου,
 μόνον τὴν μάγκα τῆς ἤκουσα καὶ ἀφοῦ δὲν παντρεύομαι ἐγὼ ποῦρ-
 νο; μὴ καπνίσῃ.

ΜΗΜ. Ἐγὼ θὰ σὲ ὑπαντρίψω ὕστερα καὶ σὲνα

ΣΚΑΡ. Ἀκοῦς ἴδεις νὰ χορέψω, καὶ σᾶς χαλάω ἐγὼ τὸ χατίρι
 σας (χορεύει) τιτίρι. Καλλήτερά ἦτον νὰ εἶχμεν μιὰ λύρα τῆς
 πατρίδος μου νὰ παίξῃ εἰαν καρτεϊλὰρ νὰ χορέψω] ἔτσι στὰ
 ῥόγια λῆγει (τὸν δεικνύει)

ΜΗΜ. Τὸ ἴδιον κάμει· χορεύε τὸν σουφραράπι

ΣΚΑΡ. Καὶ καλὸς τοῦ χρόνος τώρα σᾶς ἀγκάω ποῦ ρεῦ τὸ
 ἐνθουσιασμός γιατί μ' ἐρέσθ' ἐμπρὸς λοιπὸν (τραχωδεῖ καὶ χορεύει)
 μὰ δὲ λ' εἶπω ἀπόξω τῆς νόταις

ΜΗΜ. Ἐχουμεν τὴν μουσική, κτυπᾷτε μουσική (ἡ μουσικὴ
 κτυπᾷ)

ΣΚΑΡ. Ἔτσι ντὲ (χορεύει) πύσε με πύσε με νὰ σταθῶ
 στὰ ῥόγια (ὁ Μήμος τὸν βοηθεῖ) ὄχι ποπο φρεσσ καὶ νὰ εἶχαρε
 ἐδῶ τὴ γαλὰ σου ἄ ξέρεις;

ΜΗΜ. Φθάνει φθάνει καὶ αὐτὴ θὰ ἔλθῃ καὶ χορεύει εἰ, στὸν γάμον

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν, ἃ μού εὑγῆκε ὀλίγο τὸ γιγγκάν) ἄφεν-
τικό δὲν χορεύω καλὰ ;

ΜΗΜ. Ωραῖα, ὠραῖα (περιπατῶν σκεπτόμενος)

ΣΚΑΡ. Δὲν εἶδες τίποται, νὰ μὲ εἰδῇ; νὰ γὰρ εἶπω μὲ πάλ-
λαις, τότε εἶναι ποῦ θὰ στέκεσαι. Ὅσον ξέρεις ἔμπροσ μου, μὲ
συμπάθειο.

ΜΗΜ. (κατ' ἰδίαν, ὡ ποῦ νὰ χαθῇς κτήνος (Σκαρπαθ. ὀπισθεὶς
χορεύει) Τώρα εἶναι ποῦ λέγουν, «ἦλθε ὁ κόμπας στὸ χτένι»
καὶ πρέπει νὰ τὸ σκεφθῶ καλὰ. Καὶ μὲ ὅλα ταῦτα, μὲ τὴν τόσιν
ἀναποδιά ὅπου μοῦ ἦλθον καὶ εἶμαι χωρὶς παντάρια, θὰ συμβῇ τὸ
ἐναντίον, διότι δὲν ἔμπορῶ νὰ βάλλω οὔτε ἓναν ἱερέα νὰ μὲ
στεφανώσῃ ποῦ πρέπει νὰ πληρωθῇ ἀλλοῶ, εἰμὴ ὅπως κάμω τὸν
Σκαρπαθιώτη παπᾶ, ὅσον ἀφιερᾶ ποῦ δὲν ἤξεύρει καλὰ λέγω
πῶς εἶναι μεθυμένο;

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν, ἐνόμιζε πῶς εἶναι τὸ πασάζ' Ναπιέρ καὶ
Καδοῦρ νὰ κόβῃ βόλται;) Ἀφεντικό, κουράγιο, κουράγιο, καὶ ἔχεις
βοηθὸν ἐμένα

ΜΗΜ. Ναι, καὶ ὤρνε Σκαρπαθιώτη, εἰσὶν ἔχω βοηθὸν καὶ θὰ
σοῦ εἰπῶ ποῦ κἀτι τι ἐσκέφθη.

ΣΚΑΡ. Μὴν τὸ λὸς γιὰ τὴν Δέσποινα, γιατί θὰ σκεφθῇ; πάλιν
πῶς θὰ χρεωστῇ κανέναν μεσιτεῖαν; μὰ δὲν πάη νύρη στὸ λουτρό-
γυμνάσιο μὲ τοὺς ἀρχάδες; σκοπὸν δὲν ἔχω νὰ κάμω

ΜΕΜ. Ὁχι, ὄχι, καὶ ὤρνε, ἀλλὰ νὰ σὲ κάμω παπᾶ.

ΣΚΑΡ. (γαλᾶ) Χὲ, χὲ, χὲ, ἀκούς λείει παπᾶ; ὅσον νὰ ἦναι δε-
σπότης, καὶ εἰπῶ πρέπει πρῶτα νὰ γίνω δάσκαλος καὶ ἔπειτα παπᾶ;

ΜΗΜ. Βρὲ ξιφίται δὲν ἐκατάλαβες, διὰ νὰ στεφανιώσῃς ἐμᾶς, διότι δὲν ἔχομεν ἄδεια νὰ εἴλῃ ἱερεῖς.

ΣΚΑΡ. Ἄς εἶναι λοιπόν, μὰ δὲν ἔχω γένεια

ΜΗΜ. Ἐγὼ σοῦ βάζω καὶ γένεια

ΣΚΑΝ. (γελῶν καὶ κατ' ἰδίαν καὶ αὐτὸ εἶναι τοῦ λέγουσιν καὶ ποτᾶς ἐγὼ εἰς Κώστα ἔτσι τὰ ἔφερε ἡ κατάρχ' τὸ δικόν μου εἶναι τώρα) καὶ αὐτὸ πᾶν πολὺ καλὰ, μὰ ῥυῖχα παπαδικιστικὰ ποὺ θὰ το εὔρη;

ΜΗΜ. Ὅσα μὲν θὰ τὰ φέρω. Ἀλλ' αὐτὸ νὰ εἰδοῦνεν οὐ θὰ ῥυῖς, ὡς πατᾶς. Ἠδηδὲ μὲ σεῖς ἑμῖον τρόπον ἡ ὄχι; διὰ νὰ μὴ φροτισῶ δι' ἄλλον.

ΣΚΑΡ. Ῥυῖς τὸν λόγον μου, τὸ σὰ μπένε, μπενίσιμο.

ΜΗΜ. Λοιπὸν ἐγὼ παπαῖνα νὰ τὰ φέρω (ὁ Σκάρ. γονατίζει) ἡρεθὰ σύμφωνοι θὰ εἶναι ὅπως αἱ εἶπαν;

ΣΚΑΡ. (σταυρώει τὰς γαστέρας του. Ὑπολογισμένε μου ἀκόμη ἐρωτᾶς; εἰς βλέπεις ποὺ κοντεύουν νὰ τρυπίσουν τὰ γόνατά μου; ἐφοῦ νομίζω πῶς μὲ τρώγουν ἀπὸ τώρα τὰ γένεια. Πῶς δὲν αἶς φαίνονται σεβόχομις;

ΜΗΜ. (κατ' ἰδίαν, ἀκόμη δὲν τὸν εἶδαμε καὶ Γιάννη τὸν ἐδγάλαμεν). Ὅχι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κάμῃς αὐτὰ μόνον ἐκεῖ νὰ κάθῃσαι ἥσυχος; νὰ μὴν ὁμιλᾷς, ἀλλ' ὅσα θὰ σᾶς εἰπῶ.

ΣΚΑΡ. Ναὶ ἔχεις ὀικαιον, ἀλλὰ μ' ἄρσες καὶ ῥοριῖα σέβας;

ΜΗΜ. Λοιπὸν παγαίνω (φεύγει)

ΣΚΑΡ. Στὴν εὐχὴν μου πάγαίνε.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΣΚΑΡ. (μόνος) Ἀκοῦς λέει νὰ γίνω παπαῖς καὶ νὰ τοὺς στεφανώσω χωρὶς νὰ μὲ κάμῃ οὔτε Δεσπότης οὔτε Παιτριάρχης,

μόνον μὲ τὸν λόγον τοῦ ἀφεντικοῦ μου καὶ νὰ ἦμαι καὶ σεβασ-
μιος. Ὅχι δὲν εἶμαι οὔτε Χαχάμπας καὶ, οὔτε διάκος. Μὰ
γιὰ ἃς σκεφθῶ κιόλας καὶ μὴ κολάζομαι αὐτὸς λέει πάλι γιὰ γέ-
κεια καὶ ρούχα παπαδίστικα γιὰ νὰ χειροτονίση τὸν παπᾶ ἐμέ-
να δηλαδή, ὅλα ξένα τέλο; παντῶν τί θὰ εἶπῃ αὐτό; θὰ ἦμαι
σωστὸς παπᾶς; τὰ βιβλία μας τὸ γράφουν πουθενά; ἢ μὴ τὸ
κάμῃ ἴσῃ τὸ θεὸ ποῦ ἐπῆρε τὸ χῶμα ἀπὸ τὰ αέσασα κέντρα
τῆς γῆς καὶ ἐκαμεν τὸν ἄνθρωπον (σκέπτεται) Ναι ἔτσι φαίνεται
νὰ ἦναι γιατί πάῃ σύμφωνα μ' αὐτὸν τὸν κανόνα, καὶ ἐγὼ πράττει
νὰ λέγωμαι κανονισμένος παπᾶς καὶ ὄχι Χαχάμπας (γονατίζει)
καὶ πρέπει νὰ κάμω τὰ ἱερὰ χρέη (διαβαίνει εἰς ἱερὸς) ἔ!
νὰ τος καὶ ὁ ἀφεντικός μου ὁ εὐλογιμένος ἔρχεται (ἐγείρεται γελῶν)
χαχα/ά, μωρὲ ἴδιος παπᾶς νὰ μυρίζει καὶ ἀπὸ τὴ χερὰν του
ἔχασε τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον μας. Αὐτὸς βλέπω καὶ προχωρεῖ μὲ
τὰ σωστά μου μήπως καὶ τοῦ ἔστριψε ἡ βίδα. Βρὲ σημερινὸ πα-
πᾶ ποῦ πᾶς ἐδῶ εἶναι τὸ σπήτι μας (ἱερὸς ἐξώθεν) ἐμένει φωνά-
ζει βέβαια. . . (μπα δὲν εἶναι αὐτά) ἴσένα ναι; ἴσως ἔστριψε
αὐτόν νὰ μοῦ φέρῃ τὰ γερά μου καὶ δὲν θὰ ἤξευρε τὸ σπήτι καὶ
ἐκαμε καλὰ ποῦ τοῦ ἐφώνηξε

ΣΚΗΝΗ Δ'.

Στασπαχιώτης καὶ ἱερὸς.

ΙΕΡ. Μετάνοια, ὦρα καλὴ εὐλογημένης μου

ΣΚΑΡ. (τὸν εὐλογεῖ) Μπα μοῦ το εἶπε ἱερο; ὁ ὀφείτης τῶ;
εἶμαι παπᾶς καὶ μοῦ κάμει μετάνοια) Καὶ ὁ, τὸν εὐλογημένον πῶς
εἶπῃ εἰς τὴν ὑγείαν σας;

ΙΕΡ. (κατ' ἰδίαν, χωρὶς ἄλλο αὐτό; μοῦ εὐλογεῖ θὰ ἦναι τραλ-

λός και την ἔπαθα) Πολὺ καλῶ, ἡ πανευγενεία σας.

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν, μπᾶ Δεσπότη μὲ ἔκαμεν κιόλας) Καλὰ ὅαν παπᾶς; ἀλλὰ διατί δὲν ἤλθες μαζὺ μὲ τὸν ἀφεντικό μου;

ΙΕΡ. (κατ' ἰδίαν) πράγματι ὑποκοντριά εἶναι αὐτὴ καὶ πρέπει ἀφύγω. ἀλλ' ὅπως ἱερέχ θὰ περιμένῃ ἴσως διὰ διάβασμα. ὁλοήμενος μὲ καὶ ἡθεὺς ἐγώ;

ΣΚΑΡ. Καλὰ. Γιὰ βγάλε αὐτὰ τὰ γερά καὶ αὐτὴ τὴν κακοσύνη (πρὸς τὸν ἱερέως τὸ καλυμαύχι) νὰ ἰδῶ πῶς μοῦ πᾶς (τὸ πρὸς τὸν ἱερέα)

ΙΕΡ. Εὐλογημένε μου, ὁ Θεός; νὰ σὲ φωτίσῃ εἰς τὸ καλὸ μὴ μὲ τὸ κακόν. Δός μου τὸ καλυμαύχι μου (Σκαρ. ὁπισθοχωρεῖ) διότι βροῦμαι νὰ διαβάσω μιὰ γυναῖκα γιατί πεθανεῖ, τώρα τί ἔπαθα καὶ θέλω ἐγὼ διάβασμα ποῦ ἤλθα ἐδῶ μέσθαι καὶ ὅχι ἐκείνος (κατ' ἰδίαν)

ΣΚΑΡ. (τὸν συλλαμβάνει) Βρε γρήγορα ἴσια ἴσια δός μου τὰ γερά μου καὶ τὰ γενεῖα καὶ νὰ πᾶμε νὰ μοῦ δείξῃς ποῦ εἶναι ἡ γυναῖκα νὰ τὴν διαβάσω ἡγὼ μοῦ στρέγει τὸ χερικὸ μου νὰ μὴ ἀποθάνῃ.

ΙΕΡ. Γιὰ τὸ θεὸ εὐλογημένο μου παιδί, μὴ μὲ ξεσχίσῃς καὶ ἐγὼ δὲν ἠξούρω τίποτε.

ΣΚΑΡ. Μωρὲ, τίνος τὰ πουλὰς αὐτὰ τώρα δὲν μοῦ σκαπουλάρεις, γιὰ βγάλτα (τὸν ἐκδύει διὰ τῆς βίας, ἀφοῦ δὲν θέλῃς, τὰ εὐγάζω ἐγὼ καὶ δὲ κύνεις καὶ κόπον.

ΙΕΡ. (φρονιάζων) Δι' ἀγάπην Θεοῦ δὲν ὑπάρχει χριστιανὸς νὰ μὲ γλυτώσῃ (σύρονται).

ΣΚΑΡ. Μωρὲ ψεύστη, καταχραστὴ. φύγε ἀπὸ ἐδῶ, νὰ μὴ σὲ

δώσω εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ποῦ θέλεις νὰ μοῦ καταχρασθῇ; τὰ γερὰ μου, φύγε νὰ τὴν γλυτώσης, ἄφισέ με.

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΜΗΜ. (εἰσέρχεται τεταραγμένος, ῥίπτων τὰ ροῦχα ὀπισθέν του καὶ τοὺς ξεχωρίζει, καὶ οἱ ἄνω)

ΜΗΜ. Μπὰ τί... εἶναι τί τρέχει; ἄσυχάστε

ΙΕΡ. Πρὸς Θεοῦ, χριστιανὸς εἰσε γλυτώσέ με.

ΣΚΑΡ. Ἀφεντικὸ ξέρις τί τρέχει, δὲν ἤθελε νὰ μοῦ δώσῃ τὰ ροῦχα τόσῃν ὥρᾳ ποῦ ἤθελα νὰ σώσω καὶ μιὰ γυναῖκα

ΜΗΜ. (κατ' ἰδίαν, ὦ! ἀνάθεμά σε, θεότρελλε, μοῦ ἔσπασε; τὴν χολὴν) Ζῶν ὅτι κάμουν τὸν ἱερέα δώσε τὸ ροῦχόν του

ΙΕΡ. Ναὶ, ναὶ, εὐλογημένε μου. νὰ φύγω, διότι με ἔσκασεν. Δὲν μοῦ λῆς τί ἄνθρωπος εἶναι αὐτός; ἰδικός σας εἶναι;

ΣΚΑΡ. Εἶμαι παπᾶς; πρωτόπλκτος; σὺν τὸν Ἀδάμ καὶ δια- τί εἶναι ἐκεῖνος; παπᾶς, ἀφεντικὸ, ἐμένα δὲν ἔκαμε;

ΜΗΜ. Σιωπὴ ἀνόητε (πρὸς τὸν ἱερέα) Ναὶ Δέσποτά μου (τὸν κρόζει ἰδιαιτέρως ὁ ἱερεὺς; τὸν πλησιάζει (βίβαια αὐτὸν τὸν ἱερέα ὁ Θεὸς μοὶ τὸν ἔπεψεν, ἀλλὰ τώρα με τὰ ἀνοητίξ του, ὅτι καὶ ἂν τοῦ εἰπῶ νομίζω πῶς θὰ παρὰδεχθῇ (καθ' ἑαυτὸν, συνομιλοῦν)

ΣΚΑΡ. Ἀκοῦς νὰ λὲθ ἀκόμη ζῶν τὸν ἱερέα ἐμένα

ΜΗΜ. Δέσποτά μου, ξέρεις τί τρέχει; πρόκειται νὰ γίῃ γάμος σχεδὸν ὅχι μυστικὸς ἐπειδὴ δὲν ἔχουσ ἄδεια. Ἐκεῖ ὅπου ὁ γαμβρός αὐριοῦ ἀναχωρεῖ ὥστε καὶ λαμβάνῃς ὑπ' ὄφιν σας τοὺς λόγους αὐτοῦ τοῦ ξέσου, θιότι ἔχει ὀλίγα τὰ μυαλά, καὶ ἂν θέλῃς

στεφανῶνῃς ἡ ἀγιοςύνη σου καὶ ἰθα πληρωθεῖς καλὰ

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν, μὲν μυρίζει πῶς ἔκαμεν ἐκεῖνον παπᾶ
γιὰ νὰ στεφανώσῃ καὶ ἐὰ τοῦ βγάλω καὶ τὰ γένεια. [Δεικνύει
τοὺς γρόνθους του])

ΙΕΡ. (κατ' ἰδίαν. ὦ χωρὶς ἄλλο θὰ πᾶθω καὶ ἀπ' αὐτὸν τὰ ἴδια)
Νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ, εἰπὲ νὰ μοῦ δώσῃ τὰ ροῦχα καὶ
ἐγὼ δὲν κάμω αὐταῖς ταῖς δουλειαῖς, (κατ' ἰδίαν, ἀδίκως χάνω
τοὺς λόγους μου [ποῦ ἐκεῖνος δὲν βλέπει τὴν ἔξωραν πότε νὰ φύγῃ
ἀπ' ἐδῶ]). Πολὺ καλὰ δεσποτά μου. Σκαρπαθιώτῃ δῶσε τὰ ροῦχα
τοῦ ἱερέως νὰ φύγῃ (καὶ διὰ νεύματος τοῦ δεικνύει τὰ ροῦχα).

ΚΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν, ὦ ! καλὰ νὰ τὰ δώσω, ἀλλὰ μὴ μὲ γελά-
σουν) Τί τὰ . . . ποῦ ἐὰ πᾶς, παπᾶ.

ΙΕΡ. Εἰς τὴν δουλειά μου, παιδί μου.

ΣΚΑΡ. (ἐκδύεται καὶ τὰ δίδει) Λοιπὸν λάβετα, παπᾶ μου, καὶ
πῆγαινε στὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ

ΜΜΜ. (κατ' ἰδίαν) Ακοῦς τὸ ζῶον τύχη ποῦ μοῦ ἐδίωξε!

ΙΕΡ. (φορῶν τὸ ῥάσσον του) Κιτὸ βράδυ, παιδί μου. Θεο-
κατάρτατοι καὶ οἱ δύο ἀγιογδυτες (κατ' ἰδίαν καὶ φεύγει)

ΜΜΜ. Εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Σκαρ. Στὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

ΣΣΑΡΠΑΘΙΩΤΗΣ καὶ ΜΗΜΗΣ.

ΣΚΑΡ. (ξετυλίγει τὰ ροῦχα καὶ ἐνδύεται) Μωρὲ, ἀλήθεια ἐλε-
γεν ὁ κακομοίρης ἰδοὺ καὶ τὰ γένεια.

ΜΜΜ. (περιπατῶν καὶ κατ' ἰδίαν, εἰμαι ἀπληπισμένος ὅπως
καὶ νὰ τὰ σκερθῶ, καὶ ὁ γέμο; ν' ἀναβληθῇ κακὰ, διότι τώρα

δπου τὸν ἔμαθεν ἡ μήτηρ της, θὰ μάθῃ κατόπιν ὅχι μόνον τὴν κάμω, ἀλλὰ καὶ πόθεν κατὰγομαι, καὶ νὰ προβῶ μ' αὐτὸ τὸ ἥτων ψυχρά.

ΣΚΑΡ. (κατοπτρίζεται) Ἀφεντικὸς ὅαν τράχος ρουμेलιώτικος δὲν φαίνομαι;

ΜΗ.Ι. (γελῶν) Χά, χά, χά Ὅχι, καλὸς εἶσαι, ἀλλὰ σὺ βλέπω καὶ κύριος τὰ ἴδια, καὶ δὲ θὰ κάμωλεν ταπεινός.

ΣΚΑΡ. Τὴν ἀνοησίας ἀφεντικὸς; γὰρ τὸν πατέρα αὐτοῦ θέλεις νὰ εἰπῇ; εἶχα δίκαιον γιὰ τὴν ἐρώτησάν σου, αὐτὸν ἐστὶν ὁ πατήρ σου καὶ εἶπε ναι, καὶ ὕστερον ἔλεγε ὅχι. ἐγὼ δὲ τὸν ἀρῶμαι ὡς ἀρχίστην.

ΜΗ.Ι. Πολὺ καλὰ, ἀφοῦ εἶναι ὅσοι, ἔχεις δικαίον, ἀλλὰ νὰ ἀκούσης εἰς ὅσα θὰ σοῦ ὁδηγήσω.

ΣΚΑΡ. Ὅλα καλὰ καὶ τὸ μέλι γλυκὺ, λέγε καὶ θὰ σὲ ἀκούσω.

ΜΗ.Ι. (κατ' ἰδίαν, τὰ φαιδία τοῦ θύμῳ φέρων) Ἀλλὰ τὴν κάμω, ὁ πνιγμένος ἀπὸ τὰ μαλλιά του πνικνέται! Ἀντὶν αὐτοῖς τί θὰ εἰπῇς ἐκεῖ, ὅταν θ' ἀρχίσῃς.

ΣΚΑΡ. Ἀ! ξέρω, ξέρω, τὸ κύριον κέραϊν.

ΜΗ.Ι. (κατ' ἰδίαν, ἀκούς τὸ ἥτων ὅαν θὰ κάμῃ ὑπερηφάνος). Ὅχι, ἀλλὰ θὰ εἰπῇς πρῶτον, κευλογημένη ἡ βραχὺς τοῦ πατρὸς μέχρι τέλους (τοῦ δεικνύει) ἰδοὺ. ὅπως λέγεται τὸ βόδιον, τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὸν ἀπόστολον κλπ. (ὁ Σκαρπὰ ἀπαντᾷ μάλιστα...) δεῦτερον, θὰ πάρῃς τὰ δακτυλίδια καὶ θὰ εἰπῇς: ἀφαιρονίζεσαι ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ μετὰ τὴν δούλην τοῦ (αὐτοῦ) Μελ. τρίτον μετὰ τὰ στέφανα ἐπίσης, πρῶτον ἀπὸ ἐμὲ τρεῖς φορὰς καὶ...

ΣΚΑΡ. (τὸν διακόπτει) Καλὰ δὲ ξέρω, ἐκατάλαβα, φθάνει καὶ ὕστερον θὰ χορέψωμεν.

ΜΗ.Ι. Ὅχι χορὸν, μόνον ποῦ γυρίζομεν τριγύρω, ἀλλὰ καὶ τὴν

θα εἰπῆς ξέρεις ;

ΣΚΑΡ. Μὰ καὶ τί θαρρεῖς πῶς εἶναι καθόλου κούτσουρο ἢ εἴ-
μι ἀπὸ τὸν ξερόκαμπο, νὰ θὰ εἰπῶ τὸ ἰσαίᾳ χόρευε, πάλιν
'σάν θέλετε σᾶς; λέγω κανένα τραγουδάκι ποῦ νὰ σᾶς, μοιάζῃ;

ΜΗΜ. Ὅχι, ὅχι δὲν κάμει μόνον τὸ ἰσαίᾳ χόρευε, καὶ ἀκουσε
καὶ τὰ τελευταῖα.

ΣΚΑΡ. Ἄ! στάτου καλὰ καὶ τὸ ἐνθυμήθηκα, ἂν εἰπῶ γαλ-
βανίζεται ἡ δούλη τοῦ θεοῦ βλάβει; κατὰ λάθος δηλαδὴ.

ΜΗΜ. Βέβαια καὶ χρειάζεται προσοχὴ εἰς ὅλα, μάλιστα νὰ
μὴν ὁμιλῆς, ἀλλ' ἀφοῦ καθήσης ὀλίγον, ὅχι πολὺ (ἐνδύεται ὁ Μή-
μης) νὰ εἰπῆς ἅς ἐτοιμασθοῦν διότι βιάζομαι.

ΣΚΑΡ. Γιὰ ὅλα αὐτὰ μείνε ἥσυχος, μόνον ἐπειδὴ ἀπὸ τῶρα
μὲ τρώγουν τὰ γένεια, ἐκεῖ ἂν τὰ βγάλλω καὶ ζυστῶ κάμει ;

ΜΗΜ. Μὴ, μὴ, γιὰ τὸ θεὸ τότε, τί κάνουμε, εἴμεθα χαμένοι.

ΣΚΑΡ. (γελῶν) χὰ, χὰ, χὰ, μωρὲ, τὸ αἷμα του ἐπῆγε νὰ κόψῃ

ΜΗΜ. Βέβαια δὲν ἀξίζει, καὶ πρέπει νὰ προσέξῃς . . . λοι-
πὸν πάρε τὰ στέφανα καὶ τὰ κερὶὰ καὶ νὰ πηγαίνωμεν

ΣΚΑΡ. Ὁ Ἀκοῦς λέει ἀμέσως (τὰ πέρνει) νὰ πᾶμε νὰ σᾶς σα-
βανώσω, καὶ νὰ σᾶς εὐχρηθῶ καλὰ τέκνα (φεύγει)

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

ΜΑΛ. (εἰσέρχεται καὶ παρατηρεῖ εἰς τὸ παράθυρον). Ἄρα γε
αὐτὸς ὁ θεότρελλος νὰ τοῦ τὴν ἐνεχείρισε ταχέως τὴν ἐπιστολὴν,
ἢ μήπως, καθὼς ζῶον περιεπλανήθη καθ' ὁδόν, καὶ τὴν ἔδωκεν
ἀργὰ, καὶ δὲν θὰ ἐπρόφθασε νὰ προειδοποιηθῇ (παρκατεῖ ἀνημα-
νοῦσα).

ΣΚΗΝΗ Η'.

ΨΑΛ. (εἰσέρχεται φρεῶν χειρόκτιον καὶ ἄσπρον γελέκο καὶ ἡ ἄνω).

ΨΑΛ. (καθ' ἐαυτὸν) Μωρὲ ὅσον ἀπὸ ῥεῖναις ταῖς ἔξω ἀπὸ Ἰδῶ ἐνόμιον πῶς ἦτον τῆς νερατζούλαις, νεραϊδαῖς καὶ κοντὰ νὰ κόψω τὸ αἷμά μου καὶ ἐκεῖνη ἡ νεραϊδοκοῦκλά μου νὰ μὲ περιμένῃ ἔκοκο . . . μπα καλέ μου μὲ συγχωρεῖς ποῦ ἄφητα ὀλίγο, γιατί ἄλλαξα, λοιπὸν δὲν σᾶς φαίνομαι γιὰ γαμβρός; ἔτσι, καλὸς;

ΜΑΛ. (καθ' ἐαυτήν) Ὅταν ἀκούω καὶ αὐτὸν τὸν βουρλισμένον μὲ πιάνουν τὰ νεῦρά μου ὠραῖα, μάλιστα τώρα ποῦ θὰ γίνη ὁ γάμος ἂν στέκης χωρὶς νὰ ὁμιλῇς, ὡτὰν ἄγαλμα ἐκίνητος, θὰ κάμῃς καλητ' ἐρα φιγοῦρα

ΣΚΑΡ. (κατ' ἰδίαν, αὐτὸ τὸ ἄγαλμα ὅσον νὰ μὴ μοῦ καλαρέσῃ) Λοιπὸν καὶ σὺ τότε θὰ στέκεσαι κοντὰ μου ὅσον ἄγαλμα καὶ θὰ γίνωμεν δύο ὠραῖα ἀγάλματα.

ΜΑΛ. Ὅχι μόνον σὺ, διότι οἱ εὐγενεῖς προτιμοῦν τὰς κυρίας των καὶ εἶναι ἐλεύθεραι νὰ κάμουν ὅ,τι θέλουν.

ΣΚΑΡ. (ἀδελφ. καὶ κατ' ἰδίαν) Οὐρ! ὅλα δὲν πᾶνε κατὰ τὴν ὁρεξίν μου). Ἄς εἶναι γιὰ χατίρι σας, ἐπειδὴ σὲ ξέρω καὶ μὲ ξέρετε, δὲν σᾶς στενοχωρῶ, καὶ τί μὲ μέλλει ἐμένα πῶς κάμουν οἱ εὐγενεῖς; ἀλλ' ἄς εἰδοῦμεν καὶ αὐτὸ, ποῦ πρέπει αὐριον νὰ πάσχωμεν ἓνα ὑπηρετήν νὰ ἦναι ὀλίγο περιποιητικὸς καὶ ποῦ θὰ τὸν εὕρωμεν, διότι εἶμαι πολὺ ἰδιότροπος εἰς τοὺς ὑπηρετάς.

ΜΑΛ. Διὰ τοῦτο θὰ σὲ βάλω μόνον νὰ τὸν εὕρῃς καὶ νὰ κάμῃς τὰς παρατηρήσεις σου, ἂν ἦναι καλὸς, διότι καὶ εἰς ἐμὲ δὲν ἀρέσκουν τοιοῦτοι ὑπηρεταί.

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΑΣΗΜ. (εισέρχεται καὶ οἱ ἄνω),

ΨΑΛ. Νὰ καὶ ἡ κυρὰ μάννα, σὰν θέλῃς, ἐρώτησέ την νὰ μά-
θῃς, πῶς εἶναι τῆς τάξεως νὰ κάθεται μαζί μου.

ΜΑΛ. (κατ' ἐαυτήν) Ἀκούεις τὸν φρενοβλαβῆ ποῦ θέλει καὶ
μαζύ. (κρυφίως) Μητέρα μου, αὐτὸ τὸ ζῶον μᾶς καταντᾷ ἀηδία
πλέον μὲ τὰς ἀνοησίας του· καὶ φοβοῦμαι μήπως καὶ ὕστερον κά-
μω τὰ ἴδια.

ΑΣΗΜ. Ὑστερον ὁμιλῶ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ τὸν ὁδηγῆ.

ΨΑΛ. [κατ' ἰδίαν] Αὐτὰ τὰ μυστικὰ δὲν μ' ἀρέσουν, μοῦ
φρίνεται πῶς λέγουν γιὰ τὰ δυὸ ἀγάλματα] Κυρὰ μητέρα, τί
σᾶς εἶπε, πῶς δὲν τῆς ἀρέσω;

ΑΣΗΜ. Ὅχι, ἀλλὰ εἶπε πῶς ἐντρέπεται ποῦ σᾶς βλέπει, καὶ
ὅτι ὕστερον, ποῦ θὰ γίνη ὁ γάμος νὰ μὴ ὁμιλῇς.

ΨΑΛ. [ἰδία] Κάτι στραβοδουλειὰ τρέχει, καὶ θὰ γελάσῃ ἡ
καμήλα, μοῦ μυρίζει] Κυρὰ μητέρα, αὐτὸ δὲν μοῦ κτυπᾷ καλὰ
στὰ αὐτὰ καὶ . . . ξέρω ᾗ γὼ . . .

ΜΑΛ. Καλὴ μητέρα, διατί ἤργησεν ὁ γαμβρὸς ὅχι πῶς τὸν
λέγουν; ὁ κουμπάρος! [κατ' ἰδίαν] Πρέπει νὰ ἔχωμεν καὶ τὸν
νοῦν εἰς τὸν θεότρελλον.

ΑΣΗΜ. Μὴν ἀδημονῇς τόσον γλήγορα θέλεις ν' ἀπολάψῃς
αὐτὸ τὸ κτήνος; τὸν ἄγγελον;

ΣΚΑΡ. Ἀλήθεια, χὰ, χὰ, χὰ. Πρῶτα ἐπῆγα νὰ θυμώσω,
ἀφοῦ ἔκλυσα καὶ γιὰ ἄλλον γαμβρὸ, καὶ ξέρεις δὲν τὰ σηκώνει
τὸ στομάχι μου, εἶμαι πολὺ ζουλιάρης.

ΜΑΛ. (τὸν συλλαμβάνει καὶ τὸν τριγυρίζει) ὦ! πόσον τὸν
ἀγαπᾷ τὸ κάθαρμα, ποῦ μοῦ εἶναι καὶ ζουλιάρης.

ΨΑΛ. Ἐτσι εἶ! χὰ, χὰ, χὰ, ποῦ νὰ σὲ χαρῶ βιολίτα μου!

ΑΣΗΜ. Μαλαματένια, ἔρχεται ἡ ἄμαξα, ἡσυχάστε.

ΣΚΗΝΗ Ι'.

ΜΗΜΗΣ ΣΚΑΡΠΑΘ. καὶ οἱ ἄνω.

ΣΚΑΡ. (κρατῶν στέφανα καὶ κηρία εἰς τὰς χεῖρας, τὰ δὲ βιολία ὑπὸ τὴν μασχάλην, Μήμης ἀκολουθῶν αὐτόν)

ΣΚΑΡ. (τοὺς εὐλογεῖ) Ἡ εὐλογία τοῦ θεοῦ νὰ ᾔηται εἰς τὸν γάμον μας (ἀφοῦ τὸν ἀσπάζονται τὴν χεῖρά του, εἶτα θέτει ὅσα φέρη ἐπὶ τῆς τραπέζης) Τί μαλακά χεράκια, καλὰ τὴν ἔχω τώρα (καθ' ἑαυτόν).

ΜΗΜ. Προσκυνῶ τὰς κυρίας.

ΜΑΛ. Ἀντιπροσκυνῶ τὸν κύριον Μήμη (συνιστᾷ ἀμφοτέρους) Σὰς συνιστῶ τὴν κυρίαν μητέρα μου, ἐπίσης δὲ κυρία μητέρα, σὰς συνιστῶ τὸν κύριον Μήμην, μᾶλλον σύζυγόν μου.

ΜΗΜ. Ἐχω εὐχαρίστησιν (Ἀσημ. ἐπίσης) καὶ σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ προτίμησίν σας ὡς σύζυγον τῆς κόρης σας. Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐξήγησιν ἐπιφυλάσσομαι.

ΑΣΗΜ. Ναί, ναί, εἶναι περιττόν, ἐπληροφορήθην.

ΜΑΛ. (κραῖζει ἰδιαιτέρως τὸν Μήμην) Βλέπεις τί ὥραϊα ποῦ τὰ ἐκατάφερα;

ΜΗΜ. Εὐγε ὥραϊα!

ΨΑΛ. (περιπατῶν μὲ ἀδημονίαν) Μπὰ τί θὰ εἰπῇ αὐτό; ἐμένα 'σάν γαμβρὸ, νὰ μὴ μὲ χαιρετᾷ κανεὶς, οὔτε ποῦθε βλαστᾷ ἡ σκούφια μου, καὶ ἐκεῖνος κουμπάρος ἔρχησε τὰ κρυφοκουθεντιάσμα (καθ' ἑαυτόν).

ΣΚΑΡ. Παιδί μου, φέρε ἕνα ποτήρι νερό, βγάλε ὅμως τὰ

γάντα σου, καὶ πλὴν τὸ πρῶτον καλὰ.

ΨΑΛ. (καθ' ἑαυτὸν) Ἀκούε τὸν παλιόπαπα νὰ μὲ προσβάλῃ!
δὲ θά εἶπα ποῦ εἶμαι γαμβρὸς μόν' μου ζήτη νερό;

ΜΑΛ. Δὲν ἤξεύρεις Μήμη καὶ τὰ νέα ποῦ εἶσαι κουμπάρος;

ΜΑΛ. Εἰς ποῖον; (Ἀσπμ. διορθώνει).

ΜΑΛ. Εἰσερχόμεθα πρὸς τὸ ἄλλο δωμάτιον νὰ σᾶς τὰ ἐξ-
ηγήσω.

ΜΗΜ. Πηγαίνομεν (καθ' ἑαυτὸν) Τώρα αὐτὴ ἡ ἐξηγήσις εἶναι
ποῦ θὰ μοῦ ἀνοίξῃ τὸν τάφον (φεύγουν).

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'.

Οἱ ἄνω.

ΣΚΑΡ. Βρὲ εὐ, κύριε γαντάτε, ποῦ εἶναι τὸ νερὸ ποῦ σοῦ
ἐζήτησα;

ΨΑΛ. (καθ' ἑαυτὸν ὅταν νὰ μὴ μοῦ ἄρῃσῃ αὐτὸς καὶ θὰ μὲ
κολάσῃ, ἐδῶ μοῦ ἐπῆρε τὴ νύμφη ἄλλος καὶ πάει μέσα, καὶ
ἐκεῖνος νερὸ μοῦ ζήτη) Νερὸ θέλεις; πῆγαине στὴ βρύση νὰ πῆς.

ΑΣΗΜ. Μπα, δέσποτά μου, νερὸ θέλει;

ΨΑΛ. Διατί ἀποκρίνεσαι ἔτσι καὶ δὲν φέρνεις νερὸ τοῦ ἱερέως;

ΨΑΛ. Ὅπως καὶ ὁ κουμπάρος μοῦ ἐπῆρε τὴ νύμφη καὶ πάει
μέσα, καὶ τώρα ἔγω χάφτω μῦαις.

ΣΚΑΡ. (γελῶν) Χὰ, χὰ, χὰ, Νὰ, ὅρσε γαμβρὲ κουφέτα. Βρὲ
εὐ, ἐκεῖνος εἶναι ὁ γαμβρὸς, ἢ μήπως νομίζεις, πῶς θὰ ὑπαντρεῖ-
θῶ ἐγώ;

ΑΣΗΜ. (γελᾷ) Χὰ, χὰ, χὰ, ὅχι Ψαλίδά πάει νὰ τὴν συμβου-
λεύσῃ, καὶ ἀκούῃς τὸν παπᾶ, ἀστειεύεται, μόνον σὺ νὰ φέρῃς τὸ
νερό.

ΣΚΑΡ. Όχι, όχι, μείνε ολίγο μέσα και ἄς λείψῃ τὸ νερό, καὶ σᾶς φωνάξω, γρήγορα διότι βιάζομαι νὰ πῶ νὰ διαβάσω μιὰ γκαστρομένη. (καθ' ἑαυτόν) Γιὰ νᾶῖρω μοναξιά νὰ τὰ εἰποῦμαι

ΨΑΛ. (κατ' ἰδίαν) Ναὶ μαῦρο κούτσουρο ἐσένα ἀκουσα καὶ πάω τώρα μέσα. Ἄς πάω γιὰ ν' ἀκούσω ᾗὼ τί λείγουν) Καλὰ πάω μὲ δὲν εἶναι τῆς τάξης; (φεύγει)

ΣΚΗΝΗ IB'.

Οἱ ἄνω

ΣΚΑΡ. Κυρὰ αὐτὸς βλέπω καὶ δὲν εἶναι στὰ σωστά του, τί γαμβρὸς λέει;

ΑΣΗΜ. (καθ' ἑαυτήν) Φαίνεται πῶς δὲν θὰ τοῦ ἔχη ἐξηγηθῇ τίποτες ὁ Μήρης, καὶ ἄς μὴ τοῦ εἰπῶ τίποτε) Ἰδοὺ διατί' ἐπειδὴ τὸν ἔχομεν ἀπὸ μικρὸν, ἀγαπᾶ τὴν κόρην μου καὶ διὰ νὰ γελάσωμεν τοῦ εἶπαμεν πῶς θὰ στεφάνωσουμεν αὐτόν. Ὅττε ὕστερον εἰς τὴν στέφιν δῶσε νὰ βαστᾷ ἕνα κηρίον, καὶ ἐκεῖνος, ἕως νὰ παρέλθῃ καὶ αὐτὸ, καὶ μετ' ολίγας ἡμέρας θὰ τὸν διώξῃ.

ΣΚΑΡ. Μάλιστα, τώρα ἐγὼ τὸν διορλώνω. Ἀλλὰ, ἂν θέλῃς, διώξῃς τὸν αὔριον νὰ ἔλθῃ γὰρ δούλος, ποῦ σ' ἀγάπησῃ.

ΑΣ. Μ. (καθ' ἑαυτήν) Θεέ μου! τί παπᾶς εἶναι αὐτός; Δέσποτα...

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

ΜΗΜΗΣ ΜΑΛΑΜΑΤΕΝΙΑ καὶ οἱ ἄνω..

ΜΑΛ. Κάτι δὲν βόεπω τὸν Ψαλίδα τὸν παραγαμβρό;

ΑΣΗΜ. (μὲ θυμὸν) Νὰ χαθῇ τὸ ζῶον, νερὸ ἐπῆγε νὰ φέρῃ τοῦ ἱερέως (κράζει ἰδιαιτέρως τὴν Μαλαμαχτένια).

ΜΗΜ. (καθ' ἑαυτὸν) Μεσ' στήν ὥρα ἦλθον καὶ μεῦ ἐγάλασαν τὴν μανέστρα.

ΜΗΜ. Δὲν βλάπτει κυρία μητέρα εἶναι ἀνόητος, μόνον δέσποτα, ἡ ἀγιοσύνη σας εἰσθε ἕτοιμος; (ὁμιλῶν κρυφίως)

ΑΣΗΜ. Κόρη μου, ἔχομεν καὶ τρίτον γαμβρὸν καὶ τὰ πράγματα δὲν μ' ἀρέσουν.

ΜΑΛ. Ποῖον; καὶ διατί;

ΑΣΗΜ. Τὸν Παπᾶ, διότι, ἀφοῦ τοῦ ἐξηγήθην ἐν περιλήψει περὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ μας, αὐτὸς εἶπε «διώξτε τον καὶ πάρε ἐμένα ποῦ σ' ἀγάπησα». Ὡστε ἐκ τούτου συμπεραίνω πῶς εἶσαι ἐξηπατημένη καὶ ποῖος εἶναι ὁ γαμβρὸς, τὸ κατ' ἐμὲ τοῦλάχιστον ὁ ἰερεὺς δὲν εἶναι σωσιός.

ΜΑΛΑΜ. Σφάλλεις μητέρα μου! καὶ ἐξετάσετε νὰ μάθητε (κάμνει νεῦμα πρὸς τὸν Μῆμην ὥσθεν μὴ φοβῆται).

ΜΗΜ. (καθ' ἑαυτὸν, ἐκείνη ὁποῦ μοῦ κάμει νεῦμα χωρὶς ἄλλο ὁ Σκαρ. κάτι τι εἶπε) Ἢ, Σκαρπαθιώτη, μὴ σὲ ἐρώτησε ἡ περερά μου γιὰ μένα καὶ εἶπες τίποτες;

ΣΚΑΡ. Ἐννοια σου ἀφεντικὸ μὴ φοβῆσάι καὶ θὰ ἰδῇ; ποῦ θὰ σὲ βγάλω ἀσπρπρόσωπον.

ΜΗΜ. Μπράβο, μὲ προσοχὴν καὶ ἐγὼ θὰ σοῦ κάμω ὅ,τι θέλεις. Τώρα εἰπέ τους νὰ ἐτοιμασθοῦν γλῆγορα.

ΣΚΑΡ. Μετὰ χαρᾶς σας (λαμβάνει τὸ βιβλίον καὶ τὸ φυλλολογεῖ).

ΑΣΗΜ. (πρὸς τὸν Μῆμην κρυφίως) Δὲν μοῦ λέγετε κύριε ποῦ κάθεσθε;

ΜΗΜ. (ἰδίᾳ) Καὶ τώρα ποῦ νὰ εἰπῶ ἐγώ; μοῦ τὴν ἔκαμε ὁ μεταμορφωμένος διάβολος! Κάθωμαι εἰς τὸ Hotel Abat ἐπειδὴ δὲν διαμείνω διηρηκῶς ἐνταῦθα.

ΜΗΜ. Δέσποτά μου, νά τελειώῃ τὸ μυστήριον με κραυγή καὶ ἔρπασε τὰ ὀστέα (πρὸς τὴν Μαλαματένια) ψυχή μου, ὁμοῖα.

ΜΑΑ. (ὁ δὲ Τὸν εἰπὼν καὶ τὸν πατᾶ! (τλησιάζει).

ΣΚΑΡ. Ἀπὸ ὅλα ἑσθια, (ὁ δὲ τὰ κρη καὶ βήρει).

ΨΑ. Κου... ἄφεντικο, δείξε μου, γιντι εξέλασα τὰ γυα-
λα μου καὶ δὲ βλέπω ἀποπύον κρητσω.

ΜΑΑ. Οὐδὲν, τα λογα τοῦ σάν νά μὴ μοῦ νοστιμίζουν, καὶ
δὲν ἔξερω τί μυστήριον εἶναι αὐτῶν;

ΜΗΜ. (παραγινώσκων εἰς το βόλιον) Ἰδοὺ ἐδὼ ἀνότητε, καὶ παῦ-
σι, ὁ δὲ μᾶς ἔφησαν (κρη φωνῇ) Ἰδοὺ, Δέσποτά μου, τὸ εὐλογημέ-
νη (τοῦ δεικνύει).

ΑΣΙΜ. Ἀχ! κρη μου με τοῖς δουλειαῖς σου.

ΣΚΑΡ. Ἄ ἐκατάλαθα νά ἔχη τὴν εὐχή μου (φωνάζει, προ-
σοχή καὶ ψάλλει) Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς... (πρὸς
τὴν Μαλαματένια) Καλὲ κυρά, ὁ κουνιάδος τοῦ ἀφεντικοῦ μου
δὲν ἦλθε; νά τοῦ δώσω ἓνα κρη ποῦ μοῦ εἶπες νά τοῦ φωνάξω;

ΑΣΙΜ. Δέσποτα, μυστήριον γάμου τελεῖται τώρα, καὶ τὸν
καραγκιόζη θά παίξῃς;

ΣΚΑΡ. Ὁχι δά, κυρά, μὴ μᾶς προσβάλλῃς καὶ ἡμεῖς δὲν παί-
ζουμε ποτὲ τὸν караγκιόζη, μόνον χρεώγραφα καὶ ἐμπορίον εἰς
τὴν κούλ...

ΜΗΜ. (τὸν διακόπτει, βέβαια Δέσποτα, (λάμει νεῦμα) γρή-
γορα διότι παρέρχεται ἡ ὥρα (πρὸς τὴν Μαλαματένια) Μὴ τα-
ράττεσθε, (καθ' ἑαυτὸν, κακὰ ζερπεδέματα).

ΜΑΑ. Ὁχι δὲν ταραττομαι ἀλλὰ... τί νά εἰπῶ; (καθ'
ἑαυτήν) ποῦ αὐτὸς ὁ παπᾶς δὲν εἶναι εὔτε διάκος.

ΣΚΑΡ. Δίκαιο μεγάλο ἔχετε, παραφεντοκυράδες μου, μὴ θυ-

μώνετε, ἔσφαλα, καὶ οὐδεὶς ἀναμάρτητος· λοιπὸν θέλετε ν' ἀρχίσω ἀπὸ τὴν ἀρχὴν;

ΣΚΗΝΗ ΙΔ'.

ΨΑΛ. (εἰσέρχεται ὁμιλῶν καὶ κρατῶν ἐν ποτήριον νερὸν εἰς χεῖράς του, καὶ οἱ ἄνω). Μωρὲ, τέσπεν ὦρα ἀφουγκραζόμενοι μέσα καὶ ὁμιλία δὲν ἄκουσα, τί κάμουν νὰ ἤξευρα. Μπά! νὰ τους (μὲ γέλασαν) Βρὲ παπᾶ ψεύτη, τί κάμεις αὐτοῦ; μ' ἐμένα ἐγέλασες, γιὰ τὸ νερό; καὶ κάνεις γάμο χωρὶς γαμβρό;

ΣΚΑΡ. (γελῶν) Νὲ καὶ ὁ νεκρναστημένος λάζκαρος. Βρὲ σὺ, φωτιά νὰ σὲ κάψῃ, ἔλα 'δῶ νὰ βαστήξῃς τὸ κηρὶ νὰ βλέπω (τὸ δίδει).

ΨΑΛ. (τὸ λαμβάνει) Τί θὰ εἰπῇ αὐτό; καὶ ἡ νύφη ποῦ θὰ σταβῇ;

ΑΣΗΜ. Παλίδά ἄκουσε, τί σὰς λέγῃ ὁ παπᾶς.

ΣΚΑΡ. Ναί, καὶ μὴ ὁμιλῇς. Λοιπὸν προσέξτε· εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς (τὸ ψάλλει μέγχι τέλους, καὶ λαμβάνει τὰ στέφανον)

ΨΑΛ. (καθ' ἑαυτὸν) Μὲ τὸ ποτήρι θὰ τὴν φάῃ πρῶτα μοῦ μυρίζει καὶ ὕστερα θὰ μπῇ φωτιά στὰ γένεια.

ΑΣΗΜ. (καθ' ἑαυτήν) Νομιζῶ πῶς αὐτὸς τώρα ἐδὼ ἦλθε νὰ μάθῃ, ἀδύνατον νὰ ἦναι παπᾶς, διότι βλέπω πῶς δὲν ἤξεύρει τί κάμει.

ΣΚΑΡ. Λοιπὸν ἀφεντικὸ, τρεῖς ἀπὸ τὸν ἕνα καὶ τρεῖς ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ ἀπὸ λόγου τοῦ ποῦ στέκεται ὀπίσω μοῦ 'σάν τὸ διάκο μὲ τὸν πατριάρχη. Τύφλαις στὰ μάτια του (γελῶν) χᾶ, χᾶ, ἀκούς ἐκεῖ, νύφη μὲ δυὸ γαμβρούς!

ΜΗΜ. Δέσποτά μου εξακολουθεί (ἀδημονῶν).

ΨΑΛ. Ὅχι, ὅχι, δὲν θέλω, ἀς λείψῃ ὁ γάμος, πήγαινε δώδε-
κα μερίτη στὸ σπῆτι σου καὶ δὲν τρώγεις καὶ ἐγὼ σὲ γνωρίζω
ποῖος εἶσαι καὶ σὺ κύριε, ἀπ' αὐτοῦ, κύρ κουμπάρε.

ΜΑΛ. Κύριε αὐτὰ ποῦ βλέπω καὶ ἀκούω δὲν μ' ὁρῶσιν.

ΜΗΜ. ψυχὴ μου δὲν . . .

ΑΣΗΜ. Μάλιστα, κύριε, δὲν εἶναι σωστά.

ΣΚΑΡ. Βρὲ ὠρμισμένε καὶ τί εἶσαι εὖ, ποῦ μοῦ λές νὰ φύγω;
σκάσε καὶ δὲν σὲ ἐρωτᾷ καίενας Ἑλᾶτε σεῖς νὰ σᾶς στεφανώσω.

ΨΑΛ. Ἡ ἐργὴ στὸ κεφάλι σου διακόλου ψευτογαρχάμπας,
παῖον θὰ στεφανώσης; φύγε.

ΣΚΑΡ. (Θίτει τὰ στέφανα ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ὑψώνει τὰς
χεῖράς του) Κύριε, κύριε, μὴ εἰσακούσῃς λόγους πονηρῶν. Θεοκα-
τίρατε, ἔδωλασφήμεσες κατὰ τοῦ βασιῆ, καὶ θὰ πέσῃ πῦρ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ νὰ σὲ κατακάψῃ, καὶ διὰ τῶν ιδίων μου χειρῶν νὰ τὴ
σβύσω (ὁρᾷ νὰ τὸν κτυπήσῃ)

ΨΑΛ. (ἐπίσης ὁρᾷ) Καὶ ἐγὼ αὐτὸ θέλω, διότι σὲ τὰ ἔχω
μαζωμένα ἀπὸ τὸ πρῶτ', ὅπου μοῦ ἤθελες γάμο (πιάνονται).

ΜΗΜ. (τοῖς ξεχωρίζει) Δέσποτά μου, μὴ κολασθῇς.

ΜΑΛ. (φωνάζει) Θεέ μου τί τυρανίαις εἶναι αὐταῖς;

ΑΣΗΜ. Βίβλια κόρη μου θὰ ἦναι αὐτός ποῦ ἔφερα σήμερον τὸ
γρᾶμμα.

ΜΗΜ. (τοὺς ἀφίνει) Ψυχὴ μου μὴ τρομάζεις, καὶ δὲν εἶναι
τίποτε, δὲν λυπεῖσαι καὶ ἐρὲς ὅπου διὰ χάριν σου ὑποστῶ ταῦτα
(καὶ πάλιν τοὺς ξεχωρίζει)

ΣΚΗΝΗ ΙΕ'.

ΜΠΙΜΠΙΚΟΣ εἰσέρχεται καὶ εἰς αὐτὸν.

ΜΠΙΜ. Αἰ! τρέχει ἐδῶ; Λίπα γὰρ οὐ; καὶ ὁ Κρίστι Τραπεζι-
νάκιος τί κάνει ἐδῶ;

ΑΣΗΜ. Αὐτὸς εἶναι ὁ γαμβρός, καὶ τὸν γαμβρόν σου εἶναι πα-
γκέρης;

ΜΠΙΜ. Μωρὲ τὸν ἀγύρταρον τὸν παγκέρη; αὐτὸς εἶπε πῶς νὰ εἶ-
(φωνάζει) Ζαπτιέ, καφύρη (κάμει πῶς ἔὰ τὸ σὺλῶν).)

ΜΗΜ. Ἀφου ἀκούων τοὺς παρκτᾶ καὶ ὀπισθοχωρεῖ, γὰρ ἔσπευ-
ρωθεν τοῦ τραπεζίου) Ποῦ, ποῦ νὰ κρυφθῶ τρένω (καὶ ἐνταῦθα).

ΜΑΛ. Θεεὶ τί ἀκούω! τί τρομερᾶ ἀπάτη (μεγαλοφῶνως) φῶς
ἀπαταιῶνα ἔξω!

ΑΣΗΜ. Μαλαματένια τὰς βλέπεις τὰς ἀνοησίας σου;

ΣΚΗΝΗ ΙΣΤ'.

Εἰσέρχονται τρεῖς χωροφύλακες καὶ εἰς σκοπός.

ΜΠΙΜ. Συλλάβετε αὐτὸν τὸν χαμένον (οἱ στρατιῶται τὸν
συλλαμβάνουν).

ΣΚΑΡ. (ἐγείρεται ἄνευ γενειάδος καὶ τραβᾷ τὸν Ψαλίδα) Βρε
εὐ δὸς μου τὰ γενειά μου; ποῦ εἶναι;

ΜΠΙΜ. Μπα καὶ αὐτὸ τὸ ζῶον ἦτον παπᾶς, ὁ ὑπηρέτης του.
(πρὸς τοὺς στρατιώτας) Συλλάβετε καὶ αὐτόν.

ΑΣΗΜ. Μπιμ. εἰς τὰς φυλακὰς νὰ τοὺς βάλλουν διὰ τὴν τρο-
μερὰν ἀπάτην ὅπου μᾶς ἔκαμον.

ΨΑΛ. Νχί, μέσα βάλτε τους, αὐτὸν τοῦ διαβόλου τὴν καρι-
κατούρα ποῦ μοῦ ἔκανε τὸν παπᾶ, νὰ μπῇ στὰ σίδηρα, καὶ ἐλό-
γου του τὸν ψευτοκουμπάρο ποῦ ἐπῆρε τὴ νύφη γιὰ νὰ τὴν συμ-

βουλέψῃ τάχατες (στρατιῶται τοὺς σπρώγγχουν, καὶ τοὺς λέγουν γιάλα).

ΣΚΑΡ. Ὅχι, ὅχι, ἐμένα θεοκατάρτοι τὸν αὐτοχειροτόνητον παπᾶ, ἀλλὰ τὸν κύρ μεσίτη, καὶ ἐγὼ ἐπῆρα καὶ ἐδῶσα (κτυπᾷ τὸν Ψαλίδα) τὸ μερίδιόν μου.

ΜΑΛ. Θεέ μου! τί ἔγκλημα ἀσυγχώρητον ἐπραῖα! Μητέ-
ρα μου συγχώρησόν μοι ἐξηπατήθην ἀπὸ τὰ ἱπανουργικὰ στρα-
τιγήματά του, καὶ πιστεύω ὅτι ὅσα ἐγὼ ὑπέφερον σήμερον, εἶναι
ἀρκετὸν παράδειγμα διὰ τὰς νέας ἐκείνας τὰς ὁποίας ἀνόηται, καὶ
στιγμιαῖαι σκέψεις, τὰς ὠλοῦν εἰς πράξεις, διὰ τὰς ὁποίας ὑπο-
φέρουν καὶ λυποῦνται κατόπιν.

ΤΕΛΟΣ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΙΤΩΝ
ΑΔΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Σώματα		Σώματα	
Γεώργ. Νικολόπουλος	10	Ἀναστασιάδης	3
Γεώργ. Τσουῆρος	10	Πρίνγκος	3
Ἰωάν. Ἀντωνιάδης	10	Χριστοδούλου	3
Κωνστ. Συνοδινός	7	Ζερβουδάκης	3
Λ. Λουτράρης	5	Εὐαγ. Ζερβός	3
Γεώρ. Ἀβερῶρ	5	Δ. Σουλτάνης	3
Δ. Γ. Παλαιολόγου	5	Σταμ. Θειάρης	2
Θεόδ. Μερκούρης	5	Πέτρος Μπράτσικας	2
Ἀκρατόπουλος	5	Σταμ. Λεωνίδου	2
Α. Γ. Ἀδῆπ	5	Α. Μ. Πατούνας	2
Βασίλ. Γεωργαλᾶς	5	Γεώργ. Ἀθανασόπουλος	2
Θεόδ. Ῥάλλης	5	Σωτ. Πανᾶς	2
Ἰωάν. Χωρέμης	5	Α. Ν. Ἀργύρης	2
Ἀντ. Νικολόπουλος	5	Η. Ῥοδοκανάκης	2
Γασίλ. Γεωργίου	3	Ἀδελ. Καραβόπουλοι	2
Α. Γ, Λαμπρινίδης	3	Παναγ. Βασιλόπουλος	2
Κανέλης	3	Ε. Βασιλόπουλος	2
Ν. Χαϊκάλης	5	Αὐξεντιάδης	2
Σέψης	3	Σκαραμαντᾶς	2
Θεμ. Σαρρῆς	3	Β. Λαμπράκος	2
Α. Μάτσας	3	Ῥοδοκανάκης	2
Ν Κ. Τσουῆρος	3	Λ. Μαυρογορδάτος	2
Σοφ. Ξένος	8	Ι. Δ. Ἀσημακόπουλος	2
Κωσταν. Μάγγος	3	Η. Ῥεδιάδης	3
Ἰωάν. Γρίδας		Α. Μ. Ὁράτης	

Σώματα		
Η. Γεωργίου	2	Α. Η. Κυριακόπουλος
Γεώργ. Μαξίμου	2	Ἀλκιβ. Ἀνδρέου
Δημ. Πηγαδίτης	1	Μ. Βενετόπουλος
Γεώργ. Κυριακόπουλος		Ἰωάν. Γρυπάρης
Φ. Ἀθανασιάδης		Σπυρ. Δρακόπουλος
Ἀθ. Κοῦχος		Ν. Νικολόπουλος
Θδ. Τσιτσεκλής		Ν. Νικολαΐδης
Κωστ. Τσοῦρος		Ἰωάν. Ἐλευθεριάδης
Νικόλ. Πάνγκαλος		Κ. Αὐγερινός
Γεώργ. Τσαλαπάτας		Χρ. Παππαγιάννης
Ἰωάν. Ψάθης		Γρυμάλδης
Α. Α. Ταρποχέης		Ι. Α. Λιαούτζης
Δ. Ν. Στρούμτζιας		Γεώργ. Κλεογένης
Δ. Κ. Ἀποστόλου		Γ. Γρυπάρης
Δ. Μ. Δημόπουλος		Σταμ. Κρίνος
Ι. Γιάνοβιτς		Ἑμ Γ. Τσάνος
Ι. Ν. Καλογιάννης		Θεμ. Τζένος
Α. Καλβοκορέσης		Θεμ. Εὐστρατιάδης
Ἀγαλόπουλος		Σ. Α. Αὐγουστίνος
Σ. Ψαρῶρ		Γεώρ. Γαλτης
Δ. Κεφαλινός		Γεωργαντζόγλους
Κ. Κουτσοδόντης		Δ. Η. Καλλοντζής
Η. Φραγκοῦδης		Π. Διπάγας
Ζ. Πάλλης		Π. Πετροκόκκινος
Δ. Λοθέρδος		Κ. Μιχαηλίδης
Ν. Α. Καρυδιάς		Μ. Γούσιος
Κ. Ζ. Δρομοκαΐτης		Δ. Πλατίδης
Μ. Ζ. Δρομοκαΐτης		Ἀλ. Φραγκάκης
		Ἡρακλῆς Ζάνος

Α. Ε. Γιαννετᾶς
 Ἑλίας Παυλούςσης
 Ἰωάν. Γονίδης
 Δημ. Δρακόπουλος
 Κυρ. Πηγαδίτης
 Η. Καμπουλόπουλος
 Ἰωάν. Χ. Γεωργίου
 Χαράλ. Στεφανίδης
 Περικλῆς Ματαράγκος
 Λ. Θ. Κουρνιακτής
 Κ. Ἰωαννίδης
 Γεώργ. Γάρρας.
 Χ. Α. Θανόπουλος
 Γ. Καυκάλας
 Η. Ταμπακόπουλος
 Γ. Παππαμοῦντας
 Μαντᾶς (φαρμακοποιός)
 Δημ. Καραγιάννης
 Δημ. Καραμητρόπουλος
 Δημ. Κακαθύρης
 Εὐαγ. Ξανακάκος
 Νικόλ. Γσεβᾶς
 Ἀντώνιος Γεωργίου
 Δ. Κριθαρίδης
 Κωστής Γρορζόπουλος
 Δημ. Α. Ξορζόπουλος
 Ἐμ. Μαυρογεώργης
 Γ. Ι. Καίμναλης
 Κ. Φαρδούλης
 Ἰωάννης Λιμπούσης

Α. Φ. Ψαρᾶς
 Ν. Α. Σέφης
 Κ. Ι. Ξενάκης
 Σ. Ν. Χωρέμης
 Παντελῆς Σκάγπολας
 Ἀνέστης Ξενάκης
 Αὐγοςτος Σκάμπουλας
 Ἀθαν. Δρακόπουλος
 Γ. Μάτσας
 Ν. Παλαιολόγου
 Ἀθαν. Κ. Ἡλιοπούλος
 Σ. Χ. Λούπους.
 Δ. Καραμητρόπουλος
 Β. Φλωριάν
 Κ. Παππακυριάκος
 Ἀνάρ. Ν. Πουρῆς
 Μ. Βούρος
 Παῦλος Καδάμης
 Ζαχαρίας Ἀντωνίου
 Λάμπρος Γροῦτας
 Α. Μιχαηλίδης
 Ἀλεξ. Μοσχόπουλος
 Λουδοβίκος Λοῦνγκος
 Παναγ. Βαλασόπουλος
 Νικόλαος Μοσχονᾶς
 Η. Α. Λαταρῆς
 Μηλτιάδης Μαυρομιχάλης
 Νικόλαος Η. Καραζῆς
 Ἰωάν. Παππαδόπουλος
 Ἰωάννης Σαρῆς